Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1305/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(HL L 347., 2013.12.20., 487. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 1310/2013/EU rendelete (2013. december 17.)	L 347	865	2013.12.20.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1305/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 42. cikkére és 43. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Számvevőszék véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) „A KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény meghatározta a közös agrárpolitika (KAP) 2013 utáni lehetséges kihívásait, célkitűzéseit és irányait. A közleményről folytatott vita fényében a KAP-ot 2014. január 1-jei hatállyal meg kell reformálni. A reformnak ki kell terjednie a KAP valamennyi fő eszközére, beleértve az 1698/2005/EK tanácsi rendeletet ([1]) is. A reform hatókörére tekintettel helyénvaló az 1698/2005/EK rendeletet hatályon kívül helyezni és új szöveggel felváltani.

(2) A KAP közvetlen kifizetéseihez és piaci intézkedéseihez kapcsolódó, továbbá azokat kiegészítő, és ezáltal a KAP Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) megállapított célkitűzéseinek megvalósításához hozzájáruló vidékfejlesztési politikát kell kialakítani. Az ilyen vidékfejlesztési politikának magában kell foglalnia az „Európa 2020 - Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” (a továbbiakban: az Európa 2020 stratégia) című 2010. március 3-i bizottsági közleményben foglalt főbb szakpolitikai célkitűzéseket is, és összhangban kell állnia a gazdasági és társadalmi kohézió politikájának az EUMSZ-ben meghatározott általános célkitűzéseivel.

([1]) A Tanács 1698/2005/EK rendelete (2005. szeptember 20.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról (HL L 277., 2005.10.21, 1. o.).

▼B

(3) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a vidékfejlesztést, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a rendeletnek a KAP más eszközeivel való kapcsolata, a különböző vidéki térségek közötti eltérések mértéke és a kibővített Unióban a tagországok rendelkezésére álló pénzügyi források behatároltsága miatt, az Unió szintjén azonban az uniós finanszírozás többéves garanciája és a vidékfejlesztés kiemelt céljaira való összpontosítás miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(4) A vidéki térségek fenntartható fejlődésének biztosítása érdekében indokolt a figyelmet néhány olyan kiemelt prioritásra összpontosítani, amelyek a következő területekkel kapcsolatosak: tudásátadás és innováció a mezőgazdaságban, az erdőgazdálkodásban és a vidéki térségekben, valamennyi mezőgazdasági termelési típus versenyképessége valamennyi régióban, innovatív mezőgazdasági üzemi technológiák és a fenntartható erdőgazdálkodás népszerűsítése, és a mezőgazdasági üzemek életképessége, az élelmiszerlánc szervezése – beleértve a mezőgazdasági termékek feldolgozását és értékesítését –, állatjólét és kockázatkezelés a mezőgazdaságban, a mezőgazdasággal és az erdőgazdálkodással összefüggő ökoszisztémák állapotának helyreállítása, megőrzése és javítása, erőforrás-hatékonyság növelése és a karbonszegény gazdaság felé való elmozdulás a mezőgazdasági, az élelmiszeripari és az erdészeti ágazatban, továbbá a társadalmi befogadás előmozdítása, a szegénység csökkentése és a gazdasági fejlődés támogatása a vidéki térségekben. Ennek során figyelembe kell venni a különböző jellemzőkkel vagy a potenciális kedvezményezettek különböző kategóriáival rendelkező vidéki térségekre hatást gyakorló helyzetek sokféleségét, valamint az innovációval, a környezettel, továbbá az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos átfogó célkitűzéseket is. A mérséklési intézkedéseknek kapcsolódniuk kell mind a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás területén a legfontosabb tevékenységekből – például az állattenyésztésből és a műtrágyahasználatból – származó kibocsátások csökkentéséhez, mind – a földhasználat, a földhasználat megváltoztatása és az erdőgazdálkodás tekintetében – a szénelnyelők megőrzéséhez és a szénmegkötés fokozásához. A mezőgazdaságban, az erdőgazdálkodásban és a vidéki térségekben megvalósítandó tudásátadáshoz és innovációhoz kapcsolódó uniós vidékfejlesztési prioritást horizontálisan alkalmazni kell az egyéb uniós vidékfejlesztési prioritások tekintetében.

(5) Az uniós vidékfejlesztési prioritásokat indokolt egyrészt a fenntartható fejlődés keretében, másrészt pedig a környezet védelmére és javítására vonatkozóan az EUMSZ 11. cikkében foglalt cél elérésének az Unió által történő előmozdítása keretében, a „szennyező fizet” elvének figyelembevételével megvalósítani. Célszerű úgy rendelkezni, hogy a tagállamok nyújtsanak tájékoztatást az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó célkitűzések teljesítéséhez nyújtott támogatásról, azon törekvéssel összhangban, hogy az uniós költségvetés legalább 20 %-a e célból a Bizottság által elfogadott módszertant alkalmazva kerüljön felhasználásra.

(6) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) tevékenységeinek és azoknak a műveleteknek, amelyekhez az EMVA hozzájárul, összhangban kell állniuk és összeegyeztethetőnek kell lenniük a KAP más eszközei révén nyújtott támogatásokkal.

▼B

(7) A vidékfejlesztési programok haladéktalan megkezdésének és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében indokolt, hogy az EMVA-ból nyújtott támogatás szilárd adminisztratív keretfeltételek meglétéhez legyen kötve. Ezért a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk bizonyos előfeltételek alkalmazhatóságát és teljesítését. Az egyes tagállamoknak vagy a területük egészére vonatkozó nemzeti vidékfejlesztési programot, vagy több regionális programot, illetve nemzeti programot és több regionális programot egyaránt ki kell dolgozniuk. Minden programban meg kell határozni az uniós vidékfejlesztési prioritásokkal kapcsolatos célkitűzések teljesítésére irányuló stratégiát és a kapcsolódó intézkedéseket. A programozásnak meg kell felelnie az uniós vidékfejlesztési prioritásoknak, ugyanakkor alkalmazkodnia kell a sajátos nemzeti körülményekhez is, és ki kell egészítenie az egyéb uniós szakpolitikákat, különös tekintettel a mezőgazdasági piacokkal kapcsolatos politikára, a kohéziós politikára és a közös halászati politikára. Azon tagállamok számára, amelyek több regionális program létrehozatala mellett döntenek, lehetőséget kell biztosítani egy olyan, önálló költségvetéssel nem rendelkező nemzeti keret létrehozására, amely megkönnyíti a nemzeti szintű kihívások kezelése céljából a régiók között folytatandó koordinációt.

(8) Indokolt lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy vidékfejlesztési programjaikba olyan tematikus alprogramokat is beépítsenek, amelyek az adott tagállam számára különös jelentőséggel bíró területek sajátos szükségleteivel foglalkoznak. A tematikus alprogramoknak többek között a következőkkel kell foglalkozniuk: fiatal mezőgazdasági termelők, mezőgazdasági kisüzemek, hegyvidéki területek, rövid ellátási láncok, a vidéki térségekben élő nők, az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás, valamint a biológiai sokféleség. Ezenkívül tematikus alprogramok révén lehetőséget kell teremteni a vidéki térségek fejlődésére jelentős hatást gyakorló mezőgazdasági ágazatok szerkezete átalakításához való hozzájárulásra is. Bizonyos tematikus alprogramok keretében végrehajtott beavatkozások hatékonyságának fokozása érdekében indokolt engedélyezni a tagállamok számára, hogy bizonyos, a tematikus alprogramok hatálya alá tartozó műveletek esetében magasabb támogatási mértéket írjanak elő.

(9) A vidékfejlesztési programokban meg kell határozni a hatályuk alá tartozó terület szükségleteit, és fel kell vázolni bennük egy következetes stratégiát, amelyen keresztül e szükségletek az uniós vidékfejlesztési prioritások figyelembevételével kielégíthetők. A stratégiának konkrét célok meghatározásán kell alapulnia. Meg kell állapítani az azonosított szükségletek, a meghatározott célok és az ezek teljesítéséhez kiválasztott intézkedések közötti kapcsolatokat. A vidékfejlesztési programoknak tartalmazniuk kell továbbá az e rendeletben foglalt követelményeknek való megfelelésük értékeléséhez szükséges valamennyi információt.

(10) A vidékfejlesztési programokban a célokat valamennyi tagállamra érvényes közös célmutatók alapján kell meghatározni. E feladat megkönnyítése érdekében célszerű meghatározni – az uniós vidékfejlesztési prioritásokkal összhangban – a szóban forgó mutatók által érintett területeket. Tekintettel a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás terén megvalósítandó tudásátadással kapcsolatos uniós vidékfejlesztési prioritás horizontális alkalmazására, az e prioritás keretében végrehajtott intézkedéseket döntő fontosságúnak kell tekinteni a többi uniós prioritás tekintetében megállapított célmutatók szempontjából.

▼B

(11) Szükség van egyes, a programozással és a vidékfejlesztési programok felülvizsgálatával kapcsolatos szabályok megállapítására. A programok stratégiáját vagy a kapcsolódó uniós pénzügyi hozzájárulásokat nem érintő felülvizsgálatokra vonatkozóan egyszerűsített eljárást kell megállapítani.

(12) A mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás fejlődése és specializálódása, valamint a vidéki térségekben működő mikro- és kis- és középvállalkozások (kkv-k) előtt álló sajátos kihívások szükségessé teszik a megfelelő szintű műszaki és gazdasági képzést, valamint a tudás- és információszerzéssel, illetve -cserével kapcsolatos kapacitás fokozását, többek között a legjobb mezőgazdasági és erdőgazdálkodási termelési gyakorlat példáinak terjesztése útján. Indokolt, hogy a tudásátadással és a tájékoztatással kapcsolatos tevékenységek igazodjanak a vidéki szereplők igényeihez, és ne csupán hagyományos szakképzési tanfolyamok keretében valósuljanak meg. Ezért támogatást kell nyújtani szakmai találkozók szervezéséhez, személyre szabott tanácsadáshoz, demonstrációs tevékenységekhez, tájékoztatási tevékenységekhez, valamint a mezőgazdasági üzemekben és erdőkben megvalósítandó, rövid időtartamra szóló csere- és látogatási programokhoz is. Az így megszerzett tudás és információk lehetővé fogják tenni a mezőgazdasági termelők, az erdőgazdálkodók, az élelmiszeriparban dolgozók és a vidéki kkv-k számára mindenekelőtt azt, hogy fokozzák versenyképességüket és erőforrás-hatékonyságukat, valamint javítsák környezeti teljesítményüket, és ezáltal hozzájáruljanak a vidéki gazdaság fenntarthatóságához. A kkv-k támogatása során a tagállamok számára fennáll a lehetőség, hogy előnyben részesítsék a mezőgazdasági és erdészeti ágazatban működő kkv-kat. Annak biztosítására, hogy a tudásátadásra és a tájékoztatásra irányuló tevékenységek ténylegesen elérjék ezeket az eredményeket, elő kell írni, hogy a tudásátadást célzó szolgáltatásokat nyújtók rendelkezzenek a megfelelő képességekkel.

(13) Mezőgazdasági tanácsadási szolgáltatások segítik a mezőgazdasági termelőket, a fiatal mezőgazdasági termelőket, az erdőgazdálkodókat, egyéb gazdálkodókat és a vidéki térségekben működő kkv-kat abban, hogy javítsák gazdaságuk vagy vállalkozásuk fenntartható irányítását és általános teljesítményét. Ezért célszerű ösztönözni mind az ilyen tanácsadási szolgáltatások létrehozását, mind pedig azoknak a mezőgazdasági termelők, fiatal mezőgazdasági termelők, erdőgazdálkodók, egyéb gazdálkodók és kkv-k általi igénybevételét. A tanácsadás minőségének és hatékonyságának javítása érdekében rendelkezni kell a tanácsadók minimális képesítéséről és rendszeres képzéséről. A 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) alapján a mezőgazdasági tanácsadási szolgáltatásoknak segíteniük kell a mezőgazdasági termelőket mezőgazdasági üzemük teljesítményének értékelésében és azoknak a szükséges javításoknak az

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17-i) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és nyomon követéséről (Lásd e Hivatalos Lap 549. oldalát).

▼B

azonosításában, amelyeket a jogszabályi gazdálkodási követelmények, a jó mezőgazdasági és környezeti állapot, a 1307/2013/EU rendeletben ([1]) meghatározott, az éghajlatra és a környezetre kedvező hatást gyakorló mezőgazdasági gyakorlatok és a vidékfejlesztési programokban előírt – a mezőgazdasági üzem korszerűsítésére,

a versenyképesség javítására, az ágazati integrációra, az innovációra és a piaci integrációra vonatkozóan a mezőgazdasági üzemek szintjén meghozandó – intézkedések, továbbá a vállalkozói készség előmozdítása tekintetében végre kell hajtani. A mezőgazdasági tanácsadási szolgáltatásoknak abban is segíteniük kell a mezőgazdasági termelőket, hogy feltárhassák, hogy miként tudnak még jobban megfelelni a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) (a továbbiakban: a víz-keretirányelv) 11. cikke (3) bekezdésének végrehajtására vonatkozóan meghatározott követelményeknek, továbbá az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) 55. cikkének és a 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) 14. cikkének – különösen az integrált növényvédelem általános elveinek való megfeleléssel kapcsolatos – végrehajtására vonatkozó követelményeknek. A tanácsadásnak adott esetben a mezőgazdasági üzemre vonatkozó munkahelyi vagy biztonsági előírásokra is ki kell terjednie, továbbá az olyan mezőgazdasági termelőknek szóló szaktanácsadást is tartalmaznia kell, akik első alkalommal kezdenek gazdálkodásba. Lehetővé kell tenni a tanácsadást a fiatal mezőgazdasági termelők tevékenységének megkezdésére, az üzem gazdasági tevékenységeinek fenntartható fejlesztésére, továbbá a mezőgazdasági üzem vagy a vállalkozás gazdasági, mezőgazdasági vagy környezeti teljesítményéhez kapcsolódó helyi feldolgozási és értékesítési kérdésekre is. Emellett szaktanácsadás nyújtható az éghajlatváltozás mérsékléséről és az ahhoz való alkalmazkodásról, a biológiai sokféleségről, a vizek állapotának védelméről, a rövid ellátási láncok fejlesztéséről, az ökológiai gazdálkodásról, valamint az állattenyésztés egészségügyi aspektusairól. A kkv-knak nyújtott támogatás keretében a tagállamok számára fennáll a lehetőség, hogy előnyben részesítsék a mezőgazdasági és erdészeti ágazatban működő kkv-kat. Célszerű mezőgazdasági üzemvezetési és mezőgazdasági helyettesítési szolgáltatások nyújtása révén segíteni a mezőgazdasági termelőket mezőgazdasági üzemük vezetésének javításában és egyszerűsítésében.

(14) A mezőgazdasági termékekre és az élelmiszerekre vonatkozó uniós és nemzeti minőségrendszerek – a mezőgazdaságiüzemtanúsítási rendszereket is ideértve – garanciát nyújtanak a fogyasztók számára a termék, illetve a mezőgazdasági termelőknek az ilyen rendszerekben való részvétele eredményeként

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17-i) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 608. oldalát).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/128/EK irányelve (2009. október 21.) a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 309., 2009.11.24., 71. o.).

▼B

alkalmazott termelési folyamat minősége és jellemzői tekintetében, növelik az érintett termékek értékét, és javítják azok értékesítési lehetőségeit. Ezért bátorítani kell a mezőgazdasági termelőket és a mezőgazdasági termelők csoportjait az ilyen rendszerekben való részvételre. Az EMVA keretében biztosított források hatékony felhasználása érdekében kizárólag a 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelőknek nyújtható támogatás. Tekintve, hogy a rendszerekbe való belépés ideje és a részvétel első néhány éve az az időszak, amely alatt a részvételből kifolyólag a mezőgazdasági termelőkre háruló többletköltségek és -kötelezettségek nem kerülnek teljes mértékben ellentételezésre a piacon, támogatást kell nyújtani az új résztvevőknek, amely támogatás időtartama nem haladhatja meg az öt évet. Tekintettel a gyapotnak mint mezőgazdasági terméknek a sajátos jellemzőire, a támogatást a gyapotra vonatkozó minőségrendszerekre is ki kell terjeszteni. Az e rendelet értelmében támogatott minőségrendszerek és tanúsítási rendszerek hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos tájékoztatási és promóciós tevékenységekre vonatkozóan is lehetővé kell tenni a támogatás igénybevételét.

(15) A mezőgazdasági üzemek és a vidéki vállalkozások gazdasági és környezeti teljesítményének javítása, a mezőgazdasági termékek értékesítésével és feldolgozásával foglalkozó ágazat hatékonyságának fokozása – ideértve kisméretű feldolgozó és forgalmazó létesítményeknek a rövid ellátási láncokkal és a helyi piacokkal összefüggésben történő létrehozását is –, a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás fejlesztéséhez szükséges infrastruktúra biztosítása és a környezeti célok eléréséhez szükséges nem jövedelemtermelő beruházások ösztönzése érdekében támogatást kell nyújtani azokhoz a tárgyi beruházásokhoz, amelyek hozzájárulnak e célkitűzések megvalósításához. A 2007–2013-as programozási időszakban egy sor különféle intézkedés végrehajtására került sor különböző intézkedési területeken. Az egyszerűsítés érdekében, továbbá abból a célból, hogy lehetővé váljék a kedvezményezettek számára nagyobb hozzáadott értéket képviselő integrált projektek kidolgozása és megvalósítása, indokolt, hogy a tárgyi beruházások legtöbb típusa egyetlen intézkedés hatálya alá tartozzon. A tagállamoknak – az erősségek, a gyengeségek, a lehetőségek és a veszélyek vizsgálatán alapuló elemzés (GYELV elemzés) alapján – a mezőgazdasági üzemek életképességének biztosításához kapcsolódó beruházási támogatásokkal támogatható mezőgazdasági üzemeket kell támogatásban részesíteniük, ezáltal törekedve az említett támogatás célzottabb elosztására. A fiatal mezőgazdasági termelők gazdálkodásának beindítását megkönnyítendő, további jogosultsági időszak biztosítható azon beruházások tekintetében, amelyek célja az uniós előírásoknak való megfelelés. Az új uniós előírások végrehajtását előmozdítandó, az ilyen előírásoknak való megfelelést célzó beruházásoknak az említett előírásoknak a mezőgazdasági üzemmel szembeni kötelezővé válását követően még bizonyos ideig támogathatónak kell lenniük.

(16) A mezőgazdasági ágazat más ágazatoknál nagyobb mértékben van kitéve annak, hogy termelési potenciáljában természeti katasztrófák, kedvezőtlen éghajlati események és katasztrófaesemények kárt okoznak. Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági üzemek életképessége és versenyképessége ilyen katasztrófák vagy események bekövetkezése esetén is biztosítható legyen, támogatást kell nyújtani a mezőgazdasági termelőknek azon mezőgazdasági potenciál helyreállításához, amelyet kár ért. A tagállamoknak ugyanakkor gondoskodniuk kell arról, hogy ne fordulhasson elő túlzott mértékű kártalanítás az uniós programok (különösen az e rendelet szerinti kockázatkezelési intézkedés), a nemzeti és a magán kártalanítási rendszerek kombinálása következtében.

▼B

(17) A vidéki térségek fejlesztése érdekében alapvető jelentősége van új gazdasági tevékenységek új mezőgazdasági üzemek formájában történő beindításának és fejlesztésének, a tevékenységi körök nem mezőgazdasági tevékenységekkel – többek között a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás számára történő szolgáltatásnyújtással – történő bővítésének, valamint az egészségügyi ellátással, a társadalmi integrációval és a turizmussal kapcsolatos tevékenységeknek. A tevékenységi körök nem mezőgazdasági tevékenységekkel való kibővítése a vadászható erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás megvalósítását is magában foglalhatja. Szükség van olyan, a mezőgazdasági üzemek és a vállalkozások fejlesztésére irányuló intézkedésre, amely megkönnyíti a fiatal mezőgazdasági termelők gazdálkodói tevékenységének elindítását, majd az indulást követően mezőgazdasági üzemük szerkezeti kiigazítását. Emellett ösztönözni kell a mezőgazdasági termelők tevékenységi körének nem mezőgazdasági tevékenységekkel történő bővítését, valamint a nem mezőgazdasági kkv-k vidéki térségekben való letelepedését és fejlesztését. Ennek az intézkedésnek a vidéki térségekben élő nők vállalkozói készségét is elő kell mozdítania. A gazdaságilag potenciálisan életképes mezőgazdasági kisüzemek fejlődését is ösztönözni kell. Az ezen intézkedés keretében támogatott új gazdasági tevékenységek életképességének biztosítása érdekében indokolt, hogy a támogatás nyújtásának feltételeként üzleti tervet kelljen benyújtani. Indokolt úgy rendelkezni, hogy vállalkozásindításhoz támogatás csak a vállalkozás élettartamának kezdeti időszakában legyen nyújtható, és ez a támogatás ne válhasson működési támogatássá. Ezért amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy részletekben nyújtják a támogatást, e részletek kifizetését egy legfeljebb ötéves időszak alatt kell teljesíteniük. Ezenkívül a mezőgazdasági ágazatban a szerkezetátalakítás ösztönzése érdekében indokolt éves vagy egyszeri kifizetések formájában támogatást nyújtani azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik támogathatók az 1307/2013/EU rendelet (a továbbiakban: a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer) V. címe által létrehozott mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszeren keresztül, és akik vállalják, hogy mezőgazdasági üzemük egészét és a kapcsolódó kifizetési jogosultságokat egy másik mezőgazdasági termelőre ruházzák át.

A fiatal mezőgazdasági termelők földhöz jutással kapcsolatos nehézségeinek kezelése érdekében a tagállamok ezt a támogatást ötvözhetik más támogatási formákkal, például a pénzügyi eszközök felhasználásával is.

(18) A kkv-k alkotják az Unió vidéki gazdaságának gerincét. A mezőgazdasági üzemek és a nem mezőgazdasági vállalkozások fejlesztésének a foglalkoztatás előmozdítására és minőségi munkahelyek vidéki térségekben való teremtésére, a meglévő munkahelyek megőrzésére, a foglalkoztatás terén jelentkező szezonális ingadozások mérséklésére, a mezőgazdaságon és a mezőgazdasági és élelmiszer-feldolgozó iparágakon kívüli nem mezőgazdasági ágazatok fejlesztésére kell irányulnia. Mindeközben erősítenie kell az üzleti integrációt és a helyi ágazatközi kapcsolatokat. Ösztönözni kell a mezőgazdaság, a vidéki térségekben folytatott fenntartható és felelősségteljes idegenforgalmi tevékenységek előmozdításán alapuló vidéki turizmus, valamint a természeti és a kulturális örökség területét egyidejűleg felölelő projekteket, továbbá a megújuló energiaforrások terén végrehajtandó beruházásokat.

(19) A vidéki térségekben rendelkezésre álló helyi infrastruktúra és alapvető helyi szolgáltatások fejlesztése – ideértve a szabadidős és a kulturális szolgáltatásokat is –, a falvak megújítása, valamint a falvak és a vidéki tájak kulturális és természeti örökségének helyreállítását és fejlesztését célzó tevékenységek alapvető elemét

▼B

képezik bármely, a vidéki térségek növekedési potenciáljának kiaknázására és fenntarthatóságának előmozdítására irányuló erőfeszítésnek. Következésképpen indokolt támogatást biztosítani azokhoz a műveletekhez, amelyek e cél megvalósítását szolgálják, ideértve az információs és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférést és a gyors, illetve nagyon gyors szélessávú internetkapcsolat kiépítését is. E célkitűzésekkel összhangban ösztönözni kell az olyan szolgáltatás- és infrastruktúrafejlesztést, amely egyrészt társadalmi befogadáshoz, másrészt a vidéki térségekben a társadalmi és gazdasági hanyatlás és elnéptelenedés folyamatának a megfordulásához vezet. Az erre irányuló támogatás hatékonyságának maximalizálása érdekében a támogatott műveleteket a települési önkormányzatok és az általuk biztosított alapvető szolgáltatások fejlesztésére vonatkozóan egy vagy több vidéki település által kidolgozott terveknek megfelelően kell végrehajtani, amennyiben léteznek ilyen tervek. Szinergiák kialakítása és az együttműködés javítása érdekében a műveleteknek adott esetben elő kell mozdítaniuk a vidéki és városi térségek közötti összeköttetéseket. A tagállamok számára fennáll a lehetőség, hogy előnyben részesítsék a közösségi irányítású fejlesztési partnerségek által végrehajtott beruházásokat és a helyi közösségek szervezetei által irányított projekteket.

(20) Az erdőgazdálkodás a vidékfejlesztés szerves része, és a fenntartható és éghajlatbarát földhasználat támogatásának ki kell terjednie az erdőterületek fejlesztésére és a fenntartható erdőgazdálkodásra. A 2007–2013-as programozási időszakban az erdészeti beruházások és az erdőgazdálkodás különböző intézkedések keretében különféle típusú támogatásokban részesültek. Az egyszerűsítés érdekében, továbbá abból a célból, hogy lehetővé váljék a kedvezményezettek számára nagyobb hozzáadott értéket képviselő integrált projektek kidolgozása és megvalósítása, indokolt, hogy az erdészeti beruházásokhoz és az erdőgazdálkodáshoz biztosított támogatások valamennyi típusa egyetlen intézkedés hatálya alá tartozzon. Az említett intézkedésnek ki kell terjednie az erdészeti erőforrásoknak a földterületek erdőtelepítése és az extenzív mezőgazdaságot az erdőgazdálkodási rendszerekkel ötvöző agrár-erdészeti rendszerek létrehozása révén történő gyarapítására és javítására. Ki kell terjednie továbbá a tűz vagy más természeti vagy egyéb katasztrófák által károsított erdők helyreállítására és a kapcsolódó megelőző intézkedésekre, az erdőgazdálkodási technológiák és az erdei termékek feldolgozása, mobilizálása és értékesítése terén az erdőgazdálkodók gazdasági és környezeti teljesítményének javítása céljából megvalósítandó beruházásokra, továbbá azokra a nem jövedelemtermelő beruházásokra, amelyek javítják az ökoszisztémák ellenálló képességét és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra való képességet, valamint az erdei ökoszisztémák környezeti értékét. Gondoskodni kell arról, hogy a támogatás ne torzítsa a versenyt, és piacsemleges legyen. Ebből következően korlátozásokat kell megállapítani a kedvezményezettek mérete és jogállása tekintetében. A tagállamok által közepesen vagy fokozottan tűzveszélyesnek minősített területeken tűzmegelőzési intézkedések megtételére van szükség. A megelőzési intézkedéseknek az erdővédelmi terv részét kell képezniük. A károsult erdészeti potenciál helyreállítására irányuló intézkedés esetében a természeti katasztrófa bekövetkeztét igazolnia kell valamely tudományos közintézménynek.

Az erdőgazdálkodási intézkedést az Unió és a tagállamok nemzetközi szinten vállalt kötelezettségeinek figyelembevételével kell elfogadni, és azt a tagállamok nemzeti vagy nemzeti szint alatti erdőgazdálkodási üzemterveire vagy azokkal egyenértékű eszközeire kell alapozni, amelyeknek figyelembe kell venniük a

▼B

Miniszteri Konferenciák az Európai Erdők Védelméért (MCPFE) kötelezettségvállalásait. Az említett intézkedésnek hozzá kell járulnia az Unió erdőgazdálkodási stratégiájának végrehajtásához, a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához benyújtott, „Új EU Erdőstratégia: az erdők és az erdészeti ágazat részére” című közleményével összhangban.

(21) A termelői csoportok és szervezetek segítik a mezőgazdasági termelőket abban, hogy közösen tudjanak szembenézni azokkal a kihívásokkal, amelyek a termékeik értékesítésével összefüggésben – a helyi piacokon történő értékesítést is ideértve – a fokozódó versenyből és az értékesítési piacok egyre nagyobb mértékű konszolidációjából fakadnak. Következésképpen támogatni kell a termelői csoportok és szervezetek létrehozását. A korlátozott pénzügyi források legmegfelelőbb felhasználásának biztosítása érdekében indokolt úgy rendelkezni, hogy csak kkv-nak minősülő termelői csoportok és szervezetek részesülhessenek támogatásban. A tagállamok számára fennáll a lehetőség, hogy előnyben részesítsék a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereire vonatkozó, e rendeletben foglalt intézkedés hatálya alá tartozó minőségi termékeket előállító termelői csoportokat és szervezeteket. Annak biztosítására, hogy a termelői csoport vagy szervezet életképes szervezetté váljon, a termelői csoport vagy szervezet támogatását egy üzleti tervnek a tagállamok számára történő benyújtásához kell kötni. Annak érdekében, hogy ne kerülhessen sor működési támogatás nyújtására, valamint hogy fennmaradjon a támogatás ösztönző szerepe, indokolt e támogatás maximális időtartamát a termelői csoportnak vagy szervezetnek az üzleti terv alapján történő elismerésétől számított öt évre korlátozni.

(22) Az agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos kifizetéseknek a jövőben is kiemelkedő szerepet kell betölteniük a vidéki térségek fenntartható fejlődésének támogatásában és a társadalom környezeti szolgáltatások iránti növekvő igényének kielégítésében. Tovább kell ösztönözniük a mezőgazdasági termelőket és egyéb gazdálkodókat arra, hogy – az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz hozzájáruló, valamint a környezet, a táj és annak jellemzői, a természeti erőforrások, a talaj és a genetikai sokféleség védelmével és javításával összeegyeztethető mezőgazdasági gyakorlatok bevezetése vagy további alkalmazása révén – a társadalom egészét szolgálják. Ebben az összefüggésben külön figyelmet kell fordítani a mezőgazdasági genetikai erőforrások megőrzésére és a jelentős természeti értéket képviselő gazdálkodási rendszerek további szükségleteire. A kifizetéseknek hozzá kell járulniuk a vállalt kötelezettségek nyomán felmerülő többletköltségek és elmaradó bevételek ellentételezéséhez, ugyanakkor indokolt, hogy – a „szennyező fizet” elvének megfelelően – csak azokra a kötelezettségvállalásokra terjedjenek ki, amelyek túlmutatnak a vonatkozó kötelező előírásokon és követelményeken. A tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy a mezőgazdasági termelők számára teljesített kifizetések ne vezessenek mind az e rendelet, mind az 1307/2013/EU rendelet szerinti kettős finanszírozáshoz. Számos helyzetben a mezőgazdasági termelők csoportja által közösen vállalt kötelezettségek eredményeként létrejövő szinergiák megtöbbszöröznek a környezet és az éghajlat tekintetében elérhető hasznot. A közös fellépés ugyanakkor további tranzakciós költségekkel is jár, amelyeket megfelelően ellentételezni kell. Emellett annak biztosítására, hogy a mezőgazdasági termelők és más gazdálkodók képesek legyenek megfelelően végrehajtani az általuk vállalt kötelezettségeket, a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy az említett termelőket és gazdálkodókat az ehhez szükséges képességek és ismeretek birtokába juttassák.

▼B

A tagállamoknak fenn kell tartaniuk a 2007–2013-as programozási időszakban tett erőfeszítések szintjét, és elő kell írni számukra, hogy az EMVA-ból az egyes vidékfejlesztési programokhoz nyújtott teljes hozzájárulás legalább 30 %-át az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással, valamint környezeti kérdésekkel kapcsolatos tevékenységekre fordítsák. Az ilyen hozzájárulások elköltését az agrár-környezetvédelmi, az éghajlathoz és az ökológiai gazdálkodáshoz kapcsolódó kifizetések, továbbá a hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területekhez kapcsolódó kifizetések, az erdőgazdálkodási kifizetések, a Natura 2000 területekkel kapcsolatos kifizetések, valamint az éghajlati és környezeti beruházás-támogatás keretében kell megtenni.

(23) A mezőgazdasági termelőknek az ökológiai gazdálkodásra történő áttéréshez vagy az ökológiai termelés fenntartásához biztosított kifizetéseknek ösztönözniük kell a mezőgazdasági termelőket az ilyen rendszerekben való részvételre, megfelelve ezáltal a társadalomnak a környezetbarát gazdálkodási gyakorlatok és magas szintű állatjóléti előírások alkalmazása iránti, egyre növekvő igényére. Az ökológiai gazdálkodásra vonatkozó intézkedésnek köszönhetően a biológiai sokféleség terén jelentkező előnyök közötti szinergia megerősítése érdekében ösztönözni kell, hogy a mezőgazdasági termelők nagyobb, egymással szomszédos területek vonatkozásában kössenek kollektív szerződéseket, illetve működjenek együtt. Annak elkerülésére, hogy a mezőgazdasági termelők nagy számban visszatérjenek a hagyományos gazdálkodási módszerekhez, az ökológiai gazdálkodásra való áttérés mellett az annak fenntartására irányuló intézkedéseket is támogatni kell. A kifizetéseknek hozzá kell járulniuk a vállalt kötelezettségek következtében felmerülő többletköltségek és elmaradó bevételek ellentételezéséhez, ugyanakkor indokolt, hogy csak azokra a kötelezettségvállalásokra terjedjenek ki, amelyek túlmutatnak a vonatkozó kötelező előírásokon és követelményeken. A tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy a mezőgazdasági termelők számára teljesített kifizetések ne vezessenek az e rendelet és az 1307/2013/EU rendelet szerinti kettős finanszírozáshoz. Az EMVA keretében biztosított források hatékony felhasználása érdekében indokolt, hogy kizárólag a 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelők részesüljenek támogatásban.

(24) A Natura 2000 területek hatékony kezeléséhez való hozzájárulás céljából továbbra is támogatást kell nyújtani a mezőgazdasági termelők és az erdőgazdálkodók részére annak érdekében, hogy az érintett területeken ellensúlyozni tudják a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) és a 92/43/EGK tanácsi irányelv ([2]) végrehajtásából eredő különös hátrányokat. Támogatást kell biztosítani továbbá a mezőgazdasági termelőknek, hogy ellensúlyozni tudják a víz-keretirányelv végrehajtása nyomán a vízgyűjtő területeken jelentkező hátrányokat. A támogatást olyan, a vidékfejlesztési programban ismertetett konkrét követelményekhez kell kapcsolni, amelyek túlmutatnak a vonatkozó kötelező előírásokon és követelményeken. A tagállamoknak arról is gondoskodniuk kell, hogy a mezőgazdasági termelők számára teljesített kifizetések ne vezessenek az e rendelet és az 1307/2013/EU rendelet szerinti kettős finanszírozáshoz. Ezenkívül a tagállamoknak vidékfejlesztési programjaik kialakításakor figyelembe kell venniük a Natura 2000 területek sajátos szükségleteit.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

([2]) A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22, 7. o.; magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.).

▼B

(25) A hegyvidéki területek, illetve más, hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek mezőgazdasági termelői számára biztosított kifizetéseknek a mezőgazdasági földterületek használatban tartására való ösztönzés révén hozzá kell járulniuk a vidéki táj megőrzéséhez, valamint a fenntartható gazdálkodási rendszerek fenntartásához és előmozdításához. Az ilyen támogatási célú kifizetések hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt, hogy a kifizetések ellentételezzék a mezőgazdasági termelők számára azokat az elmaradt bevételeket és többletköltségeket, amelyek az érintett területen jelentkező hátránynak tudhatók be. Az EMVA keretében biztosított források hatékony felhasználása érdekében indokolt, hogy kizárólag a 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelők részesüljenek támogatásban.

(26) Az uniós alapok hatékony felhasználásának, valamint a mezőgazdasági termelők tekintetében az Unió egész területén érvényesülő egyenlő bánásmódnak a biztosítása érdekében a hegyvidéki területeket és a hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területeket objektív kritériumoknak megfelelően kell meghatározni. A hátrányos természeti adottságokkal rendelkező területek esetében az említett kritériumoknak biofizikai kritériumoknak kell lenniük, és szilárd tudományos bizonyítékokonkell alapulniuk. Átmeneti intézkedéseket kell elfogadni annak érdekében, hogy könnyebben megvalósítható legyen a kifizetések fokozatos megszüntetése azokon a területeken, amelyek az említett kritériumok alkalmazásának eredményeként többé már nem minősülnek hátrányos természeti adottságokkal rendelkező területnek.

(27) Továbbra is ösztönözni kell a mezőgazdasági termelőket arra, hogy az állatjólét magas szintjét biztosító normáknak megfelelően gazdálkodjanak, mégpedig az olyan mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatás révén, akik vállalják a vonatkozó kötelező előírásokon túlmutató állattenyésztési előírások alkalmazását. Az EMVA keretében biztosított források hatékony felhasználása érdekében indokolt, hogy kizárólag a 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelők részesüljenek támogatásban.

(28) Továbbra is kifizetésekkel kell támogatni azokat az erdőgazdálkodókat, akik – a biológiai sokféleség fokozására, a nagy értékű erdei ökoszisztémák megőrzésére és azoknak az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos potenciáljának növelésére, valamint az erdők által a talajerózió, a vízi erőforrások fenntartása és a természeti veszélyekre vonatkozóan az erdők védelmi értékének megerősítésére irányuló kötelezettségvállalások révén – környezetbarát vagy éghajlatbarát erdővédelmi szolgáltatásokat nyújtanak. Ezzel összefüggésben különös figyelmet kell fordítani az erdők genetikai erőforrásainak megőrzésére és támogatására. A kifizetések olyan erdő-környezetvédelmi kötelezettségvállalások esetében nyújthatók, amelyek túlmutatnak a nemzeti jogszabályokban meghatározott vonatkozó kötelező előírásokon.

(29) A 2007–2013-as programozási időszakban a vidékfejlesztési politika keretében az együttműködésnek csupán egy típusa részesült explicit módon támogatásban, nevezetesen az új termékeknek, folyamatoknak és technológiáknak a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari ágazatban, valamint az erdészeti ágazatban történő kifejlesztésére irányuló együttműködés. Az együttműködés e típusának támogatására továbbra is szükség van, de a támogatást

▼B

hozzá kell igazítani a tudásalapú gazdaság követelményeihez. Ebben az összefüggésben lehetővé kell tenni, hogy az egyetlen gazdasági szereplő által végrehajtott projektek is finanszírozhatók legyenek ezen intézkedés keretében, azzal a feltétellel, hogy az adott gazdasági szereplő az így elért eredményeket közzéteszi, megvalósítva ezáltal az új gyakorlat, folyamat vagy termék terjesztésének célját. Ezenkívül egyértelművé vált, hogy az együttműködés-típusok szélesebb skálájának és a kedvezményezettek kisebb és nagyobb gazdasági szereplőket egyaránt magában foglaló, szélesebb körének támogatása hozzájárulhat a vidékfejlesztési politika célkitűzéseinek teljesítéséhez azáltal, hogy segítséget nyújt a vidéki térségek gazdasági szereplőinek a szétaprózódottságból eredő gazdasági, környezeti és egyéb hátrányok leküzdéséhez. Következésképpen ki kell szélesíteni ezen intézkedés alkalmazási körét. A kis gazdasági szereplők számára a közös munkafolyamatok szervezéséhez és az eszközök és erőforrások megosztásához nyújtott támogatásnak elő kell segítenie, hogy kis méretük ellenére gazdaságilag életképesek legyenek. Az ellátási lánc szereplői közötti horizontális és vertikális együttműködéshez, valamint a helyi összefüggésben megvalósítandó promóciós tevékenységekhez nyújtott támogatásnak elő kell mozdítania a rövid ellátási láncok, a helyi piacok és a helyi élelmiszerláncok gazdaságilag ésszerű fejlődését. A környezetvédelmi projektekre és gyakorlatokra vonatkozó kollektív megközelítések támogatása nagyobb és állandóbb környezeti és éghajlati előnyök biztosítását teszi lehetővé azokhoz az előnyökhöz képest, amelyeket az egyes gazdasági szereplők önmagukban, más szereplőkkel nem együttműködve érhetnek el (például nagyobb kiterjedésű, egybefüggő földterületeken alkalmazott gyakorlatok révén).

Az említett támogatást különböző formákban kell nyújtani. A klaszterek és a hálózatok különösen nagy jelentőséggel bírnak a szakértelem megosztása, valamint az új és specializált szakértelem, szolgáltatások és termékek kifejlesztése szempontjából. A kísérleti projektek fontos eszközként szolgálnak a technológiák, a technikák és a gyakorlatok kereskedelmi alkalmazhatóságának különböző viszonyok közötti teszteléséhez és – szükség esetén – e technológiák, technikák és gyakorlatok kiigazításához. Az operatív csoportok meghatározó elemei a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó európai innovációs partnerségnek (EIP). További fontos eszközt jelentenek a LEADER helyi fejlesztési keretén kívüli, a vidéki és a városi térségek köz- és magánszektorbeli szereplői által közösen megvalósított helyi fejlesztési stratégiák. A LEADER-megközelítésűekkel ellentétben az ilyen partnerségeket és stratégiákat lehet egyetlen ágazatra vagy viszonylag specifikus fejlesztési célokra – ideértve a fent említetteket is –korlátozni. A tagállamok számára fennáll a lehetőség, hogy előnyben részesítsék az elsődleges termelőket tömörítő szervezetek közötti együttműködést. Indokolt továbbá, hogy szakmaközi szervezetek is támogathatók legyenek ezen intézkedés keretében. A támogatás időtartamát célszerű hét évre korlátozni, kivéve a környezetvédelemmel, illetve az éghajlatváltozással kapcsolatos kollektív tevékenységek kellően indokolt eseteit.

(30) A mezőgazdasági termelők napjainkban az éghajlatváltozás és az egyre nagyobb mértékű áringadozás következtében növekvő gazdasági és környezeti kockázatoknak vannak kitéve. Ebben az összefüggésben a hatékony kockázatkezelés megnövekedett jelentőséggel bír a mezőgazdasági termelők szempontjából. Ezért szükség van olyan kockázatkezelési intézkedés bevezetésére, amely segít a mezőgazdasági termelőknek abban, hogy szembe tudjanak nézni az őket leggyakrabban fenyegető kockázatokkal. Következésképpen ennek az intézkedésnek segítenie kell a mezőgazdasági termelőket az általuk fizetett termény-, állat- és

▼B

növénybiztosítási díjak fedezésében, valamint segítséget kell nyújtania kölcsönös kockázatkezelési alapok létrehozásához és az ilyen alapokból a mezőgazdasági termelőknek a kedvezőtlen éghajlati események, állat- vagy növénybetegségek kitörése, kártevőfertőzés, illetve környezeti események bekövetkezte miatt elszenvedett veszteségekért fizetett kártérítésekhez. Az intézkedésnek ezenkívül magában kell foglalnia egy jövedelemstabilizáló eszközként működő kölcsönös kockázatkezelési alapot is, amelynek célja támogatás nyújtása azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akiknek jövedelme jelentős mértékben visszaesett. Annak biztosítására, hogy a mezőgazdasági termelők Unió-szerte egyenlő bánásmódban részesüljenek, hogy ne torzuljon a verseny, valamint hogy az Unió által vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesüljenek, konkrét feltételeket kell meghatározni a támogatás ezen intézkedések alapján történő odaítélésére vonatkozóan. Az EMVA keretében biztosított források hatékony felhasználása érdekében indokolt, hogy kizárólag a 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelők részesüljenek támogatásban.

(31) A helyi fejlesztés tekintetében alkalmazott LEADER-megközelítés éveken át eredményesnek bizonyult a vidéki térségek fejlődésének előmozdítása terén azáltal, hogy alulról felfelé építkező megközelítést alkalmazva teljes mértékben figyelembe vette a helyi kezdeményezésen alapuló vidékfejlesztés iránti multiszektorális igényeket. A LEADER-t ezért a jövőben is fenn kell tartani és alkalmazását továbbra is kötelezővé kell tenni a nemzeti és/vagy regionális szintű vidékfejlesztési programok esetében.

(32) A LEADER keretében megvalósuló helyi fejlesztéshez az EMVA-ból nyújtott támogatásnak ki kell terjednie az egy adott tagállam csoportjai közötti területek közötti együttműködési projektekre, vagy a több tagállam csoportjai közötti transznacionális együttműködési projektekre, illetve a tagállamok csoportjai és harmadik országok csoportjai közötti együttműködési projektekre is.

(33) A LEADER-t még nem alkalmazó vidéki térségi partnerek számára helyi fejlesztési stratégia tesztelése és a kialakítására és végrehajtására való felkészülés lehetővé tétele érdekében egy „LEADER kezdőcsomagot” is támogatni kell pénzügyileg. A támogatás nem tehető függővé a helyi fejlesztési stratégia benyújtásától.

(34) A beruházások közös elemét képezik számos, e rendelet hatálya alá tartozó vidékfejlesztési intézkedésnek, és nagyon különböző jellegű műveletekhez kapcsolódhatnak. Annak érdekében, hogy biztosítható legyen az egyértelműség e műveletek végrehajtása tekintetében, meg kell állapítani bizonyos közös, valamennyi beruházásra érvényes szabályokat. E közös szabályoknak meg kell határozniuk a beruházási kiadásnak tekinthető kiadástípusokat, és biztosítaniuk kell, hogy csak olyan beruházások részesüljenek támogatásban, amelyek új értéket teremtenek a mezőgazdaságban. A beruházási projektek végrehajtásának előmozdítása érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára az előlegfizetést. Az EMVA keretében nyújtott támogatás hatékonyságának, méltányosságának és fenntartható hatásának biztosítása érdekében szabályokat kell megállapítani annak biztosítására, hogy a műveletekhez kapcsolódó beruházások tartósak legyenek, és az EMVA-ból származó támogatás ne szolgálhasson a verseny torzítására.

▼B

(35) Gazdasági és környezeti hasznok biztosítása céljából az EMVA keretében támogathatóvá kell tenni az öntözéssel kapcsolatos beruházásokat is, feltéve, hogy az érintett öntözés fenntarthatósága biztosított. Következésképpen kizárólag abban az esetben nyújtható támogatás, ha az érintett térség vonatkozásában a víz-keretirányelv előírásainak megfelelően már létezik vízgyűjtő-gazdálkodási terv, és a beruházás szintjén már rendelkezésre áll vízfogyasztás-mérő rendszer, vagy azt a beruházás keretében üzembe helyezik. A meglévő öntözési infrastruktúrák vagy berendezések fejlesztését célzó beruházásoknak potenciális vízmegtakarításban kifejezhető, hatékonyabb vízfelhasználást kell eredményezniük. Ha a beruházásban érintett víztest a víz-keretirányelvben meghatározott vizsgálati keret szerint a vízmennyiséggel összefüggő okokból stressz alatt van, a vízfelhasználás hatékonyabbá tétele terén elért teljesítmény felének ténylegesen a vízfelhasználás csökkenésében kell megnyilvánulnia a támogatott beruházás szintjén a támogatott beruházás révén, ezáltal csökkentve az érintett víztestre nehezedő stresszt. Meg kell határozni bizonyos eseteket, amikor a potenciális vagy tényleges vízmegtakarítással kapcsolatos követelmények alkalmazása nem lehetséges, vagy nem szükséges, ideértve a víz újrahasznosítására vagy újrafelhasználására irányuló beruházások esetét is. A meglévő berendezések fejlesztésébe történő beruházások támogatása mellett arról is rendelkezni kell, hogy az EMVA-ból környezeti vizsgálatok eredményei alapján új öntözőrendszerekbe való beruházások is támogathatók legyenek. Bizonyos kivételektől eltekintve nem nyújtható azonban támogatás olyan új öntözőrendszerekhez, amelyek esetében az érintett víztest már eleve stressznek van kitéve, tekintettel annak igen magas kockázatára, hogy az ilyen körülmények között nyújtott támogatás súlyosbítaná a már fennálló környezeti problémákat.

(36) Egyes, e rendelet hatálya alá tartozó területalapú intézkedések esetében a kedvezményezetteknek legalább ötéves időtartamra szóló kötelezettségeket kell vállalniuk. Ez alatt az időtartam alatt változások következhetnek be akár a gazdaság, akár a kedvezményezett helyzetében. Ezért szabályokat kell megállapítani az ilyen esetekben követendő eljárásra vonatkozóan.

(37) Egyes, e rendelet hatálya alá tartozó intézkedések a támogatás feltételeül szabják, hogy a kedvezményezettek a kötelező előírásokban, illetve követelményekben meghatározott alapkövetelményeken túlmutató kötelezettségeket vállaljanak. Tekintettel a kötelezettségvállalások időtartama alatt esetlegesen bekövetkező, az alapkövetelmények módosulását eredményező jogszabályi változtatásokra, rendelkezni kell az érintett szerződések felülvizsgálatáról annak érdekében, hogy továbbra is biztosított legyen e feltétel teljesülése.

(38) Annak biztosítására, hogy a vidékfejlesztési célokra szánt pénzügyi források a lehető legjobb módon kerüljenek felhasználásra, és a vidékfejlesztési programok keretébe tartozó intézkedéseket célzottan az uniós vidékfejlesztési prioritásoknak megfelelően határozzák meg, továbbá hogy a támogatást igénylők egyenlő bánásmódban részesüljenek, a tagállamoknak kiválasztási kritériumokat kell megállapítaniuk a projektek kiválasztására vonatkozóan. Indokolt, hogy e szabály alól csak az agrár-környezetvédelmi, az éghajlathoz és az ökológiai gazdálkodáshoz kapcsolódó

▼B

intézkedések, továbbá a Natura 2000 és a víz-keretirányelv keretében teljesített kifizetések, a hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek javára teljesített kifizetések, az állatjólét, az erdő-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos szolgáltatások, valamint a kockázatkezeléssel kapcsolatos intézkedések képezzenek kivételt. A kiválasztási kritériumok alkalmazásakor az arányosság elvével összhangban figyelembe kell venni a művelet nagyságát.

(39) Indokolt, hogy az EMVA technikai segítségnyújtás útján támogassa a vidékfejlesztési programok végrehajtásával összefüggő tevékenységeket, beleértve az azokhoz az uniós minőségrendszerekhez kapcsolódó jelképek és rövidítések védelmével kapcsolatos költségeket is, amely minőségrendszerek esetében a részvétel e rendelet alapján támogatható, továbbá a hátrányos természeti adottságokkal rendelkező területek határainak kijelölésével kapcsolatban felmerülő tagállami költségeket is.

(40) A programvégrehajtás különböző szakaszaiban érintett nemzeti hálózatok, szervezetek és közigazgatási szervek között az európai vidékfejlesztési hálózat keretében folyó hálózatépítés nagyon hasznos eszköznek bizonyult a vidékfejlesztési programok minőségének javítása terén azáltal, hogy nagyobb mértékben bevonta az érdekelteket a vidékfejlesztés irányításába és a szélesebb közvéleménynek a vidékfejlesztés előnyeiről való tájékoztatásába. Következésképpen az uniós szintű technikai segítségnyújtás részeként finanszírozni kell a hálózatépítést. Az értékeléshez kapcsolódó sajátos igények figyelembevétele céljából az Európai Vidékfejlesztési Hálózat részeként a vidékfejlesztés értékelésére irányuló európai kapacitást kell kialakítani azért, hogy az e területtel kapcsolatos szakmai tapasztalatok cseréjének megkönnyítése érdekében összefogja valamennyi érintett szereplőt.

(41) A mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP-nek hozzá kell járulnia az Európa 2020 stratégia intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló céljainak eléréséhez. Fontos aspektusa, hogy egy asztalhoz ültet minden érintett szereplőt uniós, nemzeti és regionális szinten, és új ötleteket ismertet a tagállamokkal a meglévő eszközök és kezdeményezések ésszerűsítésének, egyszerűsítésének és koordinálása javításának módját, valamint azt illetően, hogy miként lehetne ezeket szükség esetén új intézkedésekkel kiegészíteni.

(42) A mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP céljainak megvalósításához való hozzájárulás érdekében indokolt létrehozni egy európai innovációs partnerségi hálózatot azoknak az operatív csoportoknak, tanácsadási szolgáltatásoknak és kutatóknak a hálózatba szervezése céljából, amelyek, illetve akik részt vesznek a mezőgazdasági innovációt célzó tevékenységek végrehajtásában. Ehhez az uniós szintű technikai segítségnyújtás keretében finanszírozást kell biztosítani.

(43) A tagállamoknak az egyes vidékfejlesztési programokon belül a technikai segítségnyújtásra szánt teljes összeg meghatározott részét el kell különíteniük egy olyan nemzeti vidékfejlesztési hálózat létrehozására és működtetésére, amely a vidékfejlesztésben érintett szervezeteket és közigazgatási szerveket – beleértve az EIP-t is – tömöríti abból a célból, hogy fokozza a program végrehajtásában való részvételüket és javítsa a vidékfejlesztési programok minőségét. Ennek érdekében a nemzeti vidékfejlesztési hálózatoknak cselekvési tervet kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk.

▼B

(44) A vidékfejlesztési programoknak olyan innovatív fellépéseket kell magukban foglalniuk, amelyek a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP támogatásával előmozdítják a forráshatékony, termelékeny és alacsony kibocsátású mezőgazdasági ágazat megteremtését. Az EIP-nek törekednie kell arra, hogy gyorsabban és szélesebb körben megvalósuljon az innovatív megoldások gyakorlatba történő átültetése. Az EIP a várakozások szerint – az innovációhoz kapcsolódó eszközök kihasználtságának és hatékonyságának fokozása, valamint az ilyen eszközök közötti szinergiák erősítése révén – hozzáadott értéket fog teremteni. Az EIP-nek ezenkívül pótolnia kell bizonyos hiányosságokat is azáltal, hogy szorosabb kapcsolatot teremt a kutatás és a gyakorlati gazdálkodás között.

(45) A mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP összefüggésében az innovatív projektek végrehajtását mezőgazdasági termelőkből, erdőgazdálkodókból, vidéki közösségekből, kutatókból, nem kormányzati szervezetekből, tanácsadókból, vállalkozásokból és a mezőgazdasági ágazaton belüli innovációban érintett egyéb szereplőkből álló operatív csoportokra kell bízni. Annak biztosítására, hogy az ilyen projektek eredményei az ágazat egészének hasznára váljanak, az innováció, valamint az Unión belüli és a harmadik országokkal való tudásmegosztás terén elért ilyen eredményeket széles körben terjeszteni kell.

(46) A 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretnek megfelelően rendelkezni kell az e rendelet alapján a 2014. január 1-jétől2020. december 31-ig terjedő időszakban nyújtható uniós vidékfejlesztési támogatás teljes összegének a meghatározásáról. A rendelkezésre álló előirányzatokat a programozás céljaira átalányalapon kell indexálni.

(47) Az EMVA-pénzeszközök kezelésének megkönnyítése érdekében egységes, a tagállami közkiadásokhoz viszonyított mértéket kell megállapítani az EMVA-ból a vidékfejlesztési programozáshoz nyújtott hozzájárulásra vonatkozóan. Sajátos jelentőségük vagy jellegük figyelembevétele érdekében egyes művelettípusok tekintetében egyedi hozzájárulási mértékeket kell megállapítani. A fejlettségi szintből, a távoli fekvésből és az elszigeteltségből fakadó sajátos nehézségek enyhítése érdekében indokolt az EMVA-ból biztosított hozzájárulás mértékét megfelelő szinten megállapítani a kevésbé fejlett régiók, az EUMSZ által említett legkülső régiók és a kisebb égei-tengeri szigetek, valamint az átmeneti régiók esetében.

(48) A tagállamoknak minden szükséges lépést meg kell tenniük vidékfejlesztési intézkedéseik igazolhatóságának és ellenőrizhetőségének biztosítása érdekében, ideértve megfelelő rendelkezések életbe léptetését is. E célból az irányító hatóságnak és a kifizető ügynökségnek előzetes értékelést kell végeznie és vállalnia kell, hogy a program végrehajtásának teljes időtartama alatt értékeléseket végez az intézkedésekre vonatkozóan. Az e feltételnek meg nem felelő intézkedéseket ki kell igazítani.

(49) A Bizottságnak és a tagállamoknak minden szükséges lépést meg kell tenniük a vidékfejlesztési programok hatékony irányításának biztosítására. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak megfelelő intézkedéseket és kontrollokat kell végrehajtania, a tagállamoknak pedig irányítási rendszerük megbízhatóságát garantáló intézkedéseket kell hozniuk.

▼B

(50) Indokolt, hogy egyetlen irányító hatóság legyen felelős minden egyes vidékfejlesztési program irányításáért és végrehajtásáért. A hatóság feladatait célszerű meghatározni e rendeletben. Lehetővé kell tenni, hogy az irányító hatóság – az irányítás hatékonyságáért és megfelelőségéért való felelősségének fenntartása mellett – átruházza feladatai egy részét. Amennyiben valamely vidékfejlesztési program tematikus alprogramokat foglal magában, lehetővé kell tenni az irányító hatóság számára, hogy egy adott alprogram irányítására és végrehajtására – a szóban forgó alprogram tekintetében a programban rögzített pénzügyi juttatásokra vonatkozóan – egy másik szervezetet jelöljön ki, biztosítva ugyanakkor az érintett alprogramok esetében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodást. Amennyiben a tagállamnak egynél több programot kell irányítania, a következetesség biztosítása céljából lehetővé kell tenni számára, hogy koordinációs szervezetet állítson fel.

(51) Valamennyi vidékfejlesztési program tekintetében rendszeres monitoringot kell végezni a program végrehajtásáról és a programban meghatározott célkitűzések megvalósítása terén elért haladásról. Mivel az EMVA keretében végrehajtott fellépések hatásának és hatékonyságának igazolása és javítása függ a program előkészítése és végrehajtása során, valamint annak lezárultakor végzett megfelelő értékeléstől is, indokolt, hogy a Bizottság és a tagállamok közösen hozzanak létre egy monitoring- és értékelési rendszert abból a célból, hogy bemutassák az elért haladást és értékeljék a vidékfejlesztési politika végrehajtásának hatását és hatékonyságát.

(52) Annak biztosítására, hogy az adatok uniós szinten összesíthetők legyenek, a monitoring- és értékelési rendszernek magában kell foglalnia egy közös mutatókészletet. A vidékfejlesztési programok végrehajtására vonatkozó legfontosabb adatokat elektronikus formában kell rögzíteni és tárolni, megkönnyítve ezáltal az adatok összesítését. Ezért elő kell írni a kedvezményezettek számára a monitoringhoz és az értékeléshez minimálisan szükséges információk benyújtását.

(53) A program monitoringjáért az irányító hatóságnak és az e célra létrehozott monitoring-bizottságnak közösen kell felelnie. A monitoring-bizottság feladatává azt kell tenni, hogy elvégezze a program végrehajtása hatékonyságának monitoringját. E célból meg kell határozni a bizottság felelősségi körét.

(54) A program monitoringjának részeként a végrehajtásról évente jelentést kell készíteni, és azt el kell juttatni a Bizottsághoz.

(55) A vidékfejlesztési programok minőségének javítása és eredményeinek bemutatása érdekében valamennyi programot értékelni kell.

▼B

(56) Az EUMSZ 107., 108. és 109. cikkét alkalmazni kell a vidékfejlesztési intézkedésekhez e rendelet alapján nyújtott támogatásokra. Mindazonáltal a mezőgazdasági ágazat sajátos tulajdonságaira tekintettel indokolt, hogy az EUMSZ említett rendelkezései ne legyenek alkalmazandók az EUMSZ 42. cikkének a hatálya alá tartozó műveletekkel kapcsolatos azon vidékfejlesztési intézkedésekre, amelyek végrehajtására e rendelet alapján és annak megfelelően kerül sor, valamint azokra a tagállami kifizetésekre, amelyek célja az, hogy kiegészítő nemzeti finanszírozást biztosítsanak uniós támogatásban részesített és az EUMSZ 42. cikkének hatálya alá tartozó vidékfejlesztési műveletek végrehajtásához.

(57) Ezenkívül az Unió által támogatható vidékfejlesztési intézkedésekkel való összhang biztosítása céljából és az eljárások egyszerűsítése érdekében, az e rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően be kell illeszteni az értékelendő és jóváhagyandó vidékfejlesztési programokba a tagállamok által teljesített azon kifizetéseket, amelyek célja kiegészítő nemzeti finanszírozás biztosítása uniós támogatásban részesített és az EUMSZ 42. cikkének hatálya alá tartozó vidékfejlesztési műveletekhez. Annak érdekében, hogy – hacsak a Bizottság nem engedélyezte – ne kerüljön sor kiegészítő nemzeti finanszírozás végrehajtására az érintett tagállam számára meg kell tiltani, hogy addig hatályba léptethesse az általa javasolt kiegészítő vidékfejlesztési finanszírozást, amíg annak jóváhagyása meg nem történt. Azokat a tagállami kifizetéseket, amelyek célja kiegészítő nemzeti finanszírozás biztosítása uniós támogatásban részesített és az EUMSZ 42. cikkének hatályán kívül eső vidékfejlesztési műveletekhez, az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésével összhangban be kell jelenteni a Bizottságnak, kivéve ha azok valamely, a 994/98/EK tanácsi rendelet ([1]) alapján elfogadott rendelet hatálya alá tartoznak, és a tagállamok számára meg kell tiltani, hogy az említett kifizetések azt megelőzően teljesítsék, hogy azt a Bizottság az említett bejelentési eljárás lefolytatásának eredményeként véglegesen jóváhagyta.

(58) A közös érdekű adatok hatékony és biztonságos cseréjének biztosítása, az alapvető információk rögzítése, tárolása és kezelése, továbbá a monitoringgal és az értékeléssel kapcsolatos jelentéstétel biztosítása érdekében elektronikus információs rendszert kell létrehozni.

(59) Az egyéneknek a személyes adatok feldolgozása tekintetében történő védelmére és az ilyen adatok szabad áramlására vonatkozó uniós jogszabályokat, különösen a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([2]) és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([3]), alkalmazni kell.

([1]) A Tanács 994/98/EK rendelete (1998. május 7.) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról (HL L 142., 1998.5.14. 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 8. fejezet, 1. kötet, 312. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o., magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.).

▼B

(60) E rendelet egyes nem alapvető elemeinek kiegészítése vagy módosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

(61) Ennek a felhatalmazásnak a következőkre kell kiterjednie: azokra a feltételekre, amelyek teljesülése esetén valamely jogi személy fiatal mezőgazdasági termelőnek tekinthető, a szakmai készségek elsajátításához biztosított türelmi időszak meghatározására, az üzemvezetési és erdőgazdálkodási csereprogramok, valamint az üzemlátogatások és erdőlátogatások időtartamára és tartalmára; a 17. cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá sorolandó egyedi uniós rendszerek, illetve a 17. cikk (2) bekezdésének értelmében támogatásban részesíthető termelői csoportok és tevékenységtípusok jellemzőire, továbbá a versenytorzulásnak és az egyes termékekkel szembeni hátrányos megkülönböztetésnek a megelőzésével, valamint bizonyos márkáknak a támogatásból való kizárásával kapcsolatos feltételek meghatározására.

(62) A fentieken túlmenően ennek a felhatalmazásnak a következőkre is ki kell terjednie: az üzleti tervek minimális tartalmára és a tagállamok által a 19. cikk (4) bekezdésében említett küszöbértékek meghatározásához alkalmazandó kritériumokra; az erdősítés és a fásítás fogalommeghatározására és a rájuk vonatkozó környezetvédelmi minimumkövetelményekre; az állattenyésztés extenzívvé tételére, a tenyésztésből való kivonás veszélye által fenyegetett helyi fajták tenyésztésére vagy a génerózióval fenyegetett növénygenetikai erőforrások megőrzésére irányuló agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos kötelezettségvállalásokra alkalmazandó feltételekre, továbbá annak meghatározására, hogy a genetikai erőforrások megőrzésére, valamint fenntartható használatára és fejlesztésére irányuló műveletek közül melyek támogathatók. Ki kell terjednie azon számítási módszerre is, amelyet annak érdekében kell alkalmazni, hogy a 1307/2013/EU rendelet 43. cikkében említett, az agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal, valamint az ökológiai gazdálkodással kapcsolatos gyakorlatok, továbbá a Natura 2000 és a víz-keretirányelv szerinti intézkedések esetében elkerülhető legyen a kettős finanszírozás; azon területek meghatározására, amelyeken az állatjóléti kötelezettségvállalásoknak a termelési módszerek tekintetében magasabb szintű előírásokat kell biztosítaniuk; az erdők genetikai erőforrásainak megőrzése és javítása alapján támogatható művelettípusok, az együttműködési intézkedés keretében támogatható kísérleti projektek, klaszterek, hálózatok, rövid ellátási láncok és helyi piacok jellemzőinek részletesebb meghatározására, valamint az említett intézkedésben felsorolt művelettípusok támogatására vonatkozó feltételekre.

▼B

(63) Ennek a felhatalmazásnak ki kell terjedni továbbá az e rendelet szerinti kockázatkezelési intézkedés alapján a kölcsönös kockázatkezelési alapok számára piaci feltételekkel nyújtott kölcsönök minimális és maximális futamidejének meghatározására; azon feltételekre, amelyek teljesülése esetén a lízingszerződésekkel vagy a használt berendezésekkel kapcsolatos költségek is támogatható beruházási kiadásoknak tekinthetők, valamint a megújuló energiához kapcsolódó támogatható infrastruktúrák típusainak meghatározására; a 28., 29., 33. és 34. cikkben említett intézkedések szerinti kötelezettségvállalások átalakítására vagy kiigazítására alkalmazandó feltételekre, valamint azon egyéb helyzetek meghatározására, amelyekben a támogatást nem kell visszafizetni. Ki kell terjednie az I. mellékletben meghatározott határértékek felülvizsgálatára és azon feltételekre is, amelyek teljesülése esetén a Bizottság által az 1698/2005/EK rendelet értelmében jóváhagyott támogatások – az 1698/2005/EK rendelet által létrehozott rendszerről az e rendelet által létrehozott rendszerre történő zökkenőmentes áttérés megkönnyítése érdekében – beépíthetők az e rendelet értelmében nyújtott támogatásokba, ideértve a technikai segítségnyújtás és az utólagos értékelések támogatását is. A Horvát Köztársaság csatlakozási szerződésének figyelembevétele érdekében indokolt, hogy ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok Horvátország tekintetében szükség esetén kiterjedjenek az 1085/2006/EK tanácsi rendelet ([1]) alapján nyújtott vidékfejlesztési támogatás rendszeréről az új rendszerre való áttérésre is.

(64) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a következők tekintetében: a vidékfejlesztési programok és a nemzeti keretek tartalma, a programoknak és azok módosításainak a jóváhagyása, a programok jóváhagyására vonatkozó eljárások és határidők, a programok módosításának és a nemzeti kereteknek a jóváhagyására vonatkozó eljárások és határidők – ideértve a hatálybalépésükkel és a benyújtásuk gyakoriságával kapcsolatos rendelkezéseket is –, a résztvevők tudásátadásra és tájékoztatásra irányuló tevékenységeivel összefüggő költségek megtérítésére vonatkozó fizetési módszerek szabályai, a vidékfejlesztési intézkedések végrehajtására vonatkozó egyedi feltételek, az e rendelet által létrehozott hálózatok szerkezete és működése, a tájékoztatási és közzétételi követelmények, a monitoring- és értékelési rendszer elfogadása, valamint az információs rendszer működésére alkalmazandó szabályok, és az éves végrehajtási jelentés benyújtásának szabályai. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([2]) megfelelően kell gyakorolni.

(65) Az Európai Adatvédelmi Biztos konzultációt követően 2011. december 14-én véleményt ([3]) fogadott el.

(66) A tervezett intézkedések zökkenőmentes végrehajtása előkészítésének sürgősségére tekintettel ennek a rendeletnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján hatályba kell lépnie.

([1]) A Tanács 1085/2006/EK rendelete (2006. július 17.) egy előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) létrehozásáról (HL L 170., 2007.6.29., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

([3]) HL C 35., 2012.2.9., 1. o.

▼B

(67) Az e rendeletben meghatározott új támogatási rendszer az 1698/2005/EK rendelet által létrehozott támogatási rendszer helyébe lép. Az 1698/2005/EK rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

CÉLKITŰZÉSEK ÉS STRATÉGIA

I. FEJEZET

Tárgy és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet megállapítja az 1306/2013/EU rendelet által létrehozott Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott uniós vidékfejlesztési támogatásokra vonatkozó általános szabályokat. Ez a rendelet meghatározza azokat a célkitűzéseket, amelyekhez a vidékfejlesztési politikának hozzá kell járulnia, valamint a kapcsolódó uniós vidékfejlesztési prioritásokat. Ez a rendelet felvázolja a vidékfejlesztési politika stratégiai keretét, és meghatározza a vidékfejlesztési politika végrehajtása érdekében elfogadni szükséges intézkedéseket. A tagállamok és a Bizottság közötti megosztott feladatkörök alapján megállapítja továbbá a programozásra, a hálózatépítésre, az irányításra, a monitoringra és az értékelésre vonatkozó szabályokat, valamint az EMVA és a többi uniós eszköz közötti koordinációt biztosító szabályokat.

(2) Ez a rendelet kiegészíti az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) második részének rendelkezéseit.

2. cikk

Fogalommeghatározások

1. E rendelet alkalmazásában a 'program', a „művelet”, a „kedvezményezett”, a „közösségi szinten irányított helyi fejlesztési stratégia”, a „közkiadások”, a „kkv-k”, a „befejezett művelet” és a „pénzügyi eszközök” tekintetében az 1303/2013/EU rendelet 2. cikkében megállapított vagy említett, a 'kevésbé fejlett régiók', és az 'átmeneti régiók' tekintetében pedig az említett rendelet 90. cikkének (2) bekezdésében megállapított fogalommeghatározások alkalmazandók.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 549. oldalát).

▼B

Ezen túlmenően az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „programozás”: a szervezésnek, a döntéshozatalnak és a pénzügyi források elosztásának több szakaszban, partnerek bevonásával megvalósuló folyamata, amelynek célja az Unió és a tagállamok többéves időtartamra tervezett együttes fellépésének végrehajtása az uniós vidékfejlesztési prioritások megvalósítása érdekében;

b) „régió”: az 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) meghatározott statisztikai célú területi egységek nómenklatúrája szerinti 1. és 2. szintnek (NUTS 1. és 2. szint) megfelelő területi egység;

c) „intézkedés”: egy vagy több uniós vidékfejlesztési prioritás végrehajtásához hozzájáruló műveletek sorozata;

d) „támogatási mérték”: az adott művelet végrehajtásához közpénzből biztosított hozzájárulás mértéke;

e) „tranzakciós költség”: valamely kötelezettségvállalás teljesítéséhez kapcsolódó, de nem közvetlenül a végrehajtásával összefüggésben felmerülő, és a közvetlenül kompenzált költségeknek vagy elmaradt bevételeknek nem részét képező többletköltség, amelynek kiszámítása átalányköltségek alapján is történhet;

f) „mezőgazdasági terület”: a szántóterületek, az állandó gyepterület, az állandó legelő vagy az állandó kultúrák által elfoglalt terület a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikkében meghatározottak szerint;

g) „gazdasági veszteségek”: a mezőgazdasági termelő által az érintett piaci kínálat csökkentése érdekében hozott kivételes intézkedések miatt a mezőgazdasági termelő által viselt többletköltségek, vagy bármely jelentős termeléskiesés;

h) „kedvezőtlen éghajlati jelenség”: természeti katasztrófához hasonlítható időjárási körülmények, például fagy, viharok és jégeső, jég, heves esőzés vagy súlyos szárazság;

i) „állatbetegségek”: az Állategészségügyi Világszervezet állatbetegségeket felsoroló jegyzékében vagy a 2009/470/EK tanácsi határozat ([2]) mellékletében szereplő betegségek;

j) „környezeti esemény”: egyedi eseményhez kapcsolódó és behatárolt földrajzi kiterjedésű, egyszeri előfordulású szennyezés vagy környezetminőség-romlás, nem terjed ki azonban az olyan, nem egyedi eseményhez kapcsolódó, általános környezeti kockázatokra, mint az éghajlatváltozás vagy a légköri szennyezés;

k) „természeti katasztrófa”: a természetben előforduló, biotikus vagy abiotikus jellegű esemény, amely súlyos zavarokat idéz elő a mezőgazdasági termelési rendszerek vagy az erdők vonatkozásában, és komoly gazdasági károkat okozhat a mezőgazdasági vagy az erdészeti ágazatban;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK (2003. május 26.) rendelete a statisztikai célú területi egységek nómenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 14. fejezet, 1. kötet, 196. o.).

([2]) A Tanács 2009/470/EK határozata (2009. május 25.) az állat-egészségügyi kiadásokról (HL L 155., 2009.6.18., 30. o.).

▼B

l) „katasztrófaesemény”: emberi tevékenység által okozott, előre nem látott, biotikus vagy abiotikus jellegű esemény, amely súlyos zavarokat idéz elő a mezőgazdasági termelési rendszerek vagy az erdők vonatkozásában, és komoly gazdasági károkat okozhat a mezőgazdasági vagy az erdészeti ágazatban;

m) „rövid ellátási lánc”: az együttműködés, a helyi gazdasági fejlesztés, valamint a termelők, feldolgozók és a fogyasztók közötti szoros földrajzi és társadalmi kapcsolatok iránt elkötelezett, korlátozott számú gazdasági szereplő által alkotott ellátási lánc;

n) „fiatal mezőgazdasági termelő”: olyan személy, aki a kérelem benyújtásának időpontjában legfeljebb 40 éves, megfelelő szakképzettséggel és szakmai alkalmassággal rendelkezik, és első alkalommal kezd gazdálkodni valamely mezőgazdasági üzemben az adott üzem vezetőjeként;

o) „tematikus célkitűzések”: az 1303/2013/EU rendelet 9. cikkében meghatározott tematikus célkitűzések;

p) „közös stratégiai keret”: az 1303/2013/EU rendelet 10. cikkében említett közös stratégiai keret;

q) „klaszter”: független vállalkozások – ideértve az induló vállalkozásokat, a kis-, közép-, és nagyvállalkozásokat, valamint a tanácsadó és/vagy kutatási szervezeteket is – csoportosulásai, amelyek célja a gazdasági/innovációs tevékenység ösztönzése az intenzív együttműködésnek, az eszközök megosztásának, a tudás és a szakértelem cseréjének előmozdításán keresztül, valamint hatékonyan hozzájárulva a klaszterhez tartozó vállalkozások közötti tudásátadáshoz, hálózatépítéshez és információterjesztéshez;

r) „erdő”: több mint fél hektárra kiterjedő, 5 méternél magasabb fákkal és 10 %-ot meghaladó lombkorona-fedettséggel, illetve e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal borított terület, és nem terjed ki az elsődlegesen mezőgazdasági vagy városi hasznosítású földterületekre, figyelemmel a 2. bekezdésre is.

2. Egy tagállam vagy régió dönthet úgy is, hogy más, a meglévő nemzeti jogszabályain vagy nyilvántartási rendszerén alapuló fogalommeghatározást alkalmaz az erdők vonatkozásában. Ez esetben e tagállamoknak vagy régióknak az ilyen fogalommeghatározást bele kell foglalniuk a vidékfejlesztési programjukba.

(3) Annak érdekében, hogy a kedvezményezettekkel szembeni bánásmódot illetően koherens megközelítés érvényesüljön, valamint hogy figyelembe lehessen venni egy alkalmazkodási időszak szükségességét, a fiatal mezőgazdasági termelőre vonatkozóan az (1) bekezdés n) pontjában megadott fogalommeghatározás tekintetében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 90. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el egyrészt azon feltételekre vonatkozóan, amelyek teljesülése esetén valamely jogi személy fiatal mezőgazdasági termelőnek tekinthető, másrészt pedig a szakmai készségek elsajátításához biztosított türelmi időszak meghatározására vonatkozóan.

▼B

II. FEJEZET

Feladatok, célkitűzések és prioritások

3. cikk

Feladatok

Az EMVA hozzájárul az Európa 2020 stratégia megvalósításához azáltal, hogy a KAP egyéb eszközeit, a kohéziós politikát és a közös halászati politikát kiegészítve Unió-szerte előmozdítja a fenntartható vidékfejlesztést. Hozzájárul a területi és környezetvédelmi szempontból kiegyensúlyozottabb, éghajlatbarátabb és az éghajlatváltozással szemben ellenállóbb, valamint versenyképesebb és innovatívabb uniós mezőgazdasági ágazat kialakításához. Hozzájárul továbbá a vidéki területek fejlesztéséhez.

4. cikk

Célkitűzések

A KAP átfogó keretén belül a vidékfejlesztés támogatásának – az élelmiszeripari, a nem élelmiszeripari és az erdészeti ágazatot egyaránt beleértve – az alábbi célkitűzések megvalósításához kell hozzájárulnia:

a) a mezőgazdaság versenyképességének előmozdítása;

b) a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó fellépés biztosítása;

c) a vidéki gazdaságok és közösségek kiegyensúlyozott területfejlesztésének megvalósítása, munkahelyek létrehozását és fenntartását is beleértve.

5. cikk

Az Unió vidékfejlesztési prioritásai

Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégia megvalósításához hozzájáruló vidékfejlesztési célkitűzések teljesítésére a következő hat, a közös stratégiai keret tematikus célkitűzéseinek megfeleltethető uniós vidékfejlesztési prioritás keretében kerül sor:

(1) a tudásátadás és az innováció előmozdítása a mezőgazdaságban, az erdőgazdálkodásban és a vidéki térségekben, különös tekintettel a következő területekre:

   a) az innovációnak, az együttműködésnek és a tudásbázis gyarapításának az ösztönzése a vidéki térségekben;

   b) a kapcsolatok erősítése a mezőgazdaság, az élelmiszer-termelés és az erdőgazdálkodás, valamint a kutatás és az innováció között, egyebek mellett a környezetgazdálkodás és a környezeti teljesítmény javítása céljából;

   c) az egész életen át tartó tanulás és a szakképzés előmozdítása a mezőgazdasági és az erdészeti ágazatban;

▼B

(2) a mezőgazdasági üzemek életképességének javítása és a versenyképesség fokozása valamennyi régióban és a mezőgazdasági termelés valamennyi típusa esetében, valamint az innovatív gazdálkodási technológiák és a fenntartható erdőgazdálkodás előmozdítása, különös tekintettel a következő területekre:

a) valamennyi mezőgazdasági üzem gazdasági teljesítményének javítása, valamint a mezőgazdasági üzemek szerkezetátalakításának és korszerűsítésének a megkönnyítése, mindenekelőtt a piaci jelenlét, a piacorientáltság, és a mezőgazdasági tevékenységek diverzifikálásának fokozása céljából;

b) a megfelelően képzett mezőgazdasági termelők mezőgazdasági ágazatba való belépésének megkönnyítése és ezen belül is különösen a generációs megújulás elősegítése;

(3) az élelmiszerlánc szervezésének – többek között a mezőgazdasági termékek feldolgozásának és forgalmazásának, az állatjólétnek és a mezőgazdaság terén alkalmazott kockázatkezelésnek – az előmozdítása, különös tekintettel a következő területekre:

a) az elsődleges termelők versenyképességének javítása, mégpedig azáltal, hogy megfelelőbb módon integrálják őket az agrár-élelmiszeripari láncba a minőségrendszerek révén, a mezőgazdasági termékek értékének növelése, valamint a helyi piacokon, a rövid ellátási láncokban, továbbá a termelői csoportokban és szervezetekben és a szakmaközi szervezetekben folytatott promóció;

b) a mezőgazdasági üzemekben megvalósuló kockázatmegelőzés és -kezelés támogatása;

(4) a mezőgazdasággal és az erdőgazdálkodással kapcsolatos ökoszisztémák állapotának helyreállítása, megőrzése és javítása, különös tekintettel a következő területekre:

a) a biológiai sokféleség helyreállítása, megőrzése és javítása, beleértve a Natura 2000 területeken és a hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területeken, jelentős természeti értéket képviselő gazdálkodás, valamint az európai tájak állapotának helyreállítása, megőrzése és javítása;

b) a vízgazdálkodás javítása, a műtrágya- és peszticidhasználat szabályozásának javítását is beleértve;

c) a talajerózió megelőzése és a talajgazdálkodás javítása;

(5) az erőforrás-hatékonyság előmozdítása, valamint a karbonszegény és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes gazdaság irányába történő elmozdulás támogatása a mezőgazdasági, az élelmiszeripari és az erdészeti ágazatban, különös tekintettel a következő területekre:

a) a mezőgazdaság általi vízfelhasználás hatékonyságának fokozása;

b) a mezőgazdaság és az élelmiszer-feldolgozó iparág általi energiafelhasználás hatékonyságának fokozása;

c) a megújuló energiaforrások, a melléktermékek, a hulladékok, a maradékanyagok és más, nem élelmiszer jellegű nyersanyagok biogazdasági célokra történő átadásának és felhasználásának megkönnyítése;

d) a mezőgazdaságból származó, üvegházhatást okozó gázok és ammónia kibocsátásának csökkentése;

e) a széntárolás és -megkötés előmozdítása a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban;

▼B

(6) a társadalmi befogadás előmozdítása, a szegénység csökkentése és a gazdasági fejlődés támogatása a vidéki térségekben, különös tekintettel a következő területekre:

a) a diverzifikálásnak, kisvállalkozások alapításának és fejlesztésének, valamint a munkahelyteremtésnek a megkönnyítése;

b) a helyi fejlesztés előmozdítása a vidéki térségekben;

c) az információs és kommunikációs technológiák hozzáférhetőbbé tétele, használatuk előmozdítása, és minőségük javítása a vidéki térségekben.

E prioritások mindegyike hozzájárul az innovációval, a környezettel, valamint az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos átfogó célkitűzések teljesítéséhez. A programok keretében hatnál kevesebb prioritással is lehet foglalkozni, amennyiben az a gyengeségek, az erősségek, a lehetőségek és a veszélyek (a továbbiakban: GYELV) tekintetében végzett helyzetelemzés, valamint az előzetes értékelés alapján indokolt. Az egyes programok mindegyikében legalább négy prioritással kell foglalkozni. Amennyiben egy tagállam nemzeti programot és több regionális programot nyújt be, úgy a nemzeti program négynél kevesebb prioritással is foglalkozhat.

A programokba más kiemelt területeket is fel lehet venni annak érdekében, hogy a prioritások egyikével foglalkozzanak, amennyiben ez indokolt és mérhető.

II. CÍM

PROGRAMOZÁS

I. FEJEZET

A programozás tartalma

6. cikk

Vidékfejlesztési programok

(1) Az EMVA a tagállamokban vidékfejlesztési programokon keresztül működik. Az említett programok a III. címben meghatározott intézkedéseken keresztül hajtják végre az uniós vidékfejlesztési prioritások megvalósítására irányuló stratégiát. Az EMVA a vidékfejlesztés célkitűzéseinek uniós prioritásokon keresztül történő megvalósítását támogatja.

(2) A tagállamok benyújthatnak egyetlen, a tagállam egész területére vonatkozó programot, vagy több regionális programot Kellően indokolt esetekben egy nemzeti programot és több regionális programot is benyújthatnak. Ha a tagállam egy nemzeti programot és több regionális programot nyújt be, az intézkedéseket és/vagy a művelettípusokat vagy nemzeti szinten vagy regionális szinten kell programozni, valamint gondoskodni kell arról, hogy a nemzeti és a regionális programok összhangban legyenek egymással.

▼B

(3) A regionális programokat kidolgozó tagállamok az ilyen programokra vonatkozó közös elemeket tartalmazó, önálló költségvetéssel nem rendelkező nemzeti keretszabályozást is benyújthatnak jóváhagyásra a 10. cikk (2) bekezdésével összhangban.

A regionális programokkal rendelkező tagállamok nemzeti keretszabályozása egy olyan táblázatot is magában foglalhat, amely a teljes programozási időszak vonatkozásában régiónkénti és évenkénti bontásban összefoglalja az érintett tagállam számára biztosított teljes EMVA-hozzájárulást.

7. cikk

Tematikus alprogramok

(1) A vidékfejlesztéssel kapcsolatos uniós prioritások megvalósításához való hozzájárulás érdekében a tagállamok vidékfejlesztési programjaikba tematikus alprogramokat is belefoglalhatnak, amelyek konkrét igényeket elégítenek ki. Az ilyen tematikus alprogramok többek között a következőkhöz kapcsolódhatnak:

a) fiatal mezőgazdasági termelők;

b) a 19. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett mezőgazdasági kisüzemek;

c) a 32. cikk (2) bekezdésében említett hegyvidéki területek;

d) rövid ellátási láncok;

e) vidéki térségekben élő nők;

f) az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás; biológiai sokféleség.

Az egyes tematikus alprogramok szempontjából különös jelentőséggel bíró intézkedések és művelettípusok indikatív jegyzékét a III. melléklet tartalmazza.

(2) A tematikus alprogramok irányulhatnak továbbá a meghatározott vidéki térségek fejlődésére jelentős hatást gyakorló mezőgazdasági ágazatok szerkezetének átalakításához kapcsolódó konkrét igények kielégítésére is.

(3) A mezőgazdasági kisüzemekkel és a rövid ellátási láncokkal, az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással, valamint a biológiai sokféleséggel kapcsolatos tematikus alprogramok keretében támogatott műveletek esetében az I. mellékletben megállapított támogatási mértékek további 10 százalékponttal növelhetők. A fiatal mezőgazdasági termelők és a hegyvidéki területek esetében a maximális támogatási mértékek a II. mellékletben foglaltaknak megfelelően növelhetők. A maximális kombinált támogatási mérték azonban legfeljebb 90 % lehet.

8. cikk

A vidékfejlesztési programok tartalma

(1) Az 1303/2013/EU rendelet 27 cikkében említett elemeken túlmenően valamennyi vidékfejlesztési programnak tartalmaznia kell a következőket is:

a) az 1303/2013/EU rendelet 55. cikkében említett előzetes értékelés;

▼B

b) helyzetelemzés GYELV elemzés formájában, valamint a program hatálya alá tartozó földrajzi területen kielégítendő igények azonosítása.

Az elemzésnek az uniós vidékfejlesztési prioritások köré kell épülnie. A környezettel, az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással, valamint az innovációval kapcsolatos konkrét igényeket valamennyi uniós vidékfejlesztési prioritás fényében kell megvizsgálni abból a célból, hogy e három területen megfelelő megoldásokat lehessen találni az egyes prioritások szintjén;

c) a stratégia ismertetése; amelyből kitűnik, hogy:

i. megfelelő célokat határoztak meg a programban foglalt uniós vidékfejlesztési prioritások minden egyes kiemelt területére vonatkozóan, a 76. cikkben említett közös mutatók, valamint – szükség esetén – programspecifikus mutatók alapján;

ii. a programhoz a benne foglalt uniós vidékfejlesztési prioritások minden egyes kiemelt területe tekintetében az intézkedések megfelelő kombinációit választották ki olyan szilárd beavatkozási logika alapján, amelyet az a) pontban említett előzetes értékelés és a b) pontban említett elemzés támaszt alá;

iii. a pénzügyi forrásoknak a programban foglalt intézkedések közötti elosztása indokolt, és kielégíti a megjelölt célkitűzések megvalósításához szükséges feltételeket;

iv. a regionális vagy szubregionális szintű egyedi feltételekhez kapcsolódó konkrét igényeket figyelembe veszik és azokra – az intézkedések megfelelően megtervezett kombinációján vagy tematikus alprogramokon keresztül – konkrét választ is adnak;

v. a programnak részét képezi az innovációra irányuló – az uniós vidékfejlesztési prioritások, többek között a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP megvalósulását célzó – megfelelő megközelítés, továbbá a környezetre – a Natura 2000 területek sajátos szükségleteit is beleértve –, valamint az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló megfelelő megközelítés;

vi. intézkedéseket hoztak a szabályozási követelményekre és az innovációval kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó kielégítő tanácsadási kapacitás biztosítása érdekében;

d) a 19. cikkel összhangban megállapított minden egyes előfeltétel esetében, és az 1303/2013/EU rendelet általános előfeltételekről szóló XI. mellékletének 2. részével összhangban megállapított minden egyes előfeltétel esetében, valamint összhangban e rendelet V. mellékletével annak értékelése, hogy az előfeltételek közül melyeket kell a programra alkalmazni, illetve a partnerségi megállapodás és a program benyújtásakor közülük melyek teljesülnek. Amennyiben az alkalmazandó előfeltételek nem teljesülnek, a programnak tartalmaznia kell a meghozandó intézkedések leírását, a felelős szervezetek megnevezését, valamint az ilyen intézkedésekre vonatkozó határidőket is, összhangban a partnerségi megállapodásban benyújtott összefoglalóval.

e) az 1303/2013/EU rendelet 21. cikkének alkalmazásában létrehozott eredményességmérési keret leírása;

f) minden egyes kiválasztott intézkedés ismertetése;

▼B

g) az 1303/2013/EU rendelet 56. cikkében említett értékelési terv. A tagállamok gondoskodnak az azonosított igények kielégítéséhez szükséges erőforrásokról, valamint biztosítják a megfelelő monitoringot és értékelést;

h) finanszírozási terv, amely a következőket tartalmazza:

i. az 58. cikk (4) bekezdésének megfelelően az EMVA egyes évekre tervezett teljes hozzájárulását feltüntető táblázat. Ez a táblázat adott esetben az EMVA teljes hozzájárulásán belül külön feltünteti a kevésbé fejlett régiók számára biztosított előirányzatokat és az EMVA-ba az 1307/2013/EU rendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában átcsoportosított pénzeszközöket. Az EMVA tervezett éves hozzájárulásának összeegyeztethetőnek kell lennie a többéves pénzügyi kerettel;

ii. minden egyes intézkedés, a meghatározott mértékű EMVA-hozzájárulással támogatott minden művelettípus és a technikai segítségnyújtás vonatkozásában a teljes tervezett uniós hozzájárulást és az EMVA-ból származó hozzájárulás alkalmazandó mértékét tartalmazó táblázat. Ebben a táblázatban adott esetben külön-külön kell feltüntetni az EMVA-ból a kevésbé fejlett régiók, illetve az egyéb régiók számára nyújtott hozzájárulás mértékét;

i) mutatókat tartalmazó terv kiemelt területenkénti bontásban, amely feltünteti a 8. cikk (1) bekezdése c) pontjának i. alpontjában említett célokat, valamint a megfelelő kiemelt területekhez kapcsolódóan kiválasztott minden egyes vidékfejlesztési intézkedés várt eredményeit és tervezett kiadásait;

j) adott esetben a kiegészítő nemzeti finanszírozást intézkedésenként feltüntető táblázat a 82. cikknek megfelelően;

k) adott esetben a 81. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó, a programok végrehajtásához alkalmazandó támogatási rendszerek jegyzéke;

l) a vidékfejlesztési programnak a közös agrárpolitika egyéb eszközei és az európai strukturális és beruházási alapok által finanszírozott intézkedéseket kiegészítő jellegére vonatkozó információk;

m) a program végrehajtására vonatkozó intézkedések, beleértve a következőket:

i. a 65. cikk (2) bekezdésében említett valamennyi hatóságnak a tagállam által történő kijelölése és – tájékoztató céllal – az irányítási és kontrollrendszer összefoglaló leírása;

ii. a monitoring- és az értékelési eljárások, valamint a monitoringbizottság összetételének ismertetése;

iii. a program megismertetésének a többek között az 54. cikkben említett nemzeti vidékfejlesztési hálózaton keresztül történő biztosítását szolgáló rendelkezések;

iv. a műveletek kiválasztását szolgáló kritériumok megállapítására és a helyi fejlesztési stratégiákra irányadó elveket megállapító megközelítés ismertetése, amely figyelembe veszi a vonatkozó célkitűzéseket; ezzel összefüggésben a tagállamok előnyben részesíthetik a mezőgazdasági és erdészeti ágazatban működő kkv-kat.

▼B

v. a helyi fejlesztés vonatkozásában – adott esetben – a helyi fejlesztési stratégiák keretében előirányzott tevékenységek, a 35. cikkben említett együttműködési intézkedés, valamint a vidéki térségekben az alapvető szolgáltatások biztosítása és a falvak megújulásának elősegítése érdekében végrehajtandó, a 20. cikkben említett intézkedés közötti koherencia biztosítását célzó mechanizmusok leírása, a város és a vidék közötti kapcsolatokat is beleértve;

n) az 1303/2013/EU rendelet 5. cikkében említett partnerek bevonása érdekében hozott intézkedések, valamint a partnerekkel folytatott konzultáció eredményeinek összefoglalása;

o) adott esetben a nemzeti vidékfejlesztési hálózatnak az 54. cikk (3) bekezdésében említett struktúrája, valamint a hálózat irányítására vonatkozó rendelkezések, amelyek az éves cselekvési terveinek alapját hivatottak képezni.

(2) Amennyiben a vidékfejlesztési program tematikus alprogramokat foglal magában, minden egyes alprogramnak tartalmaznia kell a következőket:

a) a GYELV-módszeren alapuló részletes helyzetelemzés, valamint azon igények azonosítása, amelyekkel az alprogram keretében foglalkozni kell;

b) az alprogram szintjén meghatározott konkrét célkitűzések, valamint az alprogram beavatkozási logikájának pontos meghatározása alapján kiválasztott intézkedések, beleértve annak felmérését is, hogy a kiválasztott intézkedések várhatóan mennyiben járulnak hozzá a célkitűzések megvalósításához;

c) külön részletes, tájékoztató jellegű terv, amely feltünteti a megfelelő kiemelt területekhez kapcsolódóan kiválasztott minden egyes vidékfejlesztési intézkedés várt eredményeit és tervezett kiadásait.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg az (1) és a (2) bekezdésben leírt elemeknek a vidékfejlesztési programban történő bemutatására és a 6. cikk (3) bekezdésében említett nemzeti keretek tartalmára vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

II. FEJEZET

A vidékfejlesztési programok kidolgozása, jóváhagyása és módosítása

9. cikk

Előfeltételek

Az 1303/2013/EU rendelet XI. mellékletének II. részében említett általános előfeltételek mellett az EMVA-programozásra az e rendelet V. mellékletében említett előfeltételeket is alkalmazni kell, amennyiben azok a program prioritásai keretében elérendő konkrét célok tekintetében relevánsak és alkalmazandók.

▼B

10. cikk

A vidékfejlesztési programok jóváhagyása

(1) A tagállamok minden egyes vidékfejlesztési programra vonatkozóan a 8. cikkben említett információkat tartalmazó javaslatot nyújtanak be a Bizottságnak.

(2) A Bizottság az egyes vidékfejlesztési programokat végrehajtási jogi aktus útján hagyja jóvá.

11. cikk

A vidékfejlesztési programok módosítása

A programok módosítása iránti tagállami kérelmek a következő eljárások szerint hagyhatók jóvá:

a) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határoz azokról a programmódosítás iránti kérelmekről amelyek a következőket érintik:

   i. a programstratégia módosítása a kiemelt területek valamelyikéhez kapcsolódó, célokra vonatkozó számszerűsített mutató több mint 50 %-os mértékű megváltoztatása révén;

   ii. az EMVA-ból származó hozzájárulás mértékének megváltoztatása egy vagy több intézkedés esetében;

   iii. a teljes uniós hozzájárulást vagy annak évenkénti elosztását érintő, a program szintjén végrehajtott változtatás;

b) A Bizottság minden egyéb esetben végrehajtási jogi aktusok útján jóváhagyja a program módosítására irányuló kérelmeket. Ezek különösen a következő eseteket foglalják magukban:

   i. az intézkedések vagy művelettípusok bevezetése vagy visszavonása;

   ii. az intézkedés leírását érintő változások, beleértve a támogathatósági feltételek változásait is;

   iii. pénzeszközök átcsoportosítása olyan intézkedések között, amelyek esetében nem azonos az EMVA-ból származó hozzájárulás mértéke;

   A b) pont i. és ii. alpontjának, valamint a b) pont iii. alpontjának alkalmazásában azonban, amennyiben a pénzeszközök átcsoportosítása az adott intézkedésre elkülönített összeg 20 %-ánál, és az adott programhoz nyújtott teljes EMVA-hozzájárulás 5 %-ánál alacsonyabb összeget érint, a jóváhagyást megadottnak kell tekinteni, ha a Bizottság a kérelem kézhezvételétől számított 42 munkanapos időszakot követően nem hozott arról döntést. Ez az időszak azon időszak nélkül értendő, amely az azt követő napon kezdődik, amikor a Bizottság megküldte észrevételeit a tagállamnak, és amely az észrevételek tagállamok általi megválaszolásának napján ér véget.

c) A Bizottság jóváhagyása nem szükséges az olyan pusztán szövegezési vagy szerkesztési jellegű kiigazítások esetében, amelyek nem befolyásolják a szakpolitika és az intézkedések végrehajtását. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az ilyen módosításokról.

▼B

12. cikk

Az eljárásokra és a menetrendekre vonatkozó szabályok

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a következőkre vonatkozó eljárások és menetrend tekintetében:

a) a vidékfejlesztési programok és nemzeti keretek jóváhagyása;

b) a vidékfejlesztési programok módosítására, illetve a nemzeti keretek módosítására irányuló javaslatok benyújtása és jóváhagyása, beleértve a módosítások hatálybalépését és a módosítási javaslatok benyújtásának a programozási időszak alatti gyakoriságát is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. CÍM

VIDÉKFEJLESZTÉSI TÁMOGATÁS

I. FEJEZET

Intézkedések

13. cikk

Intézkedések

A programba felvett vidékfejlesztési intézkedések mindegyikének ténylegesen hozzá kell járulnia egy vagy több uniós vidékfejlesztési prioritás megvalósításához. Az uniós prioritások szempontjából különös jelentőséggel bíró intézkedések indikatív jegyzékét a VI. melléklet tartalmazza.

14. cikk

Tudásátadás és tájékoztatási tevékenységek

(1) Ezen intézkedés keretében a szakképzéshez és a készségek elsajátításához kapcsolódó fellépések, valamint demonstrációs és tájékoztatási tevékenységek támogathatók. A szakképzéshez és a készségek elsajátításához kapcsolódó tevékenységek magukban foglalhatnak tanfolyamokat, szakmai találkozókat és személyre szabott tanácsadást is.

Támogatás nyújtható továbbá rövid időtartamra szóló mezőgazdasági üzemvezetési és erdőgazdálkodási csereprogramok, valamint mezőgazdasági üzemlátogatások és erdészeti tanulmányutak lebonyolításához is.

(2) Ezen intézkedés keretében a mezőgazdasági, az élelmiszer- és az erdészeti ágazatban tevékenykedő személyek, gazdálkodók és egyéb, a vidéki térségekben kkv-ként működő gazdasági szereplők részesülhetnek támogatásban.

A támogatás kedvezményezettje a képzési vagy egyéb, tudásátadásra vagy tájékoztatásra irányuló szolgáltatás nyújtója.

▼B

(3) Az ezen intézkedés keretében nyújtott támogatás nem terjed ki az olyan oktatási vagy képzési tanfolyamokra, amelyek a rendes középfokú vagy magasabb szintű oktatási programok vagy rendszerek részét képezik.

A tudásátadási és tájékoztatási szolgáltatásokat nyújtó szervezeteknek rendelkezniük kell a feladatuk ellátásához szükséges megfelelő kapacitásokkal a személyzet képesítése és rendszeres képzése révén.

(4) Az ezen intézkedés keretében támogatható költségek a tudásátadásra vagy a tájékoztatásra irányuló tevékenység megszervezésének és lebonyolításának költségei. A demonstrációs projektek esetében a támogatás a kapcsolódó beruházási költségek fedezésére is kiterjedhet. A résztvevők utazási és szállásköltségei, napidíja, valamint a mezőgazdasági termelők helyettesítésének költségei szintén támogathatók. A kedvezményezett részére az e bekezdés alapján megállapított valamennyi költséget meg kell téríteni.

(5) Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági üzemvezetési és erdészeti csereprogramok, valamint az üzemlátogatások és tanulmányutak világosan elkülöníthetők legyenek a más uniós programok keretében végrehajtott hasonló tevékenységektől, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a mezőgazdasági üzemvezetési és erdészeti csereprogramok, valamint a mezőgazdasági üzemlátogatások és erdészeti tanulmányutak időtartamára és tartalmára vonatkozóan.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a résztvevők költségeinek megtérítésére vonatkozó fizetési feltételek megállapításáról, ideértve az utalványok és egyéb hasonló formanyomtatványok felhasználásával történő kifizetés szabályait is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15. cikk

Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások

(1) Az ezen intézkedés keretében nyújtott támogatásnak a következő célokat kell szolgálnia:

a) segítség nyújtása a mezőgazdasági termelőknek, az e rendeletben meghatározottak szerinti fiatal mezőgazdasági termelőknek, az erdőgazdálkodóknak, egyéb gazdálkodóknak és a vidéki térségekben működő kkv-knak abban, hogy gazdaságuk, vállalkozásuk és/vagy beruházásuk gazdasági és környezeti teljesítményének javítása, valamint éghajlatbarátabbá és ellenállóképesebbé tétele érdekében tanácsadási szolgáltatásokat vegyenek igénybe;

b) üzemvezetési, helyettesítési és mezőgazdasági tanácsadási szolgáltatások, valamint erdőgazdálkodási tanácsadási szolgáltatások létrehozásának előmozdítása, ideértve az 1306/2013/EU rendelet 12–14. cikkében említett mezőgazdasági tanácsadási rendszert is;

c) a tanácsadók képzésének előmozdítása.

(2) Az (1) bekezdés a) és c) pontjában előírt támogatás kedvezményezettje a tanácsadási vagy képzési szolgáltatás nyújtója. Az (1) bekezdés b) pontja szerinti támogatást az üzemvezetési, helyettesítési, mezőgazdasági tanácsadási, illetve erdőgazdálkodási tanácsadási szolgáltatás létrehozására kiválasztott hatóságnak vagy szervezetnek kell odaítélni.

▼B

(3) A tanácsadásra kiválasztott hatóságoknak vagy szervezeteknek rendelkezniük kell a megfelelő erőforrásokkal, azaz rendszeres képzésben részesülő és megfelelő szakképesítéssel rendelkező személyzettel, valamint a tanácsadási tevékenység által lefedett szakterületeken tanácsadási tapasztalattal és megbízhatósággal. Ezen intézkedés kedvezményezettjeinek kiválasztása pályázati felhívások útján történik. A kiválasztási eljárásra a közbeszerzési jog alkalmazandó, és az eljárásnak mind köz-, mind pedig magánjogi szervezetek előtt nyitva kell állnia. A kiválasztási eljárásnak objektívnek kell lennie, és abból összeférhetetlenség esetén ki kell zárni az érintett jelölteket.

A tanácsadás során a tanácsadási szolgáltatások nyújtóinak tiszteletben kell tartaniuk az 1306/2013/EU rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében említett titoktartási kötelezettségeket.

(4) Az egyéni mezőgazdasági termelők, az e rendeletben meghatározottak szerinti fiatal mezőgazdasági termelők és egyéb gazdálkodók számára biztosított tanácsadásnak kapcsolódnia kell legalább egy uniós vidékfejlesztési prioritáshoz, és ki kell terjednie a következő elemek közül legalább egyre:

a) az 1306/2013/EU rendelet VI. címének 1. fejezetében meghatározott, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményekből és/vagy a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó előírásokból következő, a mezőgazdasági üzem szintjére vonatkozó követelmények;

b) adott esetben az 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezetében megállapított, az éghajlatra és a környezetre kedvező hatást gyakorló mezőgazdasági gyakorlatok, valamint a mezőgazdasági terület fenntartása az 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említettek szerint;

c) a mezőgazdasági üzemek korszerűsítését, a versenyképesség javítását, az ágazati integrációt, az innovációt és a piacorientáltságot, valamint a vállalkozói készség ösztönzését célzó, vidékfejlesztési programokban előirányzott, a mezőgazdasági üzemek szintjére vonatkozó intézkedések;

d) a víz-keretirányelv 11. cikke (3) bekezdésének végrehajtása tekintetében a tagállamok által megállapított követelmények;

e) az 1107/2009/EK rendelet 55. cikkének végrehajtására vonatkozóan a tagállamok által meghatározott követelmények, különösen pedig a 2009/128/EK irányelv 14. cikkében említett integrált növényvédelmi alapelveknek való megfelelés; vagy

f) adott esetben munkahelyi biztonsági előírások vagy a mezőgazdasági üzemhez kapcsolódó biztonsági előírások;

g) szaktanácsadás olyan mezőgazdasági termelők számára, akik első alkalommal kezdenek gazdálkodásba mezőgazdasági üzemben.

A tanácsadás kiterjedhet egyéb kérdésekre is, különösen az éghajlatváltozás mérséklésével és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással, a biológiai sokféleséggel és a vízvédelemmel kapcsolatos információkra, az 1307/2013/EU rendelet I. mellékletében megállapítottak szerint, vagy a mezőgazdasági üzemek gazdasági és környezeti teljesítményével, többek között a versenyképességi vonatkozásokkal kapcsolatos kérdésekre is. Ez a rövid ellátási láncok kialakításához, az ökológiai gazdálkodáshoz, valamint az állattenyésztés egészségügyi aspektusaihoz kapcsolódó tanácsadást is magában foglalhat.

▼B

(5) Az erdőgazdálkodók számára nyújtott tanácsadásnak ki kell terjednie legalább a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelv, valamint a víz-keretirányelv szerinti vonatkozó kötelezettségekre. A tanácsadás kiterjedhet továbbá az erdőgazdálkodási üzem gazdasági és környezeti teljesítményéhez kapcsolódó kérdésekre is.

(6) A kkv-k számára biztosított tanácsadás vonatkozhat a vállalkozás gazdasági és környezeti teljesítményéhez kapcsolódó kérdésekre is.

(7) Adott esetben, amennyiben az kellően indokolt, a tanácsadás részben csoportos formában is megvalósulhat, figyelembe véve ugyanakkor a tanácsadási szolgáltatást igénybe vevő minden egyes résztvevő helyzetét.

(8) Az (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti támogatás összege nem haladhatja meg az II. mellékletben megállapított maximális összegeket. Az (1) bekezdés b) pontja szerinti támogatás a szolgáltatás létrehozásától számítva legfeljebb öt éven át nyújtható, és mértéke fokozatosan csökken.

16. cikk

A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszerei

(1) Az ezen intézkedés szerinti támogatás a mezőgazdasági termelőknek és mezőgazdasági termelők csoportjainak a következő rendszerekhez való csatlakozásához nyújtható:

a) a következő rendeletek és rendelkezések értelmében létrehozott minőségrendszerek:

   i. az Európai Parlament és a Tanács 1151/2012/EU rendelete ([1]);

   ii. a Tanács 834/2007/EK rendelete ([2]);

   iii. az Európai Parlament és a Tanács 110/2008/EK rendelete ([3]);

   iv. a Tanács 1601/91/EGK rendelete ([4]);

   v. az 1308/2013/EU tanácsi rendelet II. része, II. címe I. fejezetének a borra vonatkozó Ia. szakasza;

b) mezőgazdasági termékekre, gyapotra vagy élelmiszerekre vonatkozó minőségrendszerek – a mezőgazdaságiüzem-tanúsítási rendszereket is beleértve –, amelyek esetében a tagállamok elismerték a következő kritériumoknak való megfelelést:

   i. az ilyen rendszerek hatálya alá tartozó végtermék egyedi jellege egyértelműen meghatározott kötelezettségekre vezethető vissza, amelyek garantálják a következők bármelyikét:

      — a termék sajátos jellemzői,

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1151/2012/EU rendelete (2012. november 21.) a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről (HL L 343., 2012.12.14., 1. o.).

([2]) A Tanács 834/2007/EK rendelete (2007. június 28.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2007.7.20., 1. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 110/2008/EK rendelete (2008. január 15.) a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 39., 2008.2.13., 16. o.)

([4]) A Tanács 1601/91/EGK rendelete (1991. június 10.) az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszerelésére vonatkozó általános szabályok meghatározásáról (HL L 149., 1991.6.14., 1. o.)

▼B

— sajátos gazdálkodási vagy termelési módszerek, vagy

— a végtermék minősége jelentősen felülmúlja a köz-, az állat-, illetve a növényegészségügy, az állatjólét vagy a környezetvédelem tekintetében az árukra vonatkozó kereskedelmi előírások szerint megkövetelt minőséget;

ii. a rendszer valamennyi termelő előtt nyitva áll;

iii. a rendszer kötelező erejű termékleírásokat tartalmaz, és az e leírásoknak való megfelelést hatóság vagy független ellenőrző szervezet ellenőrzi;

iv. a rendszer átlátható és teljes mértékben biztosítja a termékek nyomon követhetőségét; vagy

c) olyan önkéntes mezőgazdaságitermék-tanúsítási rendszerek, amelyeket a tagállamok a mezőgazdasági termékekkel és az élelmiszerekkel kapcsolatos önkéntes tanúsítási rendszerek működtetése tekintetében a legjobb gyakorlatokra vonatkozó uniós iránymutatásoknak megfelelőként ismernek el.

(2) Az ezen intézkedés értelmében nyújtott támogatás kiterjedhet az (1) bekezdéssel összhangban támogatott minőségrendszerek alá tartozó termékek tekintetében a termelők csoportjai által a belső piacon végzett tájékoztatási és promóciós tevékenységek során felmerülő költségek fedezésére is.

(3) Az (1) bekezdés szerinti támogatást évente, legfeljebb ötéves időtartamra lehet odaítélni ösztönző jellegű kifizetésként, amelynek a szintjét a támogatott rendszerekben való részvétel kapcsán felmerülő állandó költségek szintjének függvényében kell megállapítani.

E bekezdés alkalmazásában az „állandó költségek”-nek a támogatott minőségrendszerbe való belépéssel és az abban való részvételhez kapcsolódó éves hozzájárulással összefüggésben felmerült költségek tekintendők, szükség esetén beleértve a rendszer előírásainak való megfelelés igazolásához szükséges ellenőrzésekre fordított kiadásokat is.

E cikk alkalmazásában „mezőgazdasági termelő”-nek a 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelő tekintendő.

(4) A támogatás összege nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális támogatási arányt és összeget.

(5) Az ezen intézkedés szerinti támogatást esetlegesen befolyásoló új uniós jogszabályok figyelembe vétele, valamint a mezőgazdasági intézkedések előmozdítására vonatkozó egyéb uniós eszközökkel való összhang biztosítása és a versenytorzulás megelőzése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az (1) bekezdés a) pontjának hatálya alá sorolandó egyedi uniós rendszerekre, valamint azon termelői csoportok jellemzőire és azon tevékenységtípusokra vonatkozóan, amelyek a (2) bekezdés értelmében támogatásban részesülhetnek; továbbá az egyes termékekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés megelőzése feltételeinek megállapítására, és kereskedelmi márkák támogatásból való kizárása feltételeinek meghatározására vonatkozóan.

▼B

17. cikk

Beruházások tárgyi eszközökbe

(1) Az ezen intézkedés szerinti támogatás olyan tárgyi és/vagy immateriális beruházásokhoz nyújtható, amelyek:

a) javítják a mezőgazdasági üzem összteljesítményét és fenntarthatóságát;

b) a halászati termékek kivételével a Szerződés I. mellékletének hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékek, illetve a gyapot feldolgozásához, értékesítéséhez és/vagy fejlesztéséhez kapcsolódnak. A termelési folyamat eredménye olyan termék is lehet, amely nem tartozik az említett melléklet hatálya alá;

c) a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás fejlesztéséhez, korszerűsítéséhez vagy alkalmazkodásához kapcsolódó infrastruktúrára irányulnak, beleértve a mezőgazdasági és az erdőterületek megközelíthetőségét, a birtokrendezést és a termőföld minőségének javítását, valamint az energia- és vízellátást és az energia- és víztakarékosságot; vagy

d) az agrár-környezetvédelmi, illetve az éghajlatváltozással kapcsolatos, e rendelet keretében kitűzött célok teljesítéséhez, így a biológiai sokféleséggel összefüggésben a fajok és élőhelyek védettségi állapotához, illetve valamely Natura 2000 terület vagy egyéb, a programban meghatározásra kerülő, jelentős természeti értéket képviselő rendszerek közjóléti értékének növeléséhez kapcsolódó nem termelő beruházások.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatás mezőgazdasági termelőknek vagy mezőgazdasági termelők csoportjainak ítélhető oda.

A mezőgazdasági üzemek szerkezetének átalakítását célzó beruházások esetében a tagállamok a támogatást a GYELV-elemzéssel összhangban biztosítják a mezőgazdasági üzemek számára, amely elemzést az Unió vidékfejlesztési prioritásával kapcsolatban végzik el: e prioritás célja a mezőgazdasági üzemek életképességének és versenyképességének fokozása valamennyi mezőgazdasági termelési típus vonatkozásában és valamennyi régióban, továbbá az innovatív mezőgazdasági termelési technológiák és a fenntartható erdőgazdálkodás előmozdítása.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális támogatási mértékeket. A fiatal mezőgazdasági termelők tekintetében ezek a maximális mértékek, a kollektív beruházások – a termelői szervezetek egyesüléséhez kapcsolódó kollektív beruházásokat is ideértve –, az egynél több intézkedés keretében támogatott integrált projektek, a 32. cikkben említett, természeti és egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területeken megvalósuló beruházások, a 28. és 29. cikk szerinti műveletekhez kapcsolódó beruházások, valamint a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP keretében támogatott műveletek esetében a II. mellékletben megállapított támogatási mértékeknek megfelelően növelhetők. A maximális kombinált támogatási mérték azonban nem haladhatja meg a 90 %-ot.

(4) Az (1) bekezdés c) és d) pontja szerinti támogatás esetében az I. mellékletben megállapított támogatási mértékeket kell alkalmazni.

(5) Támogatás ítélhető oda olyan fiatal mezőgazdasági termelők számára, akik mezőgazdasági üzem vezetőjeként első alkalommal kezdenek gazdálkodni valamely mezőgazdasági üzemben, a mezőgazdasági termelésre vonatkozó uniós előírásoknak – így például a munkahelyi biztonságnak – való megfelelést célzó beruházások tekintetében. Az ilyen támogatás a gazdálkodás kezdetének időpontjától számított legfeljebb 24 hónapos időtartamra nyújtható.

▼B

(6) Amennyiben az uniós jogszabályok új követelményeket támasztanak a mezőgazdasági termelőkkel szemben, az e követelményeknek való megfelelést célzó beruházásokhoz támogatás nyújtható az azon időponttól számított legfeljebb 12 hónapos időtartamra, amikor e követelmények kötelezővé válnak a mezőgazdasági üzem számára.

18. cikk

A természeti katasztrófák és katasztrófaesemények által károsított mezőgazdasági termelési potenciál helyreállítása és megfelelő megelőző intézkedések bevezetése

(1) Az ezen intézkedés keretében nyújtott támogatás a következőkre terjedhet ki:

a) olyan megelőző intézkedésekre irányuló beruházások, amelyek célja a valószínűsíthető természeti katasztrófák, kedvezőtlen éghajlati események és katasztrófaesemények következményeinek mérséklése;

b) a természeti katasztrófák, kedvezőtlen éghajlati események és katasztrófaesemények által károsított mezőgazdasági földterületek és termelési potenciál helyreállítására irányuló beruházások.

(2) A támogatás mezőgazdasági termelőknek vagy mezőgazdasági termelők csoportjainak ítélhető oda. Közjogi szervek is részesülhetnek támogatásban, amennyiben az ilyen szervek által megvalósított beruházás és a mezőgazdasági termelési potenciál között bizonyított kapcsolat van.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti támogatás nyújtásának feltétele, hogy a tagállamok illetékes hatóságai hivatalosan megerősítsék a természeti katasztrófa bekövetkeztét és azt, hogy a katasztrófa, illetve valamely növénybetegség vagy kártevőfertőzés felszámolása vagy továbbterjedésének megakadályozása céljából a 2000/29/EK tanácsi irányelv ([1]) alapján elfogadott intézkedések a vonatkozó mezőgazdasági potenciál legalább 30 %-ának a pusztulását okozták.

(4) Ezen intézkedés keretében nem nyújtható támogatás a természeti katasztrófának vagy katasztrófaeseménynek betudható bevételkiesés ellentételezésére.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ne fordulhasson elő túlkompenzáció ezen intézkedés és más, nemzeti vagy uniós támogatási eszközök vagy magánbiztosítási rendszerek kombinálása következtében.

(5) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális támogatási mértékeket.

19. cikk

A mezőgazdasági üzemek és a vállalkozások fejlesztése

(1) Az ezen intézkedés keretében nyújtott támogatás a következőkre terjedhet ki:

a) a vállalkozás beindításához nyújtott támogatás:

i. fiatal mezőgazdasági termelők számára;

ii. vidéki térségekben folytatandó nem mezőgazdasági tevékenységekhez;

iii. mezőgazdasági kisüzemek fejlesztéséhez;

([1]) A Tanács 2000/29/EK irányelve (2000. május 8.) a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről (HL L 169., 2000.7.10., 1. o., magyar nyelvű különkiadás: 3. fejezet, 29. kötet, 258. o.).

▼B

b) nem mezőgazdasági tevékenységek beindítására és fejlesztésére irányuló beruházások;

c) éves kifizetések vagy egyszeri kifizetések azoknak az 1307/2013/EU rendelet V. címe által létrehozott mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer (a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer) keretében támogatásra jogosult mezőgazdasági termelőknek a részére, akik mezőgazdasági üzemüket véglegesen átruházzák egy másik mezőgazdasági termelőre.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának i. alpontja szerinti támogatás fiatal mezőgazdasági termelőknek ítélhető oda.

Az (1) bekezdés a) pontjának ii. alpontja szerinti támogatás azon mezőgazdasági termelőknek, illetve a mezőgazdasági háztartás azon tagjainak ítélhető oda, akik tevékenységi körüket nem mezőgazdasági tevékenységekkel bővítik, illetve e támogatásban részesülhetnek a vidéki térségekben működő mikro- és kisvállalkozások és a vidéki térségekben élő természetes személyek is.

Az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontja szerinti támogatás a tagállami meghatározás alapján mezőgazdasági kisüzemnek minősülő üzemeknek ítélhető oda.

Az (1) bekezdés b) pontja szerinti támogatás a vidéki térségekben működő mikro- és kisvállalkozásoknak, valamint vidéki térségekben élő természetes személyeknek, továbbá mezőgazdasági termelőknek és mezőgazdasági háztartások tagjainak ítélhető oda.

Az (1) bekezdés c) pontja szerinti támogatás azoknak a mezőgazdasági termelőknek ítélhető oda, akik támogatás iránti kérelmük benyújtásának időpontjában már legalább egy éve jogosultak a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben való részvételre, és vállalják, hogy mezőgazdasági üzemük egészét és a kapcsolódó kifizetési jogosultságokat véglegesen átruházzák egy másik mezőgazdasági termelőre. A támogatás az átruházás időpontjától 2020. december 31-ig fizetendő, vagy az a szóban forgó időszak vonatkozásában kiszámított egyszeri kifizetés formájában is teljesíthető.

(3) A mezőgazdasági munkavállalók kivételével bármely természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek bármely csoportja mezőgazdasági háztartás tagjának minősülhet, a nemzeti jog által a csoport és annak tagjai számára biztosított jogállástól függetlenül. Amennyiben valamely jogi személy vagy jogi személyek valamely csoportja a mezőgazdasági háztartás tagjának minősül, az adott tagnak a támogatás kérelmezésének időpontjában mezőgazdasági tevékenységet kell folytatnia a mezőgazdasági üzemben.

(4) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatás nyújtásának üzleti terv benyújtása a feltétele. Az üzleti terv végrehajtását a támogatás odaítéléséről szóló határozat időpontjától számított kilenc hónapon belül meg kell kezdeni.

Az (1) bekezdés a) pontjának i. alpontja értelmében támogatásban részesülő fiatal mezőgazdasági termelők esetében az üzleti tervnek tartalmaznia kell, hogy a fiatal mezőgazdasági termelő a tevékenysége megkezdésétől számított 18 hónapon belül megfelel a 1307/2013/EU rendeletnek az aktív mezőgazdasági termelőkre vonatkozó 9. cikkének.

A tagállamok alsó és felső küszöbértékeket határoznak meg a mezőgazdasági üzemeknek az (1) bekezdés a) pontjának i. és iii. alpontja szerinti támogatásra való jogosultságára vonatkozóan. Az (1) bekezdés a) pontjának i. alpontja szerinti támogatásra vonatkozó alsó küszöbértéknek magasabbnak kell lennie az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontja szerinti támogatásra vonatkozó felső küszöbértéknél. A támogatás kizárólag a mikro- és kisvállalkozások fogalommeghatározása alá tartozó mezőgazdasági üzemek számára ítélhető oda.

▼B

(5) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatás legalább két részletben nyújtható egy legfeljebb ötéves időszakon át. A részletek összege fokozatosan csökkenthető. Az utolsó részletnek az (1) bekezdés a) pontjának i. és ii. alpontja alapján történő kifizetése az üzleti terv megfelelő végrehajtásához van kötve.

(6) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatás maximális összegét a II. melléklet rögzíti. A tagállamok az (1) bekezdés a) pontjának i. és ii. alpontja szerinti támogatások összegét a program által lefedett terület társadalmi-gazdasági helyzetét is figyelembe véve határozzák meg.

(7) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti támogatás azon éves kifizetés 120 %-ának felel meg, amelyre a kedvezményezett a mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer keretében jogosult.

(8) Az EMVA- források hatékony és eredményes felhasználásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az üzleti tervek minimális tartalmára és a tagállamok által az e cikk (4) bekezdésében említett küszöbértékek meghatározásához alkalmazandó kritériumokra vonatkozóan.

20. cikk

Alapvető szolgáltatások és a falvak megújítása a vidéki térségekben

(1) Az ezen intézkedés keretében nyújtott támogatás különösen a következőkre terjedhet ki:

a) a vidéki térségekben található települések és falvak, valamint az általuk biztosított alapvető szolgáltatások fejlesztésére, valamint a Natura 2000 területek és egyéb, magas természeti értéket képviselő területek védelmére és kezelésére vonatkozó tervek kidolgozása és naprakésszé tétele;

b) beruházások a kisméretű infrastruktúra valamennyi típusának létrehozása, fejlesztése vagy bővítése terén, beleértve a megújuló energiával és az energia-megtakarítással kapcsolatos beruházásokat is;

c) széles sávú infrastruktúra, beleértve annak létrehozását, fejlesztését és kiterjesztését is, passzív széles sávú infrastruktúra és hozzáférés biztosítása széles sávú szolgáltatásokhoz és nyilvános e-kormányzati megoldásokhoz;

d) a vidéki népesség számára nyújtott helyi alapvető – többek között szabadidős és kulturális tevékenységekkel kapcsolatos – szolgáltatások és a kapcsolódó infrastruktúra létrehozására, fejlesztésére vagy bővítésére irányuló beruházások;

e) a rekreációs infrastruktúra, a turisták tájékoztatása és a kisméretű turisztikai infrastruktúrák tekintetében megvalósított közhasznú beruházások;

f) a falvak kulturális és természeti örökségének, a vidéki tájaknak és a nagy természeti értékű területeknek a megőrzésével, helyreállításával és korszerűsítésével – az ezekhez kapcsolódó társadalmi-gazdasági szempontokat, valamint a környezettudatosságot célzó intézkedéseket is beleértve – kapcsolatos tanulmányok és beruházások;

g) olyan beruházások, amelyek a tevékenységek áthelyezésére és a vidéki településeken, illetve azokhoz közel található épületek vagy más létesítmények átalakítására irányulnak az életminőség javítása vagy a település környezeti teljesítményének fokozása céljából.

▼B

(2) Az ezen intézkedés keretében nyújtott támogatás csak a programban szereplő tagállami meghatározás szerinti kisméretű infrastruktúrára vonatkozik. A vidékfejlesztési programokban azonban egyedi eltérések biztosíthatók e szabály alól a széles sávú infrastruktúrába és a megújuló energiába történő beruházások tekintetében. Ebben az esetben egyértelmű kritériumokat kell meghatározni az ezen intézkedés, illetve az egyéb uniós eszközök révén nyújtott támogatások egymást kiegészítő jellegének biztosítására.

(3) Az (1) bekezdés alapján megvalósuló beruházások abban az esetben támogathatók, ha a vonatkozó műveletek a vidéki térségekben található települések és falvak és az általuk nyújtott alapvető szolgáltatások fejlesztésére vonatkozó terveknek megfelelően kerülnek végrehajtásra, amennyiben léteznek ilyen tervek, és összhangban vannak a vonatkozó helyi fejlesztési stratégiákkal.

21. cikk

Az erdőterületek fejlesztésére és az erdők életképességének javítására irányuló beruházások

(1) Ezen intézkedés keretében a következők vonatkozásában nyújtható támogatás:

a) erdőtelepítés és fásítás;

b) agrár-erdészeti rendszerek létrehozása;

c) az erdőtüzek, természeti katasztrófák és katasztrófaesemények által okozott erdőkárok – többek között károkozók és kórokozók elszaporodása, valamint az éghajlattal kapcsolatos fenyegetések által előidézett károk – megelőzése és helyreállítása;

d) az erdei ökoszisztémák ellenálló képességének és környezeti értékének, valamint az éghajlatváltozás mérséklésére való képességének növelését célzó beruházások;

e) erdőgazdálkodási technológiákra, valamint erdei termékek feldolgozására, mobilizálására és értékesítésére irányuló beruházások.

(2) Az erdők tulajdonjogára vonatkozóan a 22–26. cikkben meghatározott korlátozások nem alkalmazandók a trópusi és a szubtrópusi erdőkre, továbbá az Azori-szigetek, Madeira, a Kanári-szigetek, a 2019/93/EGK tanácsi rendelet ([1]) szerinti kisebb égei-tengeri szigetek területén, valamint a Franciaország tengerentúli megyéiben található erdős területekre.

Azon erdőgazdálkodási üzemek esetében, amelyek mérete meghaladja a tagállamok által a programban meghatározandó értéket, a támogatásnak feltétele a Miniszteri Konferencia az európai erdők védelméről tartott 1993. évi ülésén meghatározott fenntartható erdőgazdálkodással összhangban lévő erdőgazdálkodási üzemtervben vagy azzal egyenértékű eszközben foglalt releváns információk benyújtása.

22. cikk

Erdősítés és fásítás

(1) A 21. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti támogatás köztulajdonban és magántulajdonban álló területen gazdálkodóknak, valamint társulásaik számára nyújtható, a közvetlen telepítési költségek, valamint legfeljebb tizenkét éven át, hektáronkénti éves támogatás formájában az elmaradt mezőgazdasági bevételek és a fenntartási költségek – beleértve a fiatalos ápolásokat és tisztításokat is – fedezése céljából. Az állami tulajdonban lévő földterületek esetében csak akkor ítélhető oda támogatás, ha az adott földterületeken magánjogi szervezet vagy települési önkormányzat gazdálkodik.

([1]) A Tanács 2019/93/EGK rendelete (1993. július 19.) az egyes mezőgazdasági termékek vonatkozásában a kisebb égei-tengeri szigetek javára hozott egyedi intézkedések bevezetéséről (HL L 184., 1993.7.27., 1. o., magyar nyelvű különkiadás: 3. fejezet, 14. kötet, 338. o.).

▼B

A közjogi hatóságok tulajdonában lévő földterületek erdőtelepítéséhez vagy gyors növésű fák telepítéséhez nyújtott támogatás csak a közvetlen telepítés költségeit fedezheti.

(2) Mezőgazdasági és nem mezőgazdasági földterület egyaránt támogatható. A telepített fajoknak meg kell felelniük az adott terület környezeti és éghajlati viszonyainak és bizonyos környezetvédelmi minimumkövetelményeknek. Nem ítélhető oda támogatás rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvények, karácsonyfák, valamint gyors növekedésű fajok energetikai célú faültetvény telepítéséhez. Azokon a területeken, ahol az erdőtelepítést kedvezőtlen talaj- és éghajlati adottságok nehezítik, a helyi körülményekhez alkalmazkodni képes egyéb évelő fásszárú fajok, például cserje- és bokorfajok telepítéséhez is nyújtható támogatás.

(3) Annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági földterületek erdőtelepítése összhangban álljon a környezetpolitika céljaival, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az üzleti tervek minimális tartalmára és a tagállamok által az ecikk (2) bekezdésében említett minimális környezetvédelmi követelményekre vonatkozóan.

23. cikk

Agrár-erdészeti rendszerek létrehozása

(1) A 21. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti támogatás magángazdálkodók, települési önkormányzatok és társulásaik számára ítélhető oda, és az agrár-erdészeti rendszerek létrehozásával kapcsolatos költségekre, valamint a fenntartási költségeket fedező, legfeljebb öt éven át nyújtható hektáronkénti éves támogatásra fordítható.

(2) E cikk alkalmazásában agrár-erdészeti rendszereknek az olyan földhasználati rendszerek tekintendők, amelyekben ugyanazon a földterületen fákat is nevelnek és mezőgazdasági tevékenységet is folytatnak. A fák hektáronkénti legalacsonyabb és legmagasabb számát a tagállamok határozzák meg, figyelembe véve a helyi talaj- és éghajlati adottságokat, a környezeti feltételeket, az erdei fajokat, valamint annak szükségességét, hogy biztosítsák az adott földterület fenntartható mezőgazdasági hasznosítását.

(3) A támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális támogatási mértéket.

24. cikk

Az erdőtüzek, a természeti katasztrófák és a katasztrófaesemények által okozott erdőkárok megelőzése és helyreállítása

(1) A 21. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti támogatás magán- és közjogi erdőgazdálkodóknak, valamint egyéb magán- és közjogi szervezeteknek és társulásaiknak ítélhető oda a következőkhöz kapcsolódó költségek fedezése céljából:

a) védelmi infrastruktúra kiépítése. A tűzvédelmi pászták esetében a támogatás kiterjedhet a fenntartási költségek fedezéséhez nyújtott hozzájárulásra is. Nem ítélhető oda támogatás az agrár-környezetvédelmi kötelezettségvállalások által lefedett területeken folytatott, mezőgazdasági vonatkozású tevékenységek céljaira;

b) a tűz vagy egyéb természeti veszélyek elleni védelemre irányuló helyi, kisléptékű megelőző intézkedések, a legelő állatok igénybevételét is beleértve;

c) az erdőtüzekhez, a kártevőfertőzésekhez és a betegségekhez kapcsolódó monitoring létesítmények és kommunikációs berendezések létrehozása és fejlesztése; valamint

▼B

d) az erdőtüzek és egyéb természeti katasztrófák – a kártevőfertőzéseket, a betegségeket, valamint a katasztrófaeseményeket és az éghajlatváltozással összefüggő eseményeket is beleértve – által károsított erdőgazdálkodási potenciál helyreállítása.

(2) A kártevőfertőzésekkel és betegségekkel kapcsolatos megelőző intézkedések esetében a vonatkozó katasztrófa bekövetkezésének kockázatát tudományos bizonyítékokkal kell alátámasztani és tudományos közszervezetekkel is meg kell erősíttetni. A programnak adott esetben tartalmaznia kell a növényeket károsító szervezetek azon fajainak jegyzékét, amelyek katasztrófát idézhetnek elő.

A támogatható műveleteknek összhangban kell állniuk a tagállamok által kidolgozott erdővédelmi tervvel. Azon erdőgazdálkodási üzemek esetében, amelyek mérete meghaladja a tagállamok által a programban meghatározandó értéket, a támogatásnak feltétele az európai erdők védelméről tartott 1993. évi miniszteri konferencián meghatározott fenntartható erdőgazdálkodással összhangban lévő, a megelőzési célokat részletesen ismertető erdőgazdálkodási üzemtervben vagy azzal egyenértékű eszközben foglalt releváns információk benyújtása.

Az erdőtüzek megelőzéséhez kapcsolódó támogatásban a tagállamok által kidolgozott erdővédelmi tervben közepesen vagy erősen tűzveszélyesnek minősített erdőterületek részesülhetnek.

(3) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti támogatás nyújtásának feltétele, hogy a tagállamok illetékes hatóságai hivatalosan megerősítsék a természeti katasztrófa bekövetkeztét és azt, hogy a katasztrófa, illetve valamely növénybetegség vagy kártevőfertőzés felszámolása vagy továbbterjedésének megakadályozása céljából a 2000/29/EK irányelv alapján elfogadott intézkedések a vonatkozó erdőgazdálkodási potenciál legalább 20 %-ának a pusztulását okozták.

(4) Ezen intézkedés keretében nem nyújtható támogatás a természeti katasztrófának betudható bevételkiesés ellentételezésére.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ne fordulhasson elő túlkompenzáció ezen intézkedés és más, nemzeti vagy uniós támogatási eszközök vagy magánbiztosítási rendszerek kombinálása következtében.

25. cikk

Az erdei ökoszisztémák ellenálló képességének és környezeti értékének növelését célzó beruházások

(1) A 22. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti támogatás természetes személyeknek, magán- és közjogi erdőgazdálkodóknak, valamint egyéb magán- és közjogi szervezeteknek és társulásaiknak ítélhető oda.

(2) A beruházásoknak a környezetvédelmi célokra, ökoszisztémaszolgáltatások nyújtására és/vagy az érintett területen lévő erdő vagy erdős terület közjóléti értékének növelésére vonatkozóan vállalt kötelezettségek teljesítésére, illetve az ökoszisztémák éghajlatváltozás-mérséklési potenciáljának javítására kell irányulniuk, nem zárva ki a hosszú távon jelentkező gazdasági előnyöket.

▼B

26. cikk

Erdőgazdálkodási technológiákra, valamint erdei termékek feldolgozására, mobilizálására és értékesítésére irányuló beruházások

(1) A 21. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerinti támogatás magánjogi erdőgazdálkodók, települési önkormányzatok és társulásaik, valamint kkv-k részére ítélhető oda, az erdészeti potenciált növelő vagy az erdei termékek értékét gyarapító feldolgozással, mobilizálással és értékesítéssel kapcsolatos beruházások céljára. Az Azori-szigeteken, Madeirán, a Kanári-szigeteken, a 2019/93/EGK rendelet szerinti kisebb égeitengeri szigeteken és Franciaország tengerentúli megyéiben olyan vállalkozások is részesülhetnek támogatásban, amelyek nem minősülnek kkv-nak.

(2) Az erdők gazdasági értékének növeléséhez kapcsolódó beruházásokat az egy vagy több erdőgazdálkodási üzem területén található erdők vonatkozásában jelentett várható értéktöbblettel kell indokolni, és azok magukban foglalhatnak talaj- és erőforrás-kímélő fakitermelő gépekkel és módszerekkel kapcsolatos beruházásokat.

(3) A fa nyersanyagként vagy energiaforrásként történő hasznosításához kapcsolódó beruházások csak az ipari feldolgozást megelőző munkaműveletekre terjedhetnek ki.

(4) A támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális támogatási mértékeket.

27. cikk

Termelői csoportok és szervezetek létrehozása

(1) Az ezen intézkedés keretében biztosított támogatás a mezőgazdasági és az erdészeti ágazatban működő termelői csoportok és szervezetek létrehozásának elősegítése érdekében, a következő célokból nyújtható:

a) az ilyen csoportokban vagy szervezetekben tagsággal rendelkező termelők termelésének és teljesítményének a piaci követelményekhez való igazítása;

b) az áruk közös forgalomba hozatala, beleértve az értékesítésre való előkészítést, az értékesítés központosítását és a nagy tételben vásárlók ellátását;

c) c) közös szabályok megállapítása a termeléssel, és különösen a betakarítással és a rendelkezésre állással kapcsolatos információkra vonatkozóan, valamint

d) egyéb, termelői csoportok és szervezetek által végezhető tevékenységek, például a vállalkozói és marketingkészségek fejlesztése, valamint innovációs folyamatok megszervezése és előmozdítása.

(2) A támogatás olyan termelői csoportoknak és szervezeteknek ítélhető oda, amelyeket üzleti tervük alapján a tagállamok illetékes hatósága hivatalosan elismer. A támogatásban kizárólag a kkv-nak minősülő termelői csoportok és szervezetek részesülhetnek.

A tagállamok ellenőrzik, hogy az üzleti terv célkitűzései teljesültek-e a termelői csoport vagy szervezet elismerésétől számított öt éven belül.

▼B

(3) A támogatást az üzleti terv alapján, átalányösszegű támogatásként, éves részletekben kell kifizetni az attól az időponttól számított legfeljebb öt éven keresztül, amikor a termelői csoportot vagy szervezetet elismerték, és a részletek összegét fokozatosan csökkenteni kell. A támogatást a csoport vagy szervezet éves értékesített termelése alapján kell kiszámítani. A tagállamok az utolsó részletet csak azt követően fizetik ki, hogy meggyőződtek az üzleti terv megfelelő végrehajtásáról.

A tagállamok az első évben a termelői csoportnak vagy szervezetnek kifizetett támogatás összegét számíthatják a tagok által a csoportba vagy szervezetbe történő belépésüket megelőző három év során értékesített termelés éves átlagértéke alapján is. Az erdészeti ágazatban létrehozott termelői csoportok vagy szervezetek esetében a támogatás összegét a csoport vagy szervezet tagjai által az elismerést megelőző öt év során értékesített termelés átlaga alapján kell kiszámítani, figyelmen kívül hagyva a legmagasabb és a legalacsonyabb értéket.

(4) A támogatás mértéke, illetve összege nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális mértékeket és összegeket.

(5) A tagállamok azt követően is nyújthatnak támogatást termelői csoportok létrehozásához, hogy azokat az 1308/2013/EU rendelet [1] feltételei szerint termelői szervezetekként elismerték.

28. cikk

Agrár-környezetvédelemi és éghajlattal kapcsolatos műveletek

(1) Ezen intézkedés keretében a tagállamok a támogatást teljes területükön elérhetővé teszik, egyedi nemzeti, regionális, illetve helyi szükségleteiknek és prioritásaiknak megfelelően. Ennek az intézkedésnek a környezethez és az éghajlathoz pozitívan hozzájáruló mezőgazdasági gyakorlat megőrzését, valamint e gyakorlat szükséges módosításainak az előmozdítását kell céloznia. Ezt az intézkedést kötelező belefoglalni a vidékfejlesztési programokba.

(2) Az agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos kifizetések azoknak a mezőgazdasági termelőknek és mezőgazdasági termelői csoportoknak, illetve mezőgazdasági termelők és egyéb gazdálkodók azon csoportjainak ítélhetők oda, akik, illetve amelyek önkéntes alapon vállalják olyan műveleteknek a tagállamok által meghatározandó mezőgazdasági földterületen – többek között, de nem kizárólag az e rendelet 2. cikkében meghatározott mezőgazdasági területen – történő végrehajtását, amelyek az agrár-környezetvédelmi és az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kötelezettségvállalások közül egy vagy több teljesítéséből állnak. Amennyiben az a környezetvédelmi célkitűzések teljesítése szempontjából kellően indokolt, az agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos kifizetésekben egyéb gazdálkodók vagy azok csoportjai is részesülhetnek.

(3) Az agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos kifizetések csak azokra a kötelezettségvállalásokra terjednek ki, amelyek túlmutatnak az 1306/2013/EU rendelet VI. címének I. fejezete alapján meghatározott vonatkozó kötelező előírásokon, a 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. és iii. pontja alapján meghatározott vonatkozó kritériumokon és minimumtevékenységeken, és a műtrágya és a növényvédő szerek használatára vonatkozó kapcsolódó minimumkövetelményeken, valamint a nemzeti jogszabályokban meghatározott vonatkozó kötelező követelményeken. A programban minden ilyen kötelező követelményt azonosítani kell.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról,és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 671. oldalát).

▼B

(4) A tagállamok törekednek annak biztosítására, hogy az ezen intézkedés keretébe tartozó műveletek végrehajtását vállaló személyek számára biztosítsák az ilyen műveletek végrehajtásához szükséges ismereteket és információkat. Ezt megtehetik többek között az adott kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó szaktanácsadás útján és/vagy azáltal, hogy az ezen intézkedés alapján történő támogatásnak feltételéül szabják a megfelelő képzésben való részvételt.

(5) Az ezen intézkedéshez kapcsolódó kötelezettségvállalások teljesítését öt évtől hét évig terjedő időtartamra kell vállalni. Szükség esetén azonban a tagállamok a várt környezeti előnyök elérése vagy fenntartása érdekében hosszabb időszakot is meghatározhatnak vidékfejlesztési programjaikban a kötelezettségvállalások egyes típusaira vonatkozóan, többek között oly módon, hogy lehetővé teszik a kötelezettségvállalások éves alapon történő meghosszabbítását a kezdeti időszak lejártát követően. A kezdeti időszakban teljesített kötelezettséget közvetlenül követő új kötelezettségvállalások tekintetében a tagállamok rövidebb időszakot is meghatározhatnak vidékfejlesztési programjaikban.

(6) A kifizetéseket évente kell odaítélni, és azoknak ellentételezést kell biztosítaniuk a kedvezményezettek számára a vállalt kötelezettségek következtében felmerülő többletköltségek és elmaradt bevétel egy része vagy egésze tekintetében. A kifizetések szükség esetén tranzakciós költségek fedezésére is fordíthatók az agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos kötelezettségvállalásokra nyújtott támogatás legfeljebb 20 %-áig terjedő érték erejéig. A mezőgazdasági termelők csoportjai vagy mezőgazdasági termelők és egyéb gazdálkodók csoportjai által vállalt kötelezettségek esetében a maximális szint 30 %.

Az első albekezdésben említett kifizetések kiszámításakor a tagállamok a …/2013/EU rendelet 43. cikkében említett gyakorlatok mind az e rendelet, mind a 1306/2013/EU rendelet szerinti finanszírozásának kizárása érdekében a szükséges összeget levonják.

A környezet védelmével kapcsolatos műveletek tekintetében, kellően indokolt esetekben támogatás átalány vagy egységenkénti egyszeri kifizetés formájában is nyújtható olyan kötelezettségvállalások esetén, amelyek adott területek kereskedelmi célú felhasználásáról való lemondásra irányulnak; a támogatást ebben az esetben a felmerült többletköltségek és az elmaradt bevétel alapján kell kiszámítani.

(7) Amennyiben az az intézkedés hatékony alkalmazásának a biztosításához szükséges, a tagállamok a kedvezményezettek kiválasztásához alkalmazhatják a 49. cikk (3) bekezdésében említett eljárást.

(8) A támogatás összege nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális összegeket.

Ezen intézkedés keretében nem ítélhető oda támogatás az ökológiai gazdálkodásra vonatkozó intézkedés hatálya alá tartozó kötelezettségvállalásokra.

(9) Támogatásban részesülhetnek a mezőgazdasági genetikai erőforrások megőrzésére, valamint fenntartható használatára és fejlesztésére irányuló, az (1)–(8) bekezdés rendelkezéseiben nem szereplő kötelezettségvállalások. Az ilyen kötelezettségvállalásokat a (2) bekezdésben említettektől eltérő kedvezményezettek is teljesíthetik.

(10) Annak biztosítása érdekében, hogy az agrár-környezetvédelmi és az éghajlattal kapcsolatos kötelezettségvállalások meghatározása az Unió vidékfejlesztési prioritásaival összhangban történjen, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) az állattenyésztés extenzívvé tételére irányuló kötelezettségvállalásokra alkalmazandó feltételek,

▼B

b) a tenyésztésből való kivonás veszélye által fenyegetett helyi fajták tenyésztésére vagy a génerózió veszélye által fenyegetett növénygenetikai erőforrások megőrzésére irányuló kötelezettségvállalásokra alkalmazandó feltételek, valamint

c) a (9) bekezdés alapján támogatható műveletek meghatározása.

(11) A (6) bekezdés második albekezdésében említett kettős finanszírozás kizárásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alkalmazandó kiszámítási mód megállapítására, az 1306/2013/EU rendelet 43. cikke szerinti egyenértékű intézkedések esetére vonatkozóan is.

29. cikk

Ökológiai gazdálkodás

(1) Ezen intézkedés keretében olyan mezőgazdasági termelőknek, illetve mezőgazdasági termelők olyan csoportjainak ítélhető oda támogatás a mezőgazdasági terület után hektáronként, akik, illetve amelyek önkéntes alapon vállalják, hogy áttérnek a 834/2007/EK rendeletben meghatározott ökológiai gazdálkodási gyakorlatok és módszerek alkalmazására, illetve a jövőben is folytatják azt, és akik a 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelőnek minősülnek.

(2) Támogatás csak azokra a kötelezettségvállalásokra nyújtható, amelyek túlmutatnak a 1306/2013/EU rendelet VI. címének I. fejezete alapján meghatározott vonatkozó kötelező előírásokon, a DP/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának második, illetve harmadik francia bekezdése alapján meghatározott vonatkozó kritériumokon és minimumtevékenységeken, a műtrágya és a növényvédő szerek használatára vonatkozó kapcsolódó minimumkövetelményeken, valamint a nemzeti jogszabályokban meghatározott vonatkozó kötelező követelményeken. A programban minden ilyen követelményt azonosítani kell.

(3) Az ezen intézkedéshez kapcsolódó kötelezettségvállalásoknak öt évtől hét évig terjedő időtartamra kell szólniuk. Az ökológiai gazdálkodásra való áttéréshez nyújtott támogatás esetében a tagállamok rövidebb, az áttérés időtartamának megfelelő kezdeti időszakot is meghatározhatnak. Amennyiben a támogatást az ökológiai gazdálkodás fenntartásához nyújtják, a tagállamok vidékfejlesztési programjaikban lehetővé tehetik az éves alapon történő meghosszabbítást a kezdeti időszak lejártát követően. A kezdeti időszakban teljesített kötelezettséget közvetlenül követő, az ökológiai gazdálkodás fenntartására vonatkozó új kötelezettségvállalások tekintetében a tagállamok rövidebb időszakot is meghatározhatnak vidékfejlesztési programjaikban.

(4) A kifizetéseket évente kell odaítélni, és azoknak ellentételezést kell biztosítaniuk a kedvezményezettek számára a vállalt kötelezettségek következtében felmerülő többletköltségek és elmaradt bevétel egy része vagy egésze tekintetében. A kifizetések szükség esetén tranzakciós költségek fedezésére is fordíthatók a kötelezettségvállalásokra nyújtott támogatás legfeljebb 20 %-áig terjedő érték erejéig. A mezőgazdasági termelők csoportjai által vállalt kötelezettségek esetében a maximális szint 30 %.

Az első albekezdésben említett kifizetések kiszámításakor a tagállamok a 1307/2013/EU rendelet 43. cikkében említett gyakorlatok kettős finanszírozásának kizárása érdekében a szükséges összegeket levonják.

(5) A támogatás összege nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális összegeket.

▼B

(6) A (4) bekezdés második albekezdésében említett kettős finanszírozás kizárásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az alkalmazandó kiszámítási mód megállapítására.

30. cikk

Natura 2000 kifizetések és a víz-keretirányelvhez kapcsolódó kifizetések

(1) Ezen intézkedés keretében a támogatások évente, a mezőgazdasági terület vagy az erdőterület után hektáronként ítélhetők oda a kedvezményezettek számára az érintett területeken a 92/43/EGK irányelv, a 2009/147/EK irányelv és a víz-keretirányelv végrehajtásával összefüggő hátrányok következtében felmerülő többletköltségek és elmaradt bevétel ellentételezése céljából.

Az ezen intézkedés szerinti támogatás kiszámításakor a tagállamok a 1307/2013/EU rendelet 43. cikkében említett gyakorlatok kettős finanszírozásának kizárása érdekében a szükséges összeget levonják.

(2) A támogatás mezőgazdasági termelőknek és magán-erdőgazdálkodóknak, valamint magán-erdőgazdálkodók társulásainak ítélhető oda. Kellően indokolt esetekben egyéb gazdálkodók is részesülhetnek támogatásban.

(3) A mezőgazdasági termelők számára a 92/43/EGK, illetve a 2009/147/EK irányelvvel összefüggésben biztosított támogatás csak a 1306/2013/EU tanácsi rendelet 94. cikkében és II. mellékletében meghatározott jó mezőgazdasági és környezeti állapoton és a 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának második, illetve harmadik francia bekezdése alapján meghatározott vonatkozó kritériumokon és minimumtevékenységeken túlmutató követelményekből származó hátrányok ellentételezésére ítélhető oda.

(4) A mezőgazdasági termelők számára a víz-keretirányelvvel összefüggésben biztosított támogatás csak olyan konkrét követelményekhez kapcsolódva ítélhető oda, amelyek:

a) bevezetése a víz-keretirányelvvel történt, összhangban állnak az irányelv környezetvédelmi célkitűzéseinek elérését célzó vízgyűjtő-gazdálkodási tervek intézkedési programjaival, és túlmutatnak a vizek védelmével kapcsolatos egyéb uniós jogszabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseken;

b) túlmutatnak a 1306/2013/EU rendelet VI. címének I. fejezetében előírt jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeken és jó mezőgazdasági és környezeti állapoton, valamint a 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. és iii. pontja alapján meghatározott vonatkozó kritériumokon és minimumtevékenységeken;

c) túlmutatnak a víz-keretirányelv elfogadásakor már létező uniós jogszabályokban biztosított védelem szintjén, az említett irányelv 4. cikkének (9) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően; és

d) olyan jelentős változtatásokat írnak elő a földhasználat fajtája tekintetében, és/vagy olyan jelentős korlátozásokat vezetnek be a gazdálkodási gyakorlatban, amelyek jelentős bevételkieséshez vezetnek.

▼B

(5) A programban azonosítani kell a (3) és a (4) bekezdésben említett követelményeket.

(6) A kifizetések a következő területek számára folyósíthatók:

a) a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelv szerint kijelölt Natura 2000 mezőgazdasági és erdőterületek;

b) egyéb olyan körülhatárolt természetvédelmi területek, amelyeken a gazdálkodásra vagy az erdőkre alkalmazandó környezetvédelmi korlátozások vannak érvényben, és amelyek hozzájárulnak a 92/43/EGK irányelv 10. cikkének a végrehajtásához, feltéve, hogy e területek aránya vidékfejlesztési programonként legfeljebb a program területi hatálya alá tartozó, a Natura 2000 hálózathoz tartozóként kijelölt területek 5 %-a;

c) a víz-keretirányelv alapján a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekbe felvett mezőgazdasági területek.

(7) A támogatás összege nem haladhatja meg az I. mellékletben megállapított maximális összegeket.

(8) Az (1) bekezdés második albekezdésében említett kettős finanszírozás kizárásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az alkalmazandó kiszámítási mód megállapítására.

31. cikk

Hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek számára teljesített kifizetések

(1) A hegyvidéki területek és más, hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek mezőgazdasági termelőinek járó kifizetések évente, a mezőgazdasági terület után hektáronként ítélhetők oda a mezőgazdasági termelők számára az érintett területen folyó mezőgazdasági termelést sújtó hátrányokkal összefüggésben felmerülő többletköltségek és elmaradt bevétel teljes vagy részleges ellentételezése céljából.

A többletköltségeket és az elmaradt bevételt a hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal nem rendelkező területekkel való összevetés alapján, az 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezete szerinti kifizetések figyelembevételével kell kiszámítani.

A többletköltségek és az elmaradó jövedelem kiszámításakor a tagállamok – kellően indokolt esetekben – különbséget tehetnek a kifizetések szintje között az alábbiak figyelembevétele mellett:

— a gazdálkodási tevékenységeket befolyásoló azonosított, állandó jellegű hátrányok súlyossága,

— a mezőgazdasági termelés rendszere.

(2) A kifizetések olyan mezőgazdasági termelőknek ítélhetők oda, akik vállalják, hogy mezőgazdasági tevékenységüket a 32. cikk alapján kijelölt területeken folytatják, és akik az 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelőnek minősülnek.

(3) A kifizetések összegét az I. mellékletben megállapított minimális és maximális összeghatár között kell meghatározni. Ezek a kifizetések kellően indokolt esetekben növelhetők, figyelembe véve a vidékfejlesztési programokban megindokolandó egyedi körülményeket.

▼B

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kifizetések összege a mezőgazdasági üzemek területére vonatkozóan a programban meghatározandó küszöbérték felett fokozatosan csökkenjen, kivéve ha a támogatás a II. mellékletben foglaltaknak megfelelően csak a hektáronkénti évenkénti minimális kifizetésre korlátozódik.

Jogi személy vagy természetes vagy jogi személyek egy csoportja esetében a tagállamok e jogi személyek vagy csoportok tagjainak a szintjén fokozatosan csökkenthetik a kifizetések szintjét, feltéve, hogy:

a) a nemzeti jog értelmében az egyes tagok – mindenekelőtt gazdasági, társadalmi és adózási jogállásuk tekintetében – a mezőgazdasági-üzem-vezetői jogállással rendelkező egyéni mezőgazdasági termelők jogaihoz és kötelezettségeihez hasonló jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek; és

b) az egyes tagok hozzájárultak a szóban forgó jogi személyek vagy csoportok mezőgazdasági szerkezeteinek megerősítéséhez.

(5) A (2) bekezdésben előírt kifizetéseken felül a tagállamok ezen intézkedés keretében 2014 és 2020 között támogatást nyújthatnak az olyan területeken gazdálkodó kedvezményezetteknek is, amelyek az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke a) pontjának ii. alpontja értelmében a 2007–2013-as programozási időszakban támogathatók voltak. Az olyan területeken gazdálkodó kedvezményezettek esetében, amelyek a 32. cikk (3) bekezdésében említett új területmeghatározás alapján már nem minősülnek támogathatónak, e támogatások egy legfeljebb négyéves időszak alatt fokozatosan csökkennek. Az említett időszak a 32. cikk (3) bekezdésében említett területmeghatározás lezárultának időpontjában, de legkésőbb 2018-ban kezdődik. A kifizetések a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó programban az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke a) pontja ii. alpontjának megfelelően megállapított átlagos támogatás legfeljebb 80 %-ánál kezdődnek, és 2020-ban legfeljebb 20 %-on fejeződnek be. Amennyiben a támogatás szintje a fokozatos csökkenés következtében elérte 25 EUR összeget, a tagállamok a támogatást ezen a szinten tarthatják a fokozatos csökkentés időszakának végéig.

A területmeghatározás lezárultát követően a továbbra is támogathatónak minősülő területeken gazdálkodó kedvezményezettek az ezen intézkedés szerinti teljes támogatást megkapják.

▼M1

(6) Horvátország ennek az intézkedésnek a keretében folyósíthat kifizetéseket a 31. cikk (3) bekezdése alapján kijelölt területek kedvezményezettjei számára, még ott is, ahol az említett bekezdés harmadik albekezdésében említett finomhangolás nem történt meg. A finomhangolást legkésőbb 2014. december 31-ig el kell végezni. A finomhangolás elvégzését követően már nem támogatható területeknek a kedvezményezettjei ezen intézkedés alapján már nem részesülhetnek támogatásban.

▼B

32. cikk

A hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek kijelölése

(1) A tagállamok a (2), a (3) és a (4) bekezdésben foglaltak alapján az alábbi kategóriák szerint kijelölik a 31. cikkben előírt kifizetésekkel támogatható területeket:

a) hegyvidéki területek;

▼B

b) a hegyvidéki területeken kívüli egyéb, jelentős természeti hátrányokkal rendelkező területek; és

c) egyéb, sajátos hátrányokkal rendelkező területek.

(2) A 31. cikk szerinti kifizetésekkel azok a hegyvidéki területek támogathatóak, amelyeket a földhasználat lehetőségeinek jelentős mértékű korlátozottsága és a termelési költségek észrevehetően magasabb volta jellemez az alábbiak miatt:

a) a tengerszint feletti magasság miatt nagyon kedvezőtlen éghajlati körülmények, amelyek következtében lényegesen lerövidül a tenyészidőszak;

b) alacsonyabb tengerszint feletti magasságon a kérdéses terület nagyobb része a gépek használatához túl meredek, vagy nagyon költséges különleges berendezések használatát teszi szükségessé, vagy e két tényező kombinációja, mely esetben – noha az e tényezőkből eredő hátrányok külön-külön kevésbé súlyosak – a kettő kombinációja egyenértékű hátrányokat eredményez.

A 62. szélességi körtől északra lévő területek és egyes ezekkel szomszédos területek hegyvidéki területnek minősülnek.

(3) A hegyvidéki területeken kívüli területek akkor minősülnek jelentős természeti hátrányokkal rendelkező és ezáltal a 31. cikk szerinti kifizetésekkel támogatható területnek, ha a mezőgazdasági terület legalább 60 %-a megfelel a III. mellékletben felsorolt kritériumok legalább egyikének azáltal, hogy eléri a feltüntetett küszöbértéket.

E feltételek teljesítését helyi közigazgatási egységek szintjén (LAU 2-es szinten) vagy valamely olyan, egyértelműen körülhatárolt helyi egység szintjén kell biztosítani, amely egyetlen egyértelmű, egybefüggő, meghatározható gazdasági és közigazgatási identitással bíró földrajzi területet fed le.

Az e bekezdés által érintett területek meghatározása során a tagállamok objektív kritériumok alapján elvégzik a meghatározás finomhangolását abból a célból, hogy kizárják azokat a területeket, amelyeken megállapítást nyert az első albekezdésben említett jelentős természeti hátrányok megléte, ám e hátrányokat sikerült beruházások vagy gazdasági tevékenységek vagy a földterület igazoltan normális termőképessége révén felszámolni, vagy ha bizonyos termelési módszerek vagy gazdálkodási rendszerek ellentételezik a 31. cikk (1) bekezdésében említett bevételkiesést vagy többletköltséget.

(4) A (2) és a (3) bekezdésben említetteken kívüli területek abban az esetben támogathatók a 31. cikk szerinti kifizetésekkel, ha sajátos hátrányok sújtják őket, és ha szükséges a földgazdálkodást folytatni a környezet védelme vagy javítása, a táj megőrzése és a térség idegenforgalmi potenciáljának fenntartása, illetve a partvidék védelme érdekében.

A sajátos hátrányokkal sújtott területeknek a természetes termelési feltételek szempontjából hasonló mezőgazdasági területekből kell állniuk, amelyek összterülete nem haladhatja meg az érintett tagállam területének 10 %-át.

Ezenfelül e bekezdés értelében támogathatónak minősül egy terület, amennyiben:

— a mezőgazdasági terület legalább 60 %-a megfelel a III. mellékletben felsorolt kritériumok közül legalább kettőnek, a feltüntetett küszöbértéktől legfeljebb 20 %-os eltéréssel, vagy

▼B

— a mezőgazdasági terület legalább 60 %-a olyan területekből áll, amelyek teljesítenek a III. mellékletben felsorolt kritériumok közül legalább egyet a feltüntetett küszöbértéken belül, illetve olyan területekből áll, amelyek megfelelnek a III. mellékletben felsorolt kritériumok közül legalább kettőnek, a feltüntetett küszöbértéktől legfeljebb 20 %-os eltéréssel.

E feltételek teljesítését LAU2-es szinten vagy valamely olyan, egyértelműen körülhatárolt helyi egység szintjén kell biztosítani, amely egyetlen egyértelmű, egybefüggő, meghatározható gazdasági és közigazgatási identitással bíró földrajzi területet fed le. Az ezen albekezdés által érintett területek meghatározásakor a tagállamok elvégzik a 32. cikk (3) bekezdése szerinti finomhangolást. Az e albekezdés értelmében támogathatónak minősülő területeket figyelembe kell venni a második albekezdésben említett 10 %-os küszöb kiszámításakor.

A fentiektől eltérve, az első albekezdés nem alkalmazandó azon tagállamokra, amelyek egész területe az 1698/2005/EK és az 1257/1999/EK rendelet értelmében vett sajátos hátrányokkal küzdő területnek minősül.

(5) A tagállamok vidékfejlesztési programjaikhoz csatolják a következőket:

a) a meglévő vagy a módosított területmeghatározás a (2) és a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően;

b) a (3) bekezdésben említett területek új meghatározása.

33. cikk

Állatjólét

(1) Ezen intézkedés keretében azoknak a mezőgazdasági termelőknek ítélhetők oda állatjóléti kifizetések, akik önkéntes alapon vállalják olyan műveletek végrehajtását, amelyek egy vagy több állatjóléti kötelezettségvállalás teljesítéséből állnak, és akik az 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelőnek minősülnek.

(2) Az állatjóléti kifizetések csak a 1306/2013/EU rendelet VI. címének I. fejezete alapján megállapított vonatkozó kötelező előírásokon és egyéb vonatkozó kötelező követelményeken túlmutató kötelezettségvállalásokra terjednek ki. A programban azonosítani kell ezeket a vonatkozó követelményeket.

A szóban forgó kötelezettségvállalások teljesítését egytől hét éves időtartamig terjedő időszakra kell vállalni, mely időtartam megújítható.

(3) A kifizetések odaítélésére évente kerül sor, és azok ellentételezést biztosítanak a mezőgazdasági termelők számára a vállalt kötelezettség következtében felmerülő többletköltségek és elmaradt bevétel egésze vagy egy része tekintetében. A kifizetések szükség esetén tranzakciós költségek fedezésére is fordíthatók az állatjóléti kötelezettségvállalásokra nyújtott támogatás legfeljebb 20 %-áig terjedő érték erejéig.

A támogatás összege nem haladhatja meg az I. mellékletben megállapított maximális összeget.

▼B

(4) Annak érdekben, hogy az állatjóléti kötelezettségvállalások összhangban álljanak az e területre vonatkozó átfogó uniós szakpolitikával, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el azon területek meghatározására vonatkozóan, amelyeken az állatjóléti kötelezettségvállalásoknak a termelési módszerek tekintetében magasabb szintű előírásokat kell biztosítaniuk.

34. cikk

Erdő-környezetvédelmi és éghajlattal kapcsolatos szolgáltatások és természetmegőrzés

(1) Az ezen intézkedés keretében biztosított támogatás erdőterület-hektáronként ítélhető oda azoknak a magán- és közjogi erdőgazdálkodóknak, valamint egyéb olyan magán- és közjogi szervezeteknek és társulásaiknak, akik, illetve amelyek önkéntes alapon vállalják olyan műveletek végrehajtását, amelyek egy vagy több erdő-környezetvédelmi és éghajlati kötelezettségvállalás teljesítéséből állnak. Az állami tulajdonban lévő erdők esetében csak akkor ítélhető oda támogatás, ha az adott erdőkkel magánjogi szervezet vagy települési önkormányzat gazdálkodik.

Azon erdőgazdálkodási üzemek esetében, amelyek mérete meghaladja a tagállamok által a vidékfejlesztési programjaikban meghatározandó küszöbértéket, az (1) bekezdés szerinti támogatásnak feltétele a Miniszteri Konferencia az európai erdők védelméről 1993. évi ülésén meghatározott fenntartható erdőgazdálkodással összhangban lévő erdőgazdálkodási üzemtervben vagy azzal egyenértékű eszközben foglalt releváns információk benyújtása.

(2) A kifizetések csak azokra a kötelezettségvállalásokra terjedhetnek ki, amelyek túlmutatnak a nemzeti erdőtörvényben vagy más vonatkozó nemzeti jogszabályban meghatározott vonatkozó kötelező előírásokon. A programban minden ilyen követelményt azonosítani kell.

A kötelezettségvállalások teljesítését öt évtől hét évig terjedő időtartamra kell vállalni. Amennyiben azonban az szükséges és kellően indokolt, a tagállamok egyes kötelezettségvállalás-típusok tekintetében hosszabb időtartamot is meghatározhatnak vidékfejlesztési programjaikban.

(3) A kifizetések ellentételezést biztosítanak a kedvezményezettek számára a vállalt kötelezettségek következtében felmerülő többletköltségek és elmaradt bevétel egy része vagy egésze tekintetében. A kifizetések szükség esetén tranzakciós költségek fedezésére is fordíthatók az erdő-környezetvédelmi kötelezettségvállalásokra nyújtott támogatás legfeljebb 20 %-áig terjedő érték erejéig. A támogatás összege nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális összeget.

A környezet védelmével kapcsolatos műveletek tekintetében, kellően indokolt esetekben támogatás átalány vagy egységenkénti egyszeri kifizetés formájában is nyújtható olyan kötelezettségvállalások esetén, amelyek a fák és az erdők kereskedelmi célú felhasználásáról való lemondásra irányulnak; a támogatást ebben az esetben a felmerült többletköltségek és az elmaradt bevétel alapján kell kiszámítani.

(4) Támogatás nyújtható köz- és magánjogi szervezetek részére az erdők genetikai erőforrásainak megőrzésére és javítására irányuló, az (1), a (2) és a (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó műveletekre.

▼B

(5) Az EMVA keretében biztosított költségvetési források hatékony felhasználásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (4) bekezdése alapján támogatható művelettípusokra vonatkozóan.

35. cikk

Együttműködés

(1) Az ezen intézkedés keretében nyújtott támogatás azt a célt szolgálja, hogy előmozdítsa a legalább két szereplő részvételével megvalósuló együttműködés különböző formáit és különösen a következőket:

a) együttműködésre irányuló megközelítések az uniós mezőgazdasági ágazat, erdészeti ágazat és élelmiszerlánc különböző szereplői között, valamint egyéb olyan szereplők – többek között termelői csoportok, szövetkezetek és szakmaközi szervezetek – között, akik, illetve amelyek hozzájárulnak a vidékfejlesztési politika célkitűzéseinek és prioritásainak megvalósításához;

b) klaszterek és hálózatok kiépítése;

c) a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP 56. cikk szerinti operatív csoportjainak létrehozása és működtetése.

(2) Az (1) bekezdés alapján megvalósuló együttműködés különösen a következőkhöz kapcsolódik:

a) kísérleti projektek;

b) új termékek, gyakorlatok, folyamatok és technológiák kifejlesztése a mezőgazdasági, az élelmiszer-ipari és az erdészeti ágazatban;

c) kis gazdasági szereplők között a közös munkafolyamatok megszervezése és az eszközök és a források megosztása terén, valamint a vidéki turizmussal kapcsolatos turisztikai szolgáltatások fejlesztése és/vagy marketingje tekintetében folytatott együttműködés;

d) horizontális és vertikális együttműködés az ellátási lánc szereplői között a rövid ellátási láncok és a helyi piacok létrehozása és fejlesztése érdekében;

e) a rövid ellátási láncok és a helyi piacok fejlesztésével kapcsolatos, helyi kontextusban végrehajtott promóciós tevékenységek;

f) az éghajlatváltozás mérséklése vagy az ahhoz való alkalmazkodás céljából végrehajtott közös fellépések;

g) környezetvédelmi projektekre és alkalmazásban lévő környezetvédelmi gyakorlatokra irányuló közös megközelítések, a hatékony vízgazdálkodást, a megújuló energia alkalmazását és a mezőgazdasági tájkép megőrzését is ideértve;

h) horizontális és vertikális együttműködés az ellátási lánc szereplői között az élelmiszer- és az energiatermelésben, valamint az ipari folyamatokban való felhasználásra szánt biomassza fenntartható biztosítása terén;

i) az egy vagy több uniós vidékfejlesztési prioritás megvalósítását célzó, az 1303/2013/EU rendelet 2. cikkének (19) bekezdésében meghatározottaktól eltérő helyi fejlesztési stratégiáknak mindenekelőtt a köz- és a magánszférabeli, az 1303/2013/EU rendelet 32. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározottaktól eltérő partnerek csoportjai által történő végrehajtása;

▼B

j) erdőgazdálkodási üzemtervek vagy azokkal egyenértékű eszközök kidolgozása;

k) a mezőgazdasági termelői tevékenységek diverzifikálása, méghozzá az egészségügyi ellátással, a szociális integrációval, a közösség által támogatott mezőgazdasággal és a környezeti és élelmiszerügyi oktatással kapcsolatos tevékenységekre bontás formájában.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti támogatás csak újonnan kiépített klaszterek és hálózatok számára, valamint olyan klaszterek és hálózatok számára ítélhető oda, amelyek számukra új tevékenységbe kezdenek.

A (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti műveletekhez nyújtott támogatás egyéni gazdasági szereplők számára is odaítélhető, amennyiben erre a vidékfejlesztési program lehetőséget biztosít.

(4) A (2) bekezdés a) pontja szerinti kísérleti projektek és a (2) bekezdés b) pontja szerinti, az egyéni szereplők által a (3) bekezdésben előírtaknak megfelelően végrehajtott műveletek eredményeit terjeszteni kell.

(5) Ezen intézkedés keretében az alábbi, az (1) bekezdésben említett együttműködési formákhoz kapcsolódó költségek támogathatók:

a) az érintett területre vonatkozó tanulmányok, megvalósíthatósági tanulmányok költségei, valamint az üzleti terv, az erdőgazdálkodási üzemterv vagy az azzal egyenértékű eszköz, illetve az 1303/2013/EU rendelet 33. cikkében említettől eltérő helyi fejlesztési stratégia kidolgozásának költségei;

b) az érintett területen folytatott szervezési tevékenységek költségei valamely közös területi projekt megvalósíthatóvá tétele vagy egy projektnek a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó európai innovációs partnerségnek a 56. cikkben említett operatív csoportja általi végrehajtása érdekében. A klaszterek esetében a szervezési tevékenységek képzések szervezésére, a tagok közötti hálózatépítésre és új tagok beszervezésére is irányulhatnak;

c) az együttműködéshez kapcsolódó működési költségek;

d) az üzleti tervek, a környezetvédelmi tervek, az erdőgazdálkodási üzemtervek vagy azokkal egyenértékű eszközök, az 1303/2013/EU rendelet 33. cikkében említettől eltérő helyi fejlesztési stratégiák végrehajtásához kapcsolódó egyedi projektek közvetlen költségei, vagy egyéb innovációs – köztük tesztelési – célú fellépések közvetlen költségei;

e) promóciós tevékenységek költségei.

(6) Üzleti terv, környezetvédelmi terv, erdőgazdálkodási üzemterv vagy valamely azzal egyenértékű eszköz, illetve fejlesztési stratégia végrehajtása esetén a tagállamok a támogatást nyújthatják egy, az együttműködés költségeit és a végrehajtott projektek költségeit egyaránt magában foglaló keretösszeg formájában, vagy fedezhetik kizárólag az együttműködés költségeit, és a projekt végrehajtásának finanszírozásához más intézkedésekhez vagy más uniós alapokhoz tartozó pénzeszközöket használhatnak fel.

Amennyiben a támogatást keretösszeg formájában nyújtják és a végrehajtott projekt a típusa alapján egy e rendelet szerinti másik intézkedés hatálya alá tartozik, akkor alkalmazni kell a támogatás vonatkozó maximális összegét vagy mértékét.

(7) A különböző régiókban vagy tagállamokban található szereplők közötti együttműködés szintén támogatható.

▼B

(8) A támogatás időtartamát célszerű legfeljebb hét évre korlátozni; e rendelkezés alól – kellően indokolt esetekben – kivételt képezhetnek a kollektív környezetvédelmi fellépések.

(9) Az ezen intézkedés keretében megvalósuló együttműködés kombinálható az ugyanazon a területen az EMVA-tól eltérő uniós alapok által támogatott projektekkel. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ne fordulhasson elő túlkompenzáció ezen intézkedés más, nemzeti vagy uniós támogatási eszközökkel történő kombinálása következtében.

(10) Az EMVA keretében biztosított költségvetési források hatékony felhasználásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a támogatható kísérleti projektek, klaszterek, hálózatok, rövid ellátási láncok és helyi piacok jellemzőinek részletesebb meghatározására vonatkozóan, valamint az e cikk (2) bekezdésében felsorolt művelettípusok támogatására vonatkozó feltételek tekintetében.

36. cikk

Kockázatkezelés

(1) Az ezen intézkedés keretében nyújtott támogatás a következőkre terjedhet ki:

a) kedvezőtlen éghajlati események, állat- vagy növénybetegségek, kártevőfertőzés vagy környezeti esemény által a mezőgazdasági termelőknek okozott gazdasági veszteségek ellen kötött termény-, állat- és növénybiztosítás biztosítási díjaihoz nyújtott pénzügyi hozzájárulások;

b) kölcsönös kockázatkezelési alapok számára kedvezőtlen éghajlati események, állat- vagy növénybetegségek, kártevőfertőzés vagy környezeti esemény által okozott gazdasági veszteségek mezőgazdasági termelők számára történő pénzügyi ellentételezéséhez nyújtott pénzügyi hozzájárulások;

c) kölcsönös kockázatkezelési alapok számára nyújtott pénzügyi hozzájárulások formájában biztosított jövedelemstabilizáló eszköz, amelynek célja ellentételezés nyújtása azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akiknek jövedelme jelentős mértékben visszaesett.

(2) E cikk alkalmazásában „mezőgazdasági termelő”-nek az 1307/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti aktív mezőgazdasági termelő tekintendő.

(3) Az (1) bekezdés b) és c) pontjának alkalmazásában a kölcsönös kockázatkezelési alap olyan, a tagsági viszonnyal rendelkező mezőgazdasági termelők biztosítása céljából a tagállam által a nemzeti jogával összhangban akkreditált rendszer, amelynek keretében kompenzációs kifizetésben részesülnek azok a tagsági viszonnyal rendelkező mezőgazdasági termelők, akik kedvezőtlen éghajlati események, állat- vagy növénybetegségek, kártevőfertőzés vagy környezeti esemény következtében gazdasági veszteségeket szenvedtek el, illetve akiknek jövedelme jelentős mértékben visszaesett.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ne fordulhasson elő túlkompenzáció ezen intézkedés más, nemzeti vagy uniós támogatási eszközökkel vagy magánbiztosítási rendszerekkel történő kombinálása következtében.

(5) Az EMVA keretében biztosított költségvetési források hatékony felhasználásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 38. cikk (3) bekezdésének b) pontjában és a 39. cikk (4) bekezdésében említett, a kölcsönös kockázatkezelési alapok számára piaci feltételekkel nyújtott kölcsönök minimális és maximális futamidejének meghatározására vonatkozóan.

▼B

A Bizottság 2018. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére e cikk végrehajtásáról.

37. cikk

Termény-, állat- és növénybiztosítás

(1) A 36. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti támogatás kizárólag azon biztosítási szerződések esetében nyújtható, amelyek fedezik a megelőző három évben vagy a megelőző ötéves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlagában a mezőgazdasági termelő átlagos éves termésének több mint 30 %-át elpusztító kedvezőtlen éghajlati esemény, állat- vagy növénybetegség, kártevőfertőzés vagy környezeti esemény által okozott veszteségeket, illetve valamely, a növénybetegség vagy a kártevőfertőzés felszámolása vagy továbbterjedésének megakadályozása céljából a 2000/29/EK irányelv alapján elfogadott intézkedés által okozott veszteségeket. A mezőgazdasági termelő éves termelésének kiszámítására mutatók alkalmazhatók. Az alkalmazott számítási módszernek lehetővé kell tennie az egyes mezőgazdasági termelők adott évre vetített tényleges veszteségének a megállapítását.

Az okozott kár mértékének felmérését a termékek egyes típusainak sajátos jellemzőihez lehet igazítani a következők alkalmazása révén:

a) az egyes gazdaságok szintjén, illetve helyi, regionális vagy nemzeti szinten meghatározott biológiai mutatók (a biomassza-veszteség mennyisége) vagy a terméshozam csökkenésére vonatkozó egyenértékű mutatók, vagy

b) helyi, regionális vagy nemzeti szinten meghatározott időjárási mutatók (például csapadékmennyiség és hőmérséklet).

(2) A kedvezőtlen éghajlati esemény bekövetkeztét, az állat- vagy növénybetegség vagy a kártevőfertőzés kitörését, illetve a környezeti esemény megtörténtét hivatalosan meg kell erősítenie az érintett tagállam illetékes hatóságának.

A tagállamok adott esetben előzetesen megállapíthatják azokat a kritériumokat, amelyek alapján e hivatalos megerősítést megadottnak kell tekinteni.

(3) Az állatbetegségek tekintetében a 36. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti pénzügyi hozzájárulás kizárólag az Állategészségügyi Világszervezet állatbetegségeket felsoroló jegyzékében vagy a 2009/470/EK határozat mellékletében szereplő betegségek esetén nyújtható.

(4) A kifizetett biztosítási összeg nem lehet magasabb, mint a 36. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett veszteségek pótlásának teljes költsége, és annak nyújtását nem szabad feltételként jövőbeli termelési tevékenység végzéséhez kötni, sem pedig azzal kapcsolatosan sajátos termelési módszereket vagy mennyiségeket kikötni.

A tagállamok megfelelő felső határok alkalmazásával korlátozhatják a biztosítási díj támogatható összegét.

▼B

(5) A támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális mértéket.

38. cikk

Kedvezőtlen éghajlati események, állat- és növénybetegségek, kártevőfertőzések, valamint környezeti események esetére létrehozott kölcsönös kockázatkezelési alapok

(1) Ahhoz, hogy jogosult legyen támogatásra, az érintett kölcsönös kockázatkezelési alapnak meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) a kölcsönös kockázatkezelési alapot az illetékes hatóság a nemzeti joggal összhangban akkreditálta;

b) a kölcsönös kockázatkezelési alap átlátható politikát követ az alapba történő befizetések és az onnan történő kifizetések tekintetében;

c) a kölcsönös kockázatkezelési alap egyértelmű szabályok alapján állapítja meg a felelősséget bárminemű felmerülő tartozás vonatkozásában.

(2) A tagállamok meghatározzák a kölcsönös kockázatkezelési alapok létrehozásának és irányításának szabályait, különösen a mezőgazdasági termelőknek válság esetén nyújtott kompenzációs kifizetések, illetve a mezőgazdasági termelők jogosultsága tekintetében, valamint az említett szabályok betartásának felügyelete és monitoringja vonatkozásában. A tagállamok biztosítják, hogy a finanszírozásra vonatkozó szabályok kitérjenek a mezőgazdasági termelő gondatlansága esetén alkalmazandó szankciókra is.

A 36. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett események bekövetkeztét az érintett tagállam illetékes hatóságának hivatalosan meg kell erősítenie.

(3) A 36. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett pénzügyi hozzájárulások kizárólag a következőkhöz kapcsolódhatnak:

a) a kölcsönös kockázatkezelési alap létrehozásával kapcsolatos igazgatási költségek, legfeljebb három évre elosztva, fokozatosan csökkentve;

b) a kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők számára pénzügyi ellentételezésként kifizetett összegek. Ezenkívül a pénzügyi hozzájárulás kapcsolódhat a kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők számára válság esetén nyújtandó pénzügyi ellentételezés céljára, piaci feltételekkel felvett hitelek kamatainak fedezéséhez is.

A 36. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti támogatás kizárólag arra a célra nyújtható, hogy fedezze a megelőző három évben vagy a megelőző ötéves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlagában a mezőgazdasági termelő átlagos éves termésének több mint 30 %-át elpusztító kedvezőtlen éghajlati esemény, állat- vagy növénybetegség, kártevőfertőzés által, illetve a valamely növénybetegség, kártevőfertőzés vagy környezeti esemény felszámolása vagy továbbterjedésének megakadályozása céljából a 2000/29/EK irányelv alapján elfogadott intézkedés által okozott veszteségeket. A mezőgazdasági termelő éves termelésének kiszámítására mutatók alkalmazhatók. Az alkalmazott számítási módszernek lehetővé kell tennie az egyes mezőgazdasági termelők adott évre vetített tényleges veszteségének a megállapítását.

A kezdő tőkeállományhoz közpénzből nem nyújtható hozzájárulás.

▼B

(4) Állatbetegségek esetében a 36. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti pénzügyi ellentételezés nyújtható az Állategészségügyi Világszervezet állatbetegségeket felsoroló jegyzékében, vagy a 2009/470/EK határozat mellékletében szereplő betegségek tekintetében.

(5) A támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális támogatási mértéket.

A tagállamok korlátozhatják a támogatható költségeket a következők alkalmazásával:

a) alaponként meghatározott felső határok;

b) egységenként meghatározott megfelelő felső határok.

39. cikk

Jövedelemstabilizáló eszköz

(1) A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti támogatás csak abban az esetben ítélhető oda, ha az adott mezőgazdasági termelő esetében a jövedelem visszaesésének mértéke meghaladja a megelőző három év, illetve a megelőző ötéves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlaga alapján kiszámított átlagos éves jövedelem 30 %-át. A 36. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a jövedelem a mezőgazdasági termelő által a piacon szerzett bevételek összege, amelybe beleértendő minden közpénzből származó támogatás, és amelyből le kell vonni az inputköltségeket. A kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők javára teljesített kifizetések a jövedelemveszteség kevesebb, mint 70 %-ának erejéig nyújthatnak ellentételezést abban az évben, amikor a termelő az ilyen támogatásra jogosultságot szerez.

(2) Ahhoz, hogy jogosult legyen támogatásra, az érintett kölcsönös kockázatkezelési alapnak meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) a kölcsönös kockázatkezelési alapot az illetékes hatóság a nemzeti joggal összhangban akkreditálta;

b) a kölcsönös kockázatkezelési alap átlátható politikát követ az alapba történő befizetések és az onnan történő kifizetések tekintetében;

c) a kölcsönös kockázatkezelési alap egyértelmű szabályok alapján állapítja meg a felelősséget bárminemű felmerülő tartozás vonatkozásában.

(3) A tagállamok meghatározzák a kölcsönös kockázatkezelési alapok létrehozásának és irányításának szabályait, különösen a mezőgazdasági termelőknek válság esetén nyújtott kompenzációs kifizetések tekintetében, valamint az említett szabályok betartásának felügyelete és monitoringja vonatkozásában. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a finanszírozásra vonatkozó szabályok kitérjenek a mezőgazdasági termelő gondatlansága esetén alkalmazandó szankciókra is.

(4) A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett pénzügyi hozzájárulások kizárólag a következőkhöz kapcsolódhatnak:

a) a kölcsönös kockázatkezelési alap létrehozásával kapcsolatos igazgatási költségek, legfeljebb három évre elosztva, fokozatosan csökkentve;

b) a kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők számára pénzügyi ellentételezésként kifizetett összegek. Ezenkívül a pénzügyi hozzájárulás kapcsolódhat a kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők számára válság esetén nyújtandó pénzügyi ellentételezés céljára, piaci feltételekkel felvett hitelek kamatainak fedezéséhez is. A kezdő tőkeállományhoz közpénzből nem nyújtható hozzájárulás.

▼B

(5) A támogatás mértéke nem haladhatja meg a II. mellékletben megállapított maximális mértéket.

40. cikk

A kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések finanszírozása Horvátország esetében

(1) Támogatásban részesíthetők az 1307/2013/EU rendelet 19. cikke értelmében kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetésekre jogosult mezőgazdasági termelők. Az említett cikkben megállapított feltételek az e cikk alapján nyújtandó támogatásokra is alkalmazandók.

(2) Az egyes mezőgazdasági termelők részére a 2014., a 2015., valamint a 2016. év vonatkozásában nyújtott támogatás összege nem haladhatja meg a következők közötti különbözetet:

a) a közvetlen kifizetéseknek a Horvátországban az érintett év vonatkozásában az 1307/2013/EU rendelet 17. cikkével összhangban alkalmazandó szintje; és

b) a közvetlen kifizetések 2022-től alkalmazandó megfelelő szintjének 45 %-a.

(3) Az e cikk alapján a 2014., a 2015., valamint a 2016. év vonatkozásában nyújtott horvátországi támogatásokhoz biztosítható uniós hozzájárulás mértéke nem haladhatja meg az ország számára az EMVA keretében az egyes érintett évekre odaítélt teljes támogatás 20 %-át.

(4) Az EMVA-ból a közvetlen kifizetések kiegészítéseihez nyújtott hozzájárulás mértéke nem haladhatja meg a 80 %-ot.

41. cikk

Az intézkedések végrehajtására vonatkozó szabályok

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek az e szakaszban meghatározott intézkedések végrehajtására vonatkozó szabályokat tartalmazzák a következők tekintetében:

a) a mezőgazdasági, illetve erdőgazdálkodási tanácsadási szolgáltatásokat, üzemvezetési vagy helyettesítési szolgáltatásokat nyújtó hatóságok vagy szervezetek kiválasztására irányuló eljárás, és a 15. cikkben említett, tanácsadási szolgáltatásokkal kapcsolatos intézkedés keretében nyújtott támogatás mértékének fokozatos csökkentése;

b) az üzleti terv végrehajtása terén elért haladás tagállamok általi értékelése, a kifizetés módozatai, valamint a 19. cikkben említett, a vállalkozások fejlesztésére irányuló intézkedés keretében támogatott fiatal mezőgazdasági termelők más intézkedésekhez való hozzáférésére vonatkozó részletes szabályok;

c) a II. mellékletben használtaktól eltérő egységekre történő átváltás és az állatoknak a számosállat-egységekre (szae) való átváltása, a 28., 29., 33. és 34. cikkben említett intézkedések szerint;

d) a többletköltségekre és az elmaradt bevételre vonatkozó általános feltevések alkalmazásának lehetősége a 28–31., 33. és 34. cikk szerinti intézkedések keretében, továbbá az elmaradt bevétel kiszámítására vonatkozó kritériumok;

▼B

e) a támogatási összeg kiszámítása azokban az esetekben, amikor valamely művelet egynél több intézkedés keretében is támogatható.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

LEADER

42. cikk

LEADER helyi akciócsoportok

(1) A helyi akciócsoportok az 1303/2013/EU rendelet 34. cikkében említett feladatok mellett további, az irányító hatóság és/vagy a kifizető ügynökség által rájuk átruházott feladatokat is elláthatnak.

(2) A helyi akciócsoportok az illetékes kifizető ügynökségtől kérhetik előleg kifizetését, amennyiben erre a vidékfejlesztési program lehetőséget biztosít. Az előlegek összege nem haladhatja meg a működési és a szervezési költségek fedezéséhez közpénzekből nyújtott támogatás 50 %-át.

43. cikk

LEADER kezdőcsomag

A 2007–2013-as programozási időszakban LEADER-projekt végrehajtásában részt nem vevő helyi közösségek esetében a LEADER helyi fejlesztésre vonatkozó támogatásnak része lehet egy „LEADER kezdőcsomag” is. A „LEADER kezdőcsomag” a kapacitásépítés és a kisebb kísérleti projektek támogatását szolgálja. A „LEADER kezdőcsomag” keretében való támogatásnak nem feltétele LEADER helyi fejlesztési stratégia benyújtása.

44. cikk

A LEADER keretében folytatott együttműködési tevékenységek

(1) Az 1303/2013/EU rendelet 35. cikkének (1) bekezdésében említett támogatás a következő célokra ítélhető oda:

a) egy adott tagállamon belüli együttműködési projektek (területek közötti együttműködés), vagy több tagállam területei közötti vagy harmadik országok területeivel megvalósuló együttműködési projektek (transznacionális együttműködés);

b) előkészítő technikai támogatás területek közötti és transznacionális együttműködési projektek számára, azzal a feltétellel, hogy a helyi akciócsoportok igazolni tudják, hogy konkrét projekt végrehajtását tervezik.

(2) Más helyi akciócsoportok mellett a következők tartozhatnak még valamely helyi akciócsoport partnerei közé az EMVA keretében:

a) köz- és magánszférabeli helyi partnerek vidéki területen működő csoportjai, amelyek az Unió területén vagy azon kívül helyi fejlesztési stratégiát hajtanak végre;

b) köz- és magánszférabeli helyi partnerek nem vidéki területen működő csoportjai, amelyek helyi fejlesztési stratégiát hajtanak végre.

▼B

(3) Azokban az esetekben, amikor az együttműködési projekteket nem a helyi akciócsoportok választják ki, a tagállamok folyamatos pályázati rendszert hoznak létre.

Legkésőbb két évvel a vidékfejlesztési programjaik elfogadását követően közzéteszik a transznacionális együttműködési projektek kiválasztásával kapcsolatos nemzeti vagy regionális közigazgatási eljárásokat és a támogatható költségek jegyzékét.

Az illetékes hatóságnak az együttműködési projekt jóváhagyásáról szóló határozatot legkésőbb négy hónappal a projektpályázat benyújtásának időpontját követően kell meghoznia.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a jóváhagyott transznacionális együttműködési projektekről.

II. FEJEZET

Több intézkedésre vonatkozó közös rendelkezések

45. cikk

Beruházások

(1) Ahhoz, hogy a beruházási műveletek az EMVA keretében támogathatók legyenek, az adott beruházástípusra vonatkozó jogszabályoknak megfelelően előzetesen értékelni kell a várható környezeti hatást, amennyiben a beruházás valószínűleg kedvezőtlen hatást gyakorol a környezetre.

(2) Kizárólag a következő kiadások támogathatók az EMVA keretében:

a) ingatlan építése, szerzése – a lízinget is beleértve – vagy fejlesztése;

b) új gépek és berendezések vásárlása vagy lízingelése, az adott eszköz piaci értékének erejéig;

c) az a) és a b) pontban említett kiadásokhoz kapcsolódó általános költségek, például az építészek, mérnökök díjai, tanácsadási díjak, a környezeti és a gazdasági fenntarthatóságra vonatkozó tanácsadással kapcsolatos díjak, megvalósíthatósági tanulmányok költségeit is beleértve. A megvalósíthatósági tanulmányok abban az esetben is elszámolható kiadásnak minősülnek, ha a bennük foglalt eredmények következtében nem merülnek fel az a) és a b) pont szerinti kiadások;

d) a következő immateriális beruházások: számítógépes szoftverek megvásárlása vagy kifejlesztése, valamint szabadalmak, licencek, szerzői jogok és védjegyek megszerzése;

e) az erdőgazdálkodási üzemtervek vagy azokkal egyenértékű eszközök kidolgozásának költségei.

(3) Mezőgazdasági beruházások esetében nem nyújtható beruházási támogatás mezőgazdasági termelői jogok, támogatási jogosultságok, állatok és egynyári növények megvásárlásához, valamint az említett növények telepítéséhez. A természeti katasztrófák vagy egyéb katasztrófaesemények által károsított mezőgazdasági termelési potenciálnak a 18. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti helyreállítása esetén azonban az állatok vásárlására fordított kiadások is támogatható kiadásnak minősülhetnek.

▼B

(4) Amennyiben arra a vidékfejlesztési program lehetőséget biztosít, a beruházáshoz kapcsolódó támogatások kedvezményezettjei kérhetik az illetékes kifizető ügynökségtől a beruházáshoz kapcsolódó, közpénzből nyújtott támogatás legfeljebb 50 %-ának megfelelő összegű előleg kifizetését.

(5) Támogatható kiadásnak minősülhet a mezőgazdasági vagy erdészeti ágazatban megvalósuló új, az 1303/2013/EU rendelet 37. cikkével összhangban létrehozott pénzügyi eszközön keresztül EMVA-támogatásban részesülő beruházáshoz kapcsolódó járulékos forgótőke. Az ilyen támogathatónak minősülő kiadások nem haladhatják meg a beruházás tekintetében támogatható kiadások teljes összegének 30 %-át. Az erre vonatkozó kérelmet részletesen meg kell indokolni.

(6) Egyes beruházástípusok sajátos jellemzőinek figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek egyrészt megállapítják azon feltételeket, amelyek teljesülése esetén egyéb, lízingszerződésekkel, használt berendezésekkel kapcsolatos költségek is támogatható kiadásoknak tekinthetők, másrészt pedig meghatározzák a megújuló energiához kapcsolódó infrastruktúrák támogatható típusait.

46. cikk

Öntözéssel kapcsolatos beruházások

(1) E rendelet 45. cikkének sérelme nélkül, az új és a már meglévő öntözött területeken történő öntözés esetén kizárólag azok a beruházások minősülnek támogatható kiadásnak, amelyek megfelelnek az e cikkben foglalt feltételeknek.

(2) A víz-keretirányelvben foglaltak szerint előírt vízgyűjtő-gazdálkodási tervről értesítették a Bizottságot azon terület egésze vonatkozásában, ahol a beruházásra sor kerül majd, és bármely egyéb olyan terület vonatkozásában is, ahol a beruházás hatást gyakorolhat a környezetre. A vízgyűjtő-gazdálkodási terv alapján a víz-keretirányelv 11. cikkével összhangban hatályba lépő, valamint a mezőgazdasági ágazat szempontjából releváns intézkedéseket részletesen meghatározták a vonatkozó intézkedési programban.

(3) Rendelkezésre áll, vagy a beruházás részeként ki kell építeni egy olyan vízfogyasztás-mérő rendszer, amely a támogatott beruházás szintjén lehetővé teszi a vízfogyasztás mérését;

(4) A meglévő öntözőberendezések vagy a meglévő öntözőrendszerek részeinek fejlesztésére irányuló beruházások kizárólag akkor támogathatók, ha az előzetes értékelés azt állapítja meg, hogy azok a meglévő berendezés vagy rendszer műszaki paramétereiből kiindulva legkevesebb 5 és 25 % közé tehető mértékű potenciális vízmegtakarítást eredményeznek majd.

Ha a beruházás olyan, talajvízből vagy felszíni vizekből álló víztesteket érint, amelyek a vonatkozó vízgyűjtő-gazdálkodási tervben vízmennyiséggel kapcsolatos okok miatt jónál rosszabb minősítést kaptak, akkor:

a) a beruházásnak biztosítania kell, hogy a beruházás szintjén hatékonyan csökkenjen a vízfogyasztás mértéke, mégpedig legalább a által lehetővé tett potenciális vízmegtakarítás 50 %-ának megfelelő mértékben; és

▼B

b) a beruházás, amennyiben az egyetlen mezőgazdasági üzemet érint, azt is biztosítania kell a, hogy az üzem teljes vízfogyasztása a beruházás szintjén lehetővé tett potenciális vízmegtakarítás legalább 50 %-ának megfelelő mértékben csökkenjen. Az üzem teljes vízfogyasztásába az üzem által értékesített víz is beletartozik.

A (4) bekezdésben meghatározott feltételek egyike sem alkalmazandó a meglévő öntözőberendezésekre irányuló olyan beruházásokra, amelyek csak az energiahatékonyságot érintik, sem a tározók létrehozására irányuló beruházásokra, sem pedig az újrahasznosított víz használatára irányuló olyan beruházásokra, amelyek nem érintenek talajvíztestet vagy felszínivíz-testet.

(5) Az öntözött területek nettó növekedését eredményező és talajvízből vagy felszíni vizekből álló víztestet érintő beruházások kizárólag abban az esetben támogathatók, ha:

a) az érintett víztest a vonatkozó vízgyűjtő-gazdálkodási tervben nem kapott jónál rosszabb minősítést vízmennyiséggel kapcsolatos okok miatt;

b) környezeti elemzés bizonyítja, hogy a beruházás nem jár majd jelentősebb kedvezőtlen hatással a környezetre nézve; a környezeti hatáselemzést az illetékes hatóság végzi el vagy ő hagyja jóvá, és az hasonló agronómiai tulajdonságokkal rendelkező üzemek csoportjaira is vonatkozhat.

Az öntözött terület nettó növekedésének meghatározása céljából az olyan, aktuálisan nem öntözött – a programban megállapítandó és indokolandó – területek is, amelyeken a közelmúltban öntözőberendezés működött, öntözött területnek minősíthetők.

(6) Az (5) bekezdés a) pontjától eltérve, a mezőgazdasági üzemek öntözött területének nettó növekedését eredményező beruházások abban az esetben is támogathatók, ha:

a) a beruházások a meglévő öntözőberendezések vagy a meglévő öntözőrendszerek részeinek fejlesztésére irányuló olyan beruházásokkal párosulnak, amelyek esetében az előzetes értékelés azt állapítja meg, hogy azok a meglévő berendezés vagy rendszer műszaki paramétereiből kiindulva legkevesebb 5 és 25 % közé tehető mértékű potenciális vízmegtakarítást eredményeznek, és

b) a beruházás egésze a beruházás teljes szintjén a vízfogyasztás mértékének hatékony csökkenését biztosítja, mégpedig a meglévő öntözőberendezések vagy a meglévő öntözőrendszerek részeinek fejlesztésére irányuló beruházás által lehetővé tett potenciális vízmegtakarítás legalább 50 %-ának megfelelő mértékben.

További eltéréssel élve, az (5) bekezdés a) pontjában foglalt feltétel nem alkalmazandó az olyan új öntözőberendezések létesítésére irányuló beruházásokra, amelyek vízellátása már meglévő tározóból történik, és amelyeket az illetékes hatóságok 2013. október 31. előtt hagytak jóvá, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

— a tározó szerepel az érintett vízgyűjtő-gazdálkodási tervben, és vonatkoznak rá a víz-keretirányelv 11. cikke (3) bekezdésének e) pontjában megállapított kontrollkövetelmények;

— 2013. október 31-én vagy a tározóból történő maximális vízkivételre vonatkozó határérték, vagy a tározó által érintett víztestekre vonatkozóan előírt minimális áramlási szint volt hatályban,

▼B

— a maximális határérték vagy az előírt minimális áramlási szint megfelel a víz-keretirányelv 4. cikkében megállapított feltételeknek, valamint

— a szóban forgó beruházás nem eredményez a 2013. október 31-én hatályban lévő maximális határértéket meghaladó vízkivételt, sem pedig az érintett víztestekre vonatkozóan 2013. október 31-én hatályos, előírt minimális áramlási szint csökkenését.

47. cikk

A területalapú kifizetésekre vonatkozó szabályok

(1) Azon hektárok száma, amelyekhez valamely, a 28., a 29., illetve a 34. cikk alapján vállalt kötelezettség kapcsolódik, évről évre változhat, amennyiben:

a) erre a vidékfejlesztési program lehetőséget biztosít;

b) a szóban forgó kötelezettségvállalás nem meghatározott parcellákra vonatkozik;

c) ez nem veszélyezteti a kötelezettségvállalás célkitűzésének teljesítését.

(2) Amennyiben a kötelezettségvállalás által érintett földterület egészét vagy egy részét, illetve a mezőgazdasági üzem egészét másik személyre ruházzák át a kötelezettségvállalási időszak alatt, a kötelezettségnek vagy a kötelezettség átruházott földterületnek megfelelő részének a teljesítését átvállalhatja az említett másik személy a szóban forgó időszak hátralévő része tekintetében, illetve a kötelezettségvállalás érvényét vesztheti, és a kötelezettségvállalás érvényességének időtartama tekintetében nem követelhető visszatérítés.

(3) Amennyiben a mezőgazdasági üzem vagy annak egy részének újraparcellázása, illetve a mezőgazdasági üzemre vagy annak egy részére vonatkozó állami birtokrendezési intézkedések vagy az illetékes hatóságok által jóváhagyott birtokrendezési intézkedések következtében a kedvezményezett a továbbiakban már nem tudja teljesíteni az általa vállalt kötelezettségeket, a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a kötelezettségvállalásokat a mezőgazdasági üzem új helyzetéhez lehessen igazítani. Ha ez a kiigazítás lehetetlennek bizonyul, a kötelezettségvállalás érvényét veszti, és a kötelezettségvállalás érvényességének időtartama tekintetében nem követelhető visszatérítés.

(4) A kapott támogatást vis maior, valamint az 1306/2013/EU rendelet 2. cikkében említett kivételes körülmények fennállása esetén nem kell visszafizetni.

(5) A teljes mezőgazdasági üzem átruházásának eseteit illetően a (2) bekezdés, továbbá a (4) bekezdés a 33. cikk szerinti kötelezettségvállalásokra is alkalmazandó.

(6) A területalapú intézkedések hatékony végrehajtásának biztosítása és az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 28., 29., 33. és 34. cikkben említett intézkedések szerinti kötelezettségvállalások átalakítására vagy kiigazítására alkalmazandó feltételekre és azon egyéb helyzetek meghatározására vonatkozóan, amelyekben a támogatást nem kell visszafizetni.

▼B

48. cikk

Felülvizsgálati záradék

Felülvizsgálati záradékról kell rendelkezni a 28., 29., 33. és 34. cikk alapján végzett műveletek vonatkozásában annak biztosítására, hogy az érintett műveletek kiigazításra kerüljenek, amennyiben módosulnak azok a szóban forgó cikkekben említett vonatkozó kötelező előírások, követelmények vagy kötelezettségek, amelyeken a kötelezettségvállalásoknak túl kell mutatniuk. A felülvizsgálati záradék alkalmazandó azokra a kiigazításokra is, amelyek az 1307/2013/EU rendelet 43. cikkében említett gyakorlatok kettős finanszírozásának elkerülése érdekében szükségessé válnak az említett gyakorlatok módosítása esetén.

A 28., 29., 33. és 34. cikk alapján végrehajtott, a jelenlegi programozási időszakon túlnyúló műveletek esetében felülvizsgálati záradékról kell rendelkezni annak érdekében, hogy az érintett műveletek a következő programozási időszak jogi keretének megfelelően kiigazíthatók legyenek.

Ha a kedvezményezett nem fogadja el a kiigazítást, a kötelezettségvállalás érvényét veszti, és a kötelezettségvállalás érvényességének időtartama tekintetében nem követelhető visszatérítés.

49. cikk

A műveletek kiválasztása

(1) Az 1303/2013/EU rendelet 34. cikke (3) bekezdése d) pontjának sérelme nélkül, a vidékfejlesztési program irányító hatósága a monitoring-bizottsággal folytatott konzultációt követően meghatározza a műveletekre vonatkozó kiválasztási kritériumokat. Törekedni kell arra, hogy a kiválasztási kritériumok biztosítsák a kérelmezők közötti egyenlő bánásmódot, a pénzügyi források megfelelőbb felhasználását és az intézkedések céljainak az uniós vidékfejlesztési prioritásokkal összhangban történő meghatározását. A kiválasztási kritériumok meghatározásakor és alkalmazásakor a művelet nagysága kapcsán figyelembe kell venni az arányosság elvét.

(2) A műveletek kiválasztásáért felelős tagállami hatóság – a 28–31., 33–34. és 36–39. cikk szerinti műveletek kivételével – gondoskodik arról, hogy a műveletek kiválasztása az (1) bekezdésben említett kiválasztási kritériumok alapján, átlátható és megfelelően dokumentált eljárásnak megfelelően történjék.

(3) Adott esetben a kedvezményezettek pályázati felhívás alapján, gazdasági és környezeti hatékonysági szempontokat alkalmazva választhatók ki.

50. cikk

A vidéki térség fogalmának meghatározása

E rendelet alkalmazásában a vidéki térség fogalmát az irányító hatóság határozza meg a program szintjén. Kellően indokolt esetben a tagállamok egy bizonyos intézkedés vagy művelettípus tekintetében szintén megállapíthatnak ilyen fogalommeghatározást.

▼B

III. FEJEZET

Technikai segítségnyújtás és hálózatépítés

51. cikk

A technikai segítségnyújtás finanszírozása

(1) Az 1306/2013/EU rendelet 6. cikkének megfelelően az EMVA-ból évente szétosztható pénzeszközök legfeljebb 0,25 %-a fordítható az 1303/2013/Erendelet 58. cikkében említett feladatok finanszírozására, beleértve az 52. cikkben említett európai vidékfejlesztési hálózat és az 53. cikkben említett EIP-hálózat létrehozásához és működtetéséhez kapcsolódó költségek finanszírozását is, a Bizottság kezdeményezésére és/vagy annak nevében.

Az EMVA finanszírozhatja továbbá az 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 41. cikkének (2) bekezdésében előírt, az uniós minőségrendszerek által alkalmazott jelölésekhez és szimbólumokhoz kapcsolódó fellépéseket is.

Ezeket a fellépéseket a 966/2012/EU, EURATOM európai parlamenti és tanácsi rendelet [2] 58. cikkével, valamint az említett rendelet bármely más olyan rendelkezésével, és az említett rendeletnek azon végrehajtási rendelkezéseivel összhangban kell megvalósítani, amelyek a költségvetés e végrehajtási formája esetében alkalmazandók.

(2) A tagállamok kezdeményezésére az egyes vidékfejlesztési programok teljes összegének legfeljebb 4 %-a az 1303/2013/EU rendelet 59. cikkében említett feladatok, valamint a 32. cikkben említett, hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek meghatározásának előkészítő munkálataihoz kapcsolódó költségek fedezésére fordítható.

Az 1306/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti tanúsító szervezethez kapcsolódó költségek e bekezdés alapján nem támogathatók.

Ezen a 4 %-os határértéken belül fenn kell tartani egy összeget az 54. cikkben említett nemzeti vidékfejlesztési hálózat létrehozására és működtetésére.

(3) Amennyiben a vidékfejlesztési programok kevésbé fejlett régiókat és egyéb régiókat egyaránt magukban foglalnak, a technikai segítségnyújtáshoz biztosított, az 59. cikk (3) bekezdésében említett EMVA-hozzájárulási mérték meghatározásakor figyelembe lehet venni, hogy számukat tekintve mely típusú régiók dominálnak a programban.

52. cikk

Európai vidékfejlesztési hálózat

(1) Az 51. cikk (1) bekezdésével összhangban európai vidékfejlesztési hálózat jön létre az uniós szintű vidékfejlesztés területén tevékenykedő nemzeti hálózatok, szervezetek és közigazgatási szervek hálózatba szervezése céljából.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1151/2012/EU rendelete (2012. november 21.) a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről (HL L 343., 2012.12.14., 1. o.)

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

▼B

(2) Az európai vidékfejlesztési hálózaton keresztül megvalósuló hálózatépítés a következő célokat szolgálja:

a) valamennyi érdekelt fél, és különösen a mezőgazdaságban, az erdészeti ágazatban és más, a vidékfejlesztésben érdekelt felek fokozottabb bevonása a vidékfejlesztés végrehajtásába;

b) a vidékfejlesztési programok minőségének javítása;

c) hozzájárulás a szélesebb közvéleménynek a vidékfejlesztési politika előnyeiről való tájékoztatásához;

d) a vidékfejlesztési programok értékelésének támogatása.

(3) A hálózat a következő feladatokat látja el:

a) a vidékfejlesztési fellépésekre vonatkozó információk összegyűjtése, elemzése és terjesztése;

b) az értékelési folyamatokkal, valamint az adatgyűjtéssel és -kezeléssel kapcsolatos támogatás biztosítása;

c) a bevált vidékfejlesztési gyakorlatok – köztük az értékelési módszerekkel és eszközökkel kapcsolatos gyakorlatok – összegyűjtése, megszilárdítása és terjesztése uniós szinten;

d) tematikus csoportok és/vagy műhelyek létrehozása és működtetése a szakmai tapasztalatcsere elősegítése és a vidékfejlesztési politika végrehajtásának, monitoringjának és továbbfejlesztésének támogatása céljából;

e) tájékoztatás nyújtása az uniós és a harmadik országbeli vidéki térségek helyzetének alakulásáról;

f) uniós szintű találkozók és szemináriumok szervezése a vidékfejlesztésben tevékenyen közreműködők számára;

g) a nemzeti hálózatok és a transznacionális együttműködési kezdeményezések támogatása, valamint a vidékfejlesztés területén harmadik országok hálózataival folytatandó tevékenység- és tapasztalatcsere támogatása;

h) kifejezetten a helyi akciócsoportok esetében:

i. szinergiák teremtése a megfelelő hálózatok által a kapacitásépítési fellépések és a tapasztalatcsere tekintetében nemzeti vagy regionális szinten, illetve mindkét szinten végrehajtott tevékenységekkel, továbbá

ii. együttműködés az ERFA, az ESZA és az ETHA által létrehozott, hálózatépítéssel és technikai segítségnyújtással foglalkozó helyi fejlesztési szervezetekkel az általuk folytatott helyi fejlesztési tevékenységek és transznacionális együttműködés tekintetében.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az európai vidékfejlesztési hálózat szervezeti felépítését és működési szabályait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

53. cikk

Az Európai Innovációs Partnerség hálózat

(1) Az 51. cikk (1) bekezdésének megfelelően európai innovációs partnerségi hálózat jön létre az 55. cikkben említett, a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP támogatása céljából. A hálózat lehetővé teszi az operatív csoportok, tanácsadók és kutatók közötti hálózatépítést.

(2) Az EIP-hálózat célja, hogy:

a) előmozdítsa a szakmai tapasztalatcserét, valamint a bevált gyakorlatok cseréjét;

b) párbeszédet alakítson ki a mezőgazdasági termelők és a kutatói közösség között, és megkönnyítse az összes érdekelt fél bevonását az ismeretcsere folyamatába.

(3) Az EIP-hálózat a következő feladatokat látja el:

a) az EIP-vel kapcsolatos technikai információs szolgálat (help desk) működtetése és információk nyújtása a legfontosabb szereplők számára;

b) az operatív csoportok létrehozásának ösztönzése és tájékoztatás az uniós szakpolitikák által kínált lehetőségekről;

c) klaszterkezdeményezések és kísérleti vagy demonstrációs projektek létrehozásának a megkönnyítése, amelyek egyebek mellett a következőkre irányulhatnak:

   i. nagyobb mértékű mezőgazdasági termelékenység, gazdasági életképesség, fenntarthatóság, termelés és erőforrás-hatékonyság;

   ii. a bioalapú gazdaságot támogató innováció;

   iii. biológiai sokféleség, ökoszisztéma-szolgáltatások, talajműködés és fenntartható vízgazdálkodás;

   iv. innovatív termékek és az integrált ellátási láncra irányuló szolgáltatások;

   v. új termék- és piaci lehetőségek feltárása az elsődleges termelők számára;

   vi. élelmiszer-minőség, élelmiszer-biztonság és egészséges étkezés;

   vii. a betakarítás utáni veszteségek és az élelmiszer-pazarlás csökkentése;

d) információk gyűjtése és terjesztése az EIP területén, az innovációval és a tudásmegosztással kapcsolatos kutatási eredmények és új technológiák területét és az innováció területén harmadik országokkal folytatott információcserét is beleértve.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az EIP-hálózat szervezeti felépítését és működési szabályait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

54. cikk

Nemzeti vidékfejlesztési hálózat

(1) Minden tagállam nemzeti vidékfejlesztési hálózatot hoz létre, amely összefogja a vidékfejlesztéssel foglalkozó szervezeteket és közigazgatási szerveket. Az 1303/2013/EU rendelet 5. cikkében említett partnerségek szintén részét képezik a nemzeti vidékfejlesztési hálózatnak.

A regionális programokat alkalmazó tagállamok egyedi programot nyújthatnak be jóváhagyásra nemzeti vidékfejlesztési hálózatuk létrehozása és működtetése céljából.

(2) A nemzeti vidékfejlesztési hálózaton keresztül megvalósuló hálózatépítés a következő célokat szolgálja:

a) az érdekelt felek fokozottabb bevonása a vidékfejlesztés végrehajtásába;

b) a vidékfejlesztési programok végrehajtása minőségének javítása;

c) a szélesebb közvéleménynek és a potenciális kedvezményezetteknek a vidékfejlesztési politikáról és a finanszírozási lehetőségekről való tájékoztatása;

d) az innováció előmozdítása a mezőgazdaságban, az élelmiszer-termelésben, az erdőgazdálkodásban és a vidéki térségekben.

(3) Az EMVA-ból az 51. cikk (3) bekezdése alapján nyújtott támogatás a következőkre használható fel:

a) a hálózat működtetéséhez szükséges struktúrák;

b) legalább az alábbiakra kiterjedő cselekvési tervek kidolgozása és végrehajtása:

i. a vidékfejlesztési programok valamennyi prioritását lefedő, példaként szolgáló projektek gyűjteményével kapcsolatos tevékenységek;

ii. a tematikus információknak és az elemzési eredményeknek a vidékfejlesztésben érdekelt felek közötti cseréjének előmozdításával, valamint a megállapítások megosztásával és terjesztésével kapcsolatos tevékenységek;

iii. a képzés és hálózatépítés helyi akciócsoportok számára történő biztosításával, és különösen a területek közötti és transznacionális együttműködéshez való technikai segítségnyújtással, a helyi akciócsoportok közötti együttműködés előmozdításával a 35. cikkben említett intézkedésben való részvétel érdekében és a partnerkeresés megkönnyítésével kapcsolatos tevékenységek;

iv. a hálózatépítés tanácsadók és az innovációt támogató szolgáltatások számára történő biztosításával kapcsolatos tevékenységek;

v. a monitoring és értékelés megállapításainak megosztásával és terjesztésével kapcsolatos tevékenységek;

vi. kommunikációs terv, amely a vidékfejlesztési programra vonatkozó, a nyilvánossággal való megismertetésre és a tájékoztatásra irányuló, az irányító hatósággal egyetértésben végrehajtott intézkedéseket, valamint a szélesebb közönséget megcélzó tájékoztatási és kommunikációs tevékenységeket is magában foglal;

vii. az európai vidékfejlesztési hálózatban való részvétellel és az ahhoz való hozzájárulással kapcsolatos tevékenységek.

▼B

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a nemzeti vidékfejlesztési hálózatok létrehozására és működésére, továbbá az (1) bekezdésben említett egyedi programok tartalmára vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

IV. CÍM

A MEZŐGAZDASÁG TERMELÉKENYSÉGÉT ÉS FENNTARTHATÓSÁGÁT CÉLZÓ EIP

55. cikk

Célok

(1) A mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP:

a) előmozdítja az erőforrás-hatékony, gazdaságilag életképes, termelékeny, versenyképes, alacsony szén-dioxid-kibocsátású, éghajlatbarát és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes, az agrárökológiai gazdálkodási rendszerek irányába haladó és a gazdálkodáshoz és erdőgazdálkodáshoz nélkülözhetetlen alapvető természeti erőforrásokkal összhangban működő mezőgazdasági és erdészeti ágazat megteremtését;

b) hozzájárul a folyamatos és fenntartható élelmiszer-, takarmány- és bioanyag-ellátás biztosításához, beleértve mind a meglévő, mind az új típusokat;

c) javítja a környezet megóvására, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló folyamatokat;

d) kapcsolatokat teremt az élvonalbeli kutatás eredményeként rendelkezésre álló ismeretek és technológiák, valamint a mezőgazdasági termelők, az erdőgazdálkodók, a vidéki közösségek, a vállalkozások, a nem kormányzati szervezetek és a tanácsadók között.

(2) A mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP a következő tevékenységeken keresztül törekszik céljai megvalósítására:

a) értéktöbblet létrehozása a kutatás és a gazdálkodási gyakorlat közötti kapcsolat szorosabbá tétele, valamint a rendelkezésre álló innovációs intézkedések szélesebb körben történő felhasználásának előmozdítása révén;

b) az innovatív megoldások gyorsabban és szélesebb körben történő gyakorlati megvalósítására való ösztönzés, továbbá

c) a tudományos közösség tájékoztatása a gazdálkodási gyakorlathoz kapcsolódó kutatási igényekről.

(3) Az EMVA a 35. cikkben foglaltaknak megfelelően, az 56. cikkben említett EIP operatív csoportok és az 53. cikkben említett EIP-hálózat támogatása révén hozzájárul a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP céljainak eléréséhez.

56. cikk

Operatív csoportok

(1) Az EIP operatív csoportok részét képezik a mezőgazdaság termelékenységét és fenntarthatóságát célzó EIP-nek. A csoportokat érdekelt szereplők, például olyan mezőgazdasági termelők, kutatók, tanácsadók, valamint a mezőgazdasági és az élelmiszer-ipari ágazatban működő olyan vállalkozások hozzák létre, akik/amelyek releváns szerepet töltenek be az EIP célkitűzéseinek teljesítése szempontjából.

▼B

(2) Az EIP operatív csoportok olyan belső eljárásokat állapítanak meg, amelyek biztosítják a csoportok működésének és döntéshozatalának átláthatóságát, és az összeférhetetlenséget előidéző helyzetek kialakulásának elkerülését.

(3) A tagállamok a programjuk keretében eldöntik, hogy milyen mértékben támogatják az operatív csoportokat.

57. cikk

Az operatív csoportok feladatai

(1) Az EIP operatív csoportok tervet dolgoznak ki, amely magában foglalja a következőket:

a) a kidolgozandó, tesztelendő, kiigazítandó vagy végrehajtandó innovatív projekt ismertetése;

b) a várt eredmények és az EIP-nek a termelékenység fokozásával és a fenntartható erőforrás-gazdálkodással kapcsolatos célkitűzéséhez való hozzájárulás ismertetése.

(2) Innovatív projektjeik végrehajtása során az operatív csoportok:

a) innovatív intézkedések kidolgozására és végrehajtására vonatkozó döntéseket hoznak; továbbá

b) innovatív intézkedéseket hajtanak végre a vidékfejlesztési programok keretében finanszírozott intézkedéseken keresztül.

(3) Az operatív csoportok terjesztik a projektjeik eredményét, mindenekelőtt az EIP-hálózaton keresztül.

V. CÍM

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

58. cikk

Források és azok elosztása

(1) E cikk (5), (6) és (7) bekezdésének sérelme nélkül az e rendelet alapján a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszakban nyújtható uniós vidékfejlesztési támogatás teljes összege a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretnek megfelelően 84 936 millió EUR, 2011-es árakon.

(2) Az (1) bekezdésben említett források 0,25 %-át az 51. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti, a Bizottság kezdeményezésére és/vagy nevében biztosított technikai segítségnyújtásra kell fordítani.

(3) Programozásuk és ezt követően az Unió általános költségvetésében való szerepeltetésük céljából az (1) bekezdésben említett összegek évi 2 %-os szinten kerülnek indexálásra.

(4) Az (1) bekezdésben említett összegeknek a (2) bekezdésben említett összeg levonása utáni tagállamonkénti éves bontása az I. mellékletben található.

▼B

(5) Az egy tagállam által az 1306/2013/EU rendelet 14. cikkének (2) bekezdése értelmében átcsoportosított pénzeszközöket le kell vonni az adott tagállam számára a (4) bekezdésnek megfelelően elkülönített összegekből.

▼M1

(6) A 73/2009/EK rendelet 136a. cikkének (1) bekezdése és a(z) 1307/2013/EU rendelet [a közvetlen kifizetésekről szóló rendelet] 7. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában az EMVA-ba átcsoportosított pénzeszközöket, valamint a 2013-as és a 2014-es naptári év vonatkozásában a 73/2009/EK rendelet 10b., 136. és 136b. cikkének alkalmazásában az EMVA-ba átcsoportosított pénzeszközöket is fel kell tüntetni az e cikk (4) bekezdésében említett éves bontásban.

▼B

(7) A (4) bekezdésben említett éves bontásokban való változások –így többek között az (5) és a (6) bekezdésben említett átcsoportosítások – figyelembe vétele érdekében, az elkülönített összegek egészében változást nem jelentő technikai kiigazítások elvégzése céljából, valamint az e rendelet elfogadását követően valamely jogalkotási aktusban előírt bármely egyéb módosítás figyelembe vétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 83. cikkel összhangban felhatalmazási jogi aktusokat fogadjon el az I. mellékletben foglalt felső összeghatárok felülvizsgálata céljából.

(8) Az 1303/2013/EU rendelet 22. cikkének (3) és (4) bekezdésében említett eredményességi tartalék elosztása céljából az 1306/2013/EU rendelet 43. cikkének megfelelően az EMVA javára beszedett, rendelkezésre álló címzett bevételeket hozzá kell adni az 1303/2013/EU rendelet 20. cikkében említett összegekhez. E rendelkezésre álló címzett bevételeket a tagállamok számára az EMVA-ból származó támogatás teljes összegéből való részesedésük arányában kell kiosztani.

59. cikk

Az Alapból nyújtott hozzájárulás

(1) A vidékfejlesztési programot jóváhagyó határozat megállapítja az EMVA-ból az adott program számára biztosított hozzájárulás maximális mértékét. A határozat szükség esetén egyértelműen azonosítja a kevésbé fejlett régiókhoz rendelt előirányzatokat.

(2) Az EMVA hozzájárulását a támogatható közkiadások összege alapján kell kiszámítani.

(3) A vidékfejlesztési programok meghatározzák az EMVA hozzájárulásának egységes, valamennyi intézkedésre alkalmazandó mértékét. Adott esetben külön EMVA-hozzájárulási mértéket kell meghatározni a kevésbé fejlett régiók, a legkülső régiók és a 2019/93/EGK rendelet szerinti kisebb égei-tengeri szigetek, valamint az átmeneti régiók tekintetében. Az EMVA hozzájárulásának maximális mértéke:

a) a támogatható közkiadások 85 %-a a kevésbé fejlett régiókban, a legkülső régiókban és a 2019/93/EGK rendelet szerinti kisebb égei-tengeri szigeteken;

b) a támogatható közkiadások 75 %-a minden olyan régió esetében, ahol az egy főre jutó GDP a 2007–2013-as időszakban nem érte el az EU-25 átlagos GDP-jének a referenciaidőszakra vonatkoztatott átlaga 75 %-át, de ahol az egy főre jutó GDP meghaladja az EU-27 átlagos GDP-jének a 75 %-át;

▼B

c) a támogatható közkiadások 63 %-a az e bekezdés b) pontjában említettektől eltérő, átmeneti régiók esetében;

d) a támogatható közkiadások 53 %-a a többi régióban.

Az EMVA hozzájárulásának minimális mértéke 20 %.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve az EMVA hozzájárulásának maximális mértéke:

a) 80 % a 14., a 27. és a 35. cikkben említett intézkedések, az 1303/2013/EU rendelet 32. cikkében említett, a LEADER keretében megvalósuló helyi fejlesztés, valamint a 19. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerinti műveletek esetében. Ez a mérték legfeljebb 90 %-ra növelhető a kevésbé fejlett régiók, a legkülső régiók, a 2019/93/EGK rendelet szerinti kisebb égei-tengeri szigetek, valamint a (3) bekezdés b) és c) pontjában említett átmeneti régiók programjai esetében;

b) 75 % az olyan műveletek esetében, amelyek hozzájárulnak a 17. cikk, a 21. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja, a 28., 29. 30., 31. és 34. cikk szerinti, a környezettel, továbbá az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos célkitűzésekhez;

c) 100 % az 1303/2013/EU rendelet 38. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett uniós szintű pénzügyi eszközök esetében;

d) az érintett intézkedés tekintetében alkalmazandó hozzájárulási arány további 10 százalékponttal növelve az 1303/2013/EU rendelet 38. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett pénzügyi eszközökre biztosított hozzájárulás esetében;

e) 100 % az EMVA-ba az 1306/2013/EU rendelet 7. cikke (2) bekezdésének és 14. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában átcsoportosított pénzeszközökből támogatásban részesülő műveletek esetében;

▼M1

f) 100 % az Írországnak juttatott 100 millió EUR összeg esetében, 2011-es árakon, a Portugáliának juttatott 500 millió EUR összeg esetében, 2011-es árakon, valamint a Ciprusnak juttatott 7 millió EUR esetében, 2011-es árakon, feltéve, hogy az említett tagállamok az EUMSZ 136. és 143. cikkével összhangban 2014. január 1-jén vagy azt követően pénzügyi támogatásban részesülnek, 2016-ig, amikor e rendelkezést újra kell értékelni;

▼B

g) A 2014. január 1-jén vagy azt követően az EUMSZ 136. és 143. cikkével összhangban pénzügyi támogatásban részesülő tagállamok esetében az EMVA-hozzájárulásnak az 1303/2013/EU rendelet (CPR) 24. cikke (1) bekezdésének alkalmazásából következő mértéke legfeljebb további 10 százalékponttal, de legfeljebb 95 %-ra növelhető az e tagállamok által a vidékfejlesztési program végrehajtásának első két évében fizetendő kiadások esetében. Az ezen eltérés hiányában alkalmazandó EMVA-hozzájárulás mértékét ugyanakkor tiszteletben kell tartani a programozási időszak alatti összes közkiadás tekintetében.

(5) Az EMVA-ból a vidékfejlesztési programok számára biztosított teljes hozzájárulás legalább 5 %-át, Horvátország esetében pedig 2,5 %-át a LEADER céljaira kell elkülöníteni.

▼B

(6) Az EMVA keretében a vidékfejlesztési programokhoz nyújtott teljes hozzájárulás legalább 30 %-át a következő cikkek szerinti intézkedéseknek kell fenntartani:a 17. cikk a környezethez és az éghajlathoz kapcsolódó beruházásokra; a 21., 28., 29. és 30. cikk a víz-keretirányelvhez kapcsolódó kifizetések kivételével; és a 31., 32. és 34. cikk.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a legkülső régiókra és a tagállamok tengerentúli területeire.

(7) Amennyiben egy tagállam nemzeti programot és több regionális programot nyújt be, úgy az (5) és a (6) bekezdés a nemzeti programra nem alkalmazandó. Az EMVA-ból a nemzeti program céljaira biztosított hozzájárulást minden egyes regionális program tekintetében figyelembe kell venni az (5) és a (6) bekezdésben említett százalékos arány kiszámításakor, az adott regionális programnak a nemzeti programra kiosztott hozzájárulásban való részesedésével arányos módon.

(8) Az EMVA-ból társfinanszírozott kiadásokat nem lehet társfinanszírozni a strukturális alapokból, a Kohéziós Alapból vagy más uniós pénzügyi eszközből származó hozzájárulással.

(9) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, a vállalkozások támogatására fordított közkiadásoknak meg kell felelniük az állami támogatásra vonatkozóan meghatározott támogatási határértékeknek.

60. cikk

A kiadások támogathatósága

(1) Az 1303/2013/EU rendelet 65. cikkének (9) bekezdésétől eltérve, a természeti katasztrófák miatt hozott sürgősségi intézkedések esetében a vidékfejlesztési programok úgy rendelkezhetnek, hogy a program változtatásaihoz kapcsolódó kiadások a természeti katasztrófa bekövetkezésének időpontjától támogathatók.

(2) A kiadások csak abban az esetben támogathatók az EMVA-ból nyújtott hozzájárulással, ha a kérdéses programot irányító hatóság által vagy annak felelősségi körében, a 49. cikkben említett kiválasztási kritériumokkal összhangban meghatározott műveletek kapcsán merültek fel.

Az EUMSZ 42. cikkének hatálya alá tartozó intézkedések keretében végrehajtott beruházási műveletek tekintetében – a 45. cikk (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott általános költségek kivételével – kizárólag a kérelem illetékes hatósághoz történő benyújtását követően felmerülő kiadások tekintendők támogathatónak.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy programjaikban, hogy kizárólag azok a kiadások támogathatók, amelyek a támogatás iránti kérelemnek az illetékes hatóság általi jóváhagyását követően merültek fel.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó az 51. cikk (1) és (2) bekezdésére.

(4) A kedvezményezettek kifizetéseiket számlával és a kifizetést igazoló bizonylatokkal támasztják alá. Ha erre nincs mód, a kifizetéseket – az 1303/2013/EU rendelet 67. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti támogatási formák eseteinek kivételével – hasonlóan bizonyító erejű dokumentumokkal kell igazolni.

▼B

61. cikk

Támogatható kiadások

(1) Amennyiben az e rendelet alapján nyújtott támogatás működési költségek fedezésére is fordítható, a következő költségtípusok támogathatók:

a) operatív költségek;

b) személyzeti költségek;

c) képzési költségek;

d) közönségkapcsolati tevékenységekhez kapcsolódó költségek;

e) pénzügyi költségek;

f) hálózatépítéssel kapcsolatos költségek.

(2) A tanulmányok költségei csak abban az esetben minősülnek támogatható kiadásnak, ha kapcsolódnak valamely, a program keretében végrehajtott konkrét művelethez vagy a program általános és konkrét célkitűzéseihez.

(3) A munkavégzés, áruk, szolgáltatások, földterület, illetve ingatlan formájában nyújtott természetbeni hozzájárulások, amelyek esetében nem történt számlákkal vagy azokkal azonos bizonyító erejű dokumentumokkal alátámasztott készpénzes fizetés, támogathatók lehetnek, feltéve hogy az 1303/2013/EU rendelet 69. cikkében foglalt feltételek teljesülnek.

62. cikk

Az intézkedések igazolhatósága és ellenőrizhetősége

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy valamennyi általuk végrehajtani kívánt vidékfejlesztési intézkedés igazolható és ellenőrizhető legyen. E célból az egyes vidékfejlesztési programok irányító hatósága és kifizető ügynöksége előzetes értékelést készít a vidékfejlesztési programban szerepeltetendő intézkedések igazolhatóságáról és ellenőrizhetőségéről. Az irányító hatóság és a kifizető ügynökség az intézkedések igazolhatóságát és ellenőrizhetőségét a vidékfejlesztési program végrehajtása során is értékeli. Az előzetes értékelésben és a végrehajtási időszak alatt készített értékelésben figyelembe kell venni a megelőző és a folyó programozási időszakban végrehajtott kontrollok eredményeit. Ha az értékelésből az derül ki, hogy nem teljesül az igazolhatóság és az ellenőrizhetőség követelménye, az érintett intézkedéseket megfelelőképpen ki kell igazítani.

(2) Amennyiben a támogatás odaítélésére az átalányköltségek, illetve a többletköltségek és az elmaradt bevétel alapján kerül sor, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vonatkozó számítások megfelelőek és pontosak legyenek, és hogy azok elvégzése előzetesen, tisztességes, igazságos és ellenőrizhető számítás alapján történjék. E célból egy, a program végrehajtásáért felelős hatóságoktól funkcionálisan független és megfelelő szakértelemmel rendelkező szervezet végzi a számításokat vagy erősíti meg a számítások helytállóságát és pontosságát. A vidékfejlesztési programnak nyilatkozatot kell tartalmaznia a számítások helytállóságáról és pontosságáról.

▼B

63. cikk

Előlegek

(1) Az előlegfizetésnek feltétele az előleg összegének 100 %-ával megegyező összegre vonatkozó bankgarancia vagy azzal egyenértékű biztosíték letétbe helyezése. Az állami kedvezményezetteket illetően az előlegek önkormányzatok, regionális hatóságok és társulásaik, valamint közjogi szervezetek számára kerülnek kifizetésre.

A valamely hatóság által biztosítékként nyújtott pénzügyi eszköz egyenértékűnek tekintendő az első albekezdésben említett biztosítékkal, feltéve hogy a hatóság vállalja az említett biztosíték által fedezett összeg kifizetését, amennyiben a kifizetett előlegre való jogosultság nem nyer megállapítást.

(2) A biztosíték akkor szabadítható fel, ha az illetékes kifizető ügynökség megállapítja, hogy a művelethez kapcsolódó, közpénzből nyújtott hozzájárulásnak megfelelő tényleges kiadások összege meghaladja az előleg összegét.

VI. CÍM

IRÁNYÍTÁS, KONTROLL ÉS NYILVÁNOSSÁG

64. cikk

A Bizottság feladatai

Az EUMSZ 317. cikkével összhangban, a megosztott irányítás keretében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtja az 1306/2013/EU rendeletben megállapított intézkedéseket és kontrollokat.

65. cikk

A tagállamok feladatai

(1) A tagállamok elfogadják az 1306/2013/EU rendelet 58. cikkének (1) bekezdése szerinti valamennyi törvényi, jogszabályi és közigazgatási rendelkezést az Unió pénzügyi érdekei hatékony védelmének biztosítása érdekében.

(2) A tagállamok valamennyi vidékfejlesztési program vonatkozásában kijelölik az alábbi hatóságokat:

a) az érintett program irányításáért felelős irányító hatóság, amely nemzeti vagy regionális szinten működő közjogi vagy magánjogi szervezet, illetve maga a tagállam, amennyiben az látja el az említett feladatot;

b) az 1306/2013/EU rendelet 7. cikke szerinti akkreditált kifizető ügynökség;

c) az 1306/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti tanúsító szervezet.

▼B

(3) A tagállamok minden vidékfejlesztési program vonatkozásában biztosítják a vonatkozó irányítási és kontrollrendszerek létrehozását, oly módon, hogy biztosítva legyen az irányító hatóság és az egyéb szervezetek között a funkciók egyértelmű megosztása és elválasztása. A tagállamok felelnek annak biztosításáért, hogy a rendszerek a program teljes időtartama alatt hatékonyan működjenek.

(4) A tagállamok világosan meghatározzák az irányító hatóság, a kifizető ügynökség és a LEADER keretében működő helyi akciócsoportok feladatait a támogathatósági és kiválasztási kritériumok alkalmazása, valamint a projektkiválasztási eljárás vonatkozásában.

66. cikk

Irányító hatóság

(1) Az irányító hatóság felel a program hatékony, eredményes és szabályszerű irányításáért és végrehajtásáért, valamint különösen:

a) annak biztosításáért, hogy létrehozzanak egy megfelelő és biztonságos elektronikus rendszert a programmal és annak végrehajtásával kapcsolatos, a monitoringhoz, valamint az értékeléshez szükséges statisztikai információk, valamint különösen a meghatározott célkitűzések és prioritások megvalósulásának nyomon követéséhez szükséges információk nyilvántartására, kezelésére, megőrzésére és szolgáltatására;

b) a finanszírozásra kiválasztott műveletekre vonatkozó releváns mutatóknak a Bizottság felé programévenként január 31-ig és október 31-ig történő közléséért, ideértve az eredményekkel és a pénzügyi mutatókkal kapcsolatos tájékoztatást is;

c) annak biztosításáért, hogy a kedvezményezettek és a műveletek végrehajtásában érintett egyéb szervezetek:

   i. tájékoztatást kapjanak a kapott támogatásból eredő kötelezettségeikről, és vagy egy elkülönült elszámolási rendszert vagy egy megfelelő elszámolási kódot tartsanak fenn a művelettel kapcsolatos összes ügyletre vonatkozóan;

   ii. ismerjék az irányító hatóság részére történő adatszolgáltatásra, valamint a teljesítmény és az eredmények nyilvántartására vonatkozó követelményeket;

d) annak biztosításáért, hogy az 1303/2013/EU rendelet 55. cikkében említett előzetes értékelés megfeleljen a monitoring- és értékelési rendszernek, valamint az előzetes értékelés elfogadásáért és a Bizottsághoz való benyújtásáért;

e) annak biztosításáért, hogy az 1303/2013/EU rendelet 56. cikkében említett értékelési terv rendelkezésre álljon, hogy az 1303/2013/EU rendelet 57. cikkében említett utólagos programértékelés lefolytatására az említett rendeletben megadott határidőkön belül sor kerüljön, továbbá annak biztosításáért, hogy ezek az értékelések megfeleljenek a monitoring- és értékelési rendszernek, valamint benyújtásra kerüljenek a monitoring-bizottsághoz és a Bizottsághoz;

f) azoknak az információknak és dokumentumoknak a monitoring-bizottság részére történő eljuttatásáért, amelyek a program végrehajtásának – a program konkrét célkitűzéseihez és prioritásaihoz mért – nyomon követéséhez szükségesek;

▼B

g) az elért eredményekről szóló, az összesített monitoring-táblázatokat is magában foglaló éves jelentés elkészítéséért, valamint a monitoring-bizottság jóváhagyását követően a Bizottsághoz történő benyújtásáért;

h) annak biztosításáért, hogy a kifizető ügynökség a kifizetések engedélyezése előtt minden szükséges információt megkapjon, különösen a finanszírozásra kiválasztott műveletekkel kapcsolatban működtetett eljárásokról és végrehajtott kontrollokról;

i) a programok megismertetésének többek között a nemzeti vidékfejlesztési hálózaton keresztül történő biztosításáért oly módon, hogy tájékoztatja a potenciális kedvezményezetteket, a szakmai szervezeteket, a gazdasági és szociális partnereket, a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdításában közreműködő szervezeteket és az érintett nem kormányzati szervezeteket, beleértve a környezetvédelmi szervezeteket is, a program által kínált lehetőségekről és a programfinanszírozáshoz való hozzáférés szabályairól, valamint az uniós támogatás kedvezményezettjeit és a közvéleményt az Uniónak a programban vállalt szerepéről.

(2) A tagállam vagy az irányító hatóság a vidékfejlesztési műveletek irányítására és végrehajtására kijelölhet egy vagy több közbenső szervezetet, beleértve a helyi hatóságokat, regionális fejlesztési szervezeteket vagy nem kormányzati szervezeteket is.

Abban az esetben, ha az irányító hatóság feladatainak egy részét más szervezetre ruházták át, a feladatok irányításának és végrehajtásának hatékonyságáért és szabályszerűségéért továbbra is kizárólag az irányító hatóság felel. Az irányító hatóság biztosítja a megfelelő rendelkezések életbe léptetését annak érdekében, hogy a szóban forgó másik szervezet hozzájuthasson valamennyi, a fenti feladatok végrehajtásához szükséges adathoz és információhoz.

(3) Amennyiben a 7. cikkben említett tematikus alprogram is a vidékfejlesztési program részét képezi, az irányító hatóság a stratégia irányítására és végrehajtására kijelölhet egy vagy több közbenső szervezetet, beleértve a helyi hatóságokat, helyi akciócsoportokat vagy nem kormányzati szervezeteket is. Ebben az esetben a (2) bekezdést kell alkalmazni.

Az irányító hatóság biztosítja, hogy az említett tematikus alprogramhoz tartozó műveletek és az alprogram eredményei a 67. cikkben említett monitoring- és értékelési rendszer alkalmazásának céljára külön kerüljenek megállapításra.

(4) A kifizető ügynökségeknek és más szervezeteknek az 1306/2013/EU rendeletben meghatározott szerepére is figyelemmel, amikor egy tagállam egynél több programmal rendelkezik, koordináló szervezet jelölhető ki azzal a céllal, hogy biztosítsa a pénzeszközök koherens módon történő kezelését, valamint hogy kapcsolatot teremtsen a Bizottság és a nemzeti irányító hatóságok között.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja az (1) bekezdés i) pontjában említett tájékoztatási és programismertetési előírások alkalmazásának egységes feltételeit.

▼B

VII. CÍM

MONITORING ÉS ÉRTÉKELÉS

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. szakasz

A monitoring- és értékelési rendszer létrehozása, célkitűzéseinek meghatározása

67. cikk

Monitoring- és értékelési rendszer

E címnek megfelelően a Bizottság és a tagállamok egymással együttműködve létrehoznak egy közös monitoring- és értékelési rendszert, melyet a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján jóváhagy. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

68. cikk

Célkitűzések

A monitoring- és értékelési rendszer célja:

a) a vidékfejlesztési politika terén elért haladás és az eredmények bemutatása, valamint a vidékfejlesztési politikai beavatkozások hatásának, eredményességének, hatékonyságának, és relevanciájának értékelése;

b) a vidékfejlesztés célzottabb támogatásához való hozzájárulás;

c) a monitoringhoz és az értékeléshez kapcsolódó közös tanulási folyamat támogatása.

2. szakasz

Technikai rendelkezések

69. cikk

Közös mutatók

(1) A 67. cikkben előírt monitoring- és értékelési rendszerben meg kell határozni a programok kiinduló helyzetére, valamint pénzügyi végrehajtására, teljesítményére, eredményeire, hatásaira vonatkozó és valamennyi program esetében alkalmazandó közös mutatók jegyzékét annak érdekében, hogy az adatok uniós szintű összesítése megvalósulhasson.

(2) A közös mutatóknak hozzáférhető adatokon kell alapulniuk, és kapcsolódniuk kell a vidékfejlesztési politikai keret struktúrájához és célkitűzéseihez, valamint lehetővé kell tenniük a szakpolitikai célok és célkitűzések végrehajtása terén tapasztalható előrelépés, eredményesség és hatékonyság uniós, nemzeti és programszintű értékelését. A közös hatásmutatóknak hozzáférhető adatokon kell alapulniuk.

▼B

(3) Az értékelő számszerűsíti a programnak a hatásmutatók segítségével felmért hatását. A közös agrárpolitikára vonatkozó értékelésekben – beleértve a vidékfejlesztési programok értékeléseit is – nyújtott igazolható tények alapján a Bizottság a tagállamok segítségével értékeli valamennyi közös agrárpolitikai eszköz együttes hatását.

70. cikk

Elektronikus információs rendszer

(1) A monitoringhoz és az értékeléshez szükséges, a programok végrehajtásával, valamennyi finanszírozásra kiválasztott művelettel, valamint a befejezett műveletekkel kapcsolatos alapvető információkat, ideértve az egyes kedvezményezettekkel és projektekkel kapcsolatos fő információkat, elektronikus formában kell rögzíteni és tárolni.

71. cikk

Tájékoztatás nyújtása

A vidékfejlesztési intézkedések keretében nyújtott támogatások kedvezményezettjei és a helyi akciócsoportok kötelesek az irányító hatóság és/vagy a megbízott értékelők vagy más, az irányító hatóság megbízásából eljáró szervezetek részére valamennyi olyan, különösen a meghatározott célkitűzések és prioritások elérésére vonatkozó információt eljuttatni, melyek szükségesek a programok monitoringjához és értékeléséhez.

II. FEJEZET

Monitoring

72. cikk

Monitoringeljárások

(1) Az irányító hatóság és az 1303/2013/EU rendelet 47. cikkében említett monitoring-bizottság ellenőrzi a program végrehajtásának minőségét.

(2) Az irányító hatóság és a monitoring-bizottság az egyes vidékfejlesztési programok monitoringját pénzügyi, teljesítmény- és célmutatók alapján végzi.

73. cikk

Monitoring-bizottság

A regionális programokkal rendelkező tagállamok felállíthatnak egy nemzeti monitoring-bizottságot a programok nemzeti keretszabályozással összefüggő végrehajtásának és a pénzügyi források felhasználásának koordinálása érdekében.

▼B

74. cikk

A monitoring-bizottság feladatai

A monitoring-bizottság meggyőződik a vidékfejlesztési program teljesítményéről és végrehajtásának eredményességéről. Ennek érdekében, az 1303/2013/EU rendelet 49. cikkében említett feladatkörök kiegészítéseként a monitoring-bizottság:

a) konzultációt folytat és véleményt alkot a finanszírozott műveletek kiválasztási szempontjairól a program jóváhagyására vonatkozó döntést követő négy hónapon belül, amely kiválasztási szempontok felülvizsgálatára a programozás igényeinek megfelelően kerül sor;

b) megvizsgálja a program értékelési tervének végrehajtása terén elért előrehaladással kapcsolatos tevékenységeket és eredményeket;

c) megvizsgálja mindenekelőtt az előfeltételek teljesítéséhez kapcsolódóan a program keretében végrehajtott azon intézkedéseket, amelyek az irányító hatóság felelősségi körébe tartoznak, valamint tájékoztatást kap az egyéb előfeltételek teljesítésével kapcsolatos intézkedésekről;

d) részt vesz a nemzeti vidékfejlesztési hálózat munkájában azzal a céllal, hogy információcserét folytasson a program végrehajtásával kapcsolatban; és

e) a Bizottságnak történő megküldést megelőzően megvizsgálja és jóváhagyja az éves végrehajtási jelentéseket.

75. cikk

Éves végrehajtási jelentés

(1) A tagállamok 2016. június 30-ig, majd 2024-gyel bezárólag minden ezt követő év június 30-ig a megelőző naptári évre vonatkozó éves jelentést terjesztenek a Bizottság elé a vidékfejlesztési program végrehajtásáról. A 2016-ban benyújtandó jelentés a 2014-es és 2015-ös naptári évekre vonatkozik.

(2) Az éves végrehajtási jelentés az 1303/2013/EU rendelet 50. cikkében foglalt előírások teljesítésén túl tartalmazza többek között a pénzügyi kötelezettségvállalásokra és a kiadásokra vonatkozó információk intézkedések szerinti lebontását, valamint az értékelési tervvel kapcsolatban végrehajtott tevékenységek összefoglalóját.

(3) A 2017-ben benyújtandó éves végrehajtási jelentés az 1303/2013/EU rendelet 50. cikkében foglalt előírások teljesítésén túl tartalmazza továbbá a program részét képező valamennyi alprogram végrehajtásának ismertetését is.

(4) A 2019-ben benyújtandó éves végrehajtási jelentés az 1303/2013/EU rendelet 50. cikkében foglalt előírások teljesítésén túl tartalmazza továbbá a program részét képező valamennyi alprogram végrehajtásának ismertetését, valamint az EMVA és más, a vidéki területek területfejlesztését támogató európai uniós finanszírozási eszközök igénybevételére irányuló integrált megközelítés biztosításának terén tett előrehaladás értékelését, ideértve a helyi fejlesztési stratégiákat is.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el a végrehajtásra vonatkozó éves jelentéstétel formájára vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

III. FEJEZET

Értékelés

76. cikk

Általános rendelkezések

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja az 1303/2013/EU rendelet 55. és 57. cikkében említett előzetes és utólagos értékelések részletes elemeit, és megállapíthatja az 1303/2013/EU rendelet 56. cikkében említett értékelési tervvel kapcsolatos minimumkövetelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az értékelések megfeleljenek a 67. cikkel összhangban elfogadott közös elemzési módszernek, megszervezik a szükséges adatok előállítását és gyűjtését, és az értékelők rendelkezésére bocsátják a monitoring-rendszer által nyújtott különböző információkat.

(3) Az értékelési jelentéseket a tagállamok az interneten, a Bizottság pedig a weboldalán teszi közzé.

77. cikk

Előzetes értékelés

A tagállamok biztosítják, hogy az előzetes értékelést végző fél a vidékfejlesztési program kidolgozásának folyamatában már annak korai szakaszától kezdődően részt vegyen, ideértve a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett elemzés kidolgozását, a program beavatkozási logikájának kialakítását és a program céljainak meghatározását.

78. cikk

Utólagos értékelés

2024-ben a tagállamok utólagos értékelési jelentést készítenek valamennyi általuk végrehajtott vidékfejlesztési program tekintetében. Ezt a jelentést 2024. december 31-ig benyújtják a Bizottsághoz.

79. cikk

Az értékelések összegzése

Az előzetes és utólagos értékelési jelentések uniós szintű összegzése a Bizottság hatáskörébe tartozik.

Az értékelési jelentések összegzésének legkésőbb a vonatkozó értékelések benyújtását követő év december 31-ig kell elkészülnie.

▼B

VIII. CÍM

VERSENYJOGI RENDELKEZÉSEK

80. cikk

A vállalkozásokra vonatkozó szabályok

Abban az esetben, amikor e rendelet keretében vállalkozások közötti együttműködések különféle formái részesülnek támogatásban, a támogatás csak olyan együttműködési formák esetében ítélhető oda, amelyek megfelelnek az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 206–210. cikkének értelmében alkalmazott versenyszabályoknak.

81. cikk

Állami támogatások

(1) Amennyiben e cím másként nem rendelkezik, a tagállamok által nyújtott vidékfejlesztési támogatásra az EUMSZ 107., 108. és 109. cikkét kell alkalmazni.

(2) Az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke – az EUMSZ 42. cikkének alkalmazásában – nem vonatkozik az e rendelettel összhangban és annak megfelelően teljesített tagállami kifizetésekre, illetve egyéb, a 82. cikkben említett kiegészítő nemzeti finanszírozásra.

82. cikk

Kiegészítő nemzeti finanszírozás

A tagállamoknak a 8. cikk (1) bekezdésének j) pontjában előírt vidékfejlesztési programban fel kell tüntetniük azon tagállami kifizetéseket, amelyek az EUMSZ 42. cikkének hatálya alá tartozó műveletekhez kapcsolódnak, és amelyek célja, hogy a programozási időszak során bármikor kiegészítő finanszírozást biztosítsanak az uniós támogatás alá eső vidékfejlesztésre, és e kifizetéseket, amennyiben azok megfelelnek az e rendeletben előírt követelményeknek, a Bizottságnak jóvá kell hagynia.

IX. CÍM

A BIZOTTSÁG HATÁSKÖRE, KÖZÖS RENDELKEZÉSEK, VALAMINT ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

A Bizottság hatásköre

83. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap a 2. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (5) bekezdésében, a 16. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (8) bekezdésében, a 22. cikk (3) bekezdésében, a 28. cikk (10) és (11) bekezdésében, a 29. cikk (6) bekezdésében, a 30. cikk (8) bekezdésében, a 33. cikk (4) bekezdésében, a 34. cikk (5) bekezdésében, a 35. cikk (10) bekezdésében, a 36. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (6) bekezdésében, a 47. cikk (6) bekezdésében és a 95. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

▼B

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (5) bekezdésében, a 16. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (8) bekezdésében, a 22. cikk (3) bekezdésében, a 28. cikk (10) és (11) bekezdésében, a 29. cikk (6) bekezdésében, a 30. cikk (8) bekezdésében, a 33. cikk (4) bekezdésében, a 34. cikk (5) bekezdésében, a 35. cikk (10) bekezdésében, a 36. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (6) bekezdésében, a 47. cikk (6) bekezdésében és a 95. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása az e rendelet hatálybalépését követő hétéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hétéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (5) bekezdésében, a 16. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikk (8) bekezdésében, a 22. cikk (3) bekezdésében, a 28. cikk (10) és (11) bekezdésében, a 29. cikk (6) bekezdésében, a 30. cikk (8) bekezdésében, a 33. cikk (4) bekezdésében, a 34. cikk (5) bekezdésében, a 35. cikk (10) bekezdésében, a 36. cikk (5) bekezdésében, a 45. cikk (6) bekezdésében, a 47. cikk (6) bekezdésében és a 95. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 2. cikk (3) bekezdése, a 14. cikk (5) bekezdése, a 16. cikk (5) bekezdése, a 19. cikk (8) bekezdése, a 22. cikk (3) bekezdése, a 28. cikk (10) és (11) bekezdése, a 29. cikk (6) bekezdése, a 30. cikk (8) bekezdése, a 33. cikk (4) bekezdése, a 34. cikk (5) bekezdése, a 35. cikk (10) bekezdése, a 36. cikk (5) bekezdése, a 45. cikk (6) bekezdése, a 47. cikk (6) bekezdése és a 95. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

84. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a Vidékfejlesztési Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

▼B

II. FEJEZET

Közös rendelkezések

85. cikk

Információk és dokumentumok cseréje

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben létrehoz egy információs rendszert, hogy lehetővé tegye a közérdekű adatoknak a Bizottság és az egyes tagállamok közötti biztonságos cseréjét. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el az említett rendszer működésére vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 84. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság gondoskodik az alapvető információk rögzítésére, tárolására és kezelésére, valamint a monitoringgal és az értékeléssel kapcsolatos jelentéstételre alkalmas, megfelelő és biztonságos elektronikus rendszer létrehozásáról.

86. cikk

A személyes adatok feldolgozása és védelme

(1) A tagállamok és a Bizottság az e rendelet szerinti – és ezen belül is különösen a VI. és VII. címben megállapított – irányítási, kontroll-, monitoring- és értékelési kötelezettségeik teljesítésének céljára személyes adatokat gyűjtenek, melyeket csak az e céllal összeegyeztethető módon dolgozhatnak fel.

(2) Amennyiben a VII. cím szerinti monitoring és értékelés céljára dolgoznak fel személyes adatokat a 85. cikkben említett biztonságos elektronikus rendszer felhasználásával, ezeket az adatokat anonimmá kell tenni, és csak összesített formában szabad feldolgozni.

(3) A személyes adatokat a 95/46/EK irányelvben és a 45/2001/EK rendeletben foglalt szabályoknak megfelelően kell feldolgozni. Ezen belül a személyes adatok tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtésének vagy további feldolgozásának indokát képező célok eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé, figyelembe véve az alkalmazandó nemzeti és uniós jogban megállapított minimális adatmegőrzési időtartamokat.

(4) A tagállamok tájékoztatják az érintetteket, hogy nemzeti és uniós szervek az (1) bekezdésnek megfelelően feldolgozhatják személyes adataikat, és arról is, hogy e tekintetben megilletik őket a 95/46/EK irányelv, illetve a 45/2001/EK rendelet adatvédelmi szabályaiban megállapított jogok.

(5) Az 1306/2013/EU rendelet 111–114. cikkében foglalt rendelkezések alkalmazandók e cikkre.

▼B

87. cikk

A KAP-ra vonatkozó általános rendelkezések

Az e rendeletben meghatározott intézkedésekkel kapcsolatban az 1306/2013/EU rendelet és az annak értelmében elfogadott rendelkezések alkalmazandók.

III. FEJEZET

Átmeneti és záró rendelkezések

88. cikk

Az 1698/2005/EK rendelet

Az 1698/2005/EK rendelet hatályát veszti.

Az 1698/2005/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell a Bizottság által a rendelet alapján 2014. január 1-je előtt jóváhagyott programok értelmében végrehajtott műveletekre.

89. cikk

Átmeneti rendelkezések

Az 1698/2005/EK által létrehozott rendszerről az e rendelettel létrehozott rendszerre való áttérés elősegítésének érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 83. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az olyan feltételeket illetően, melyek teljesülése esetén a Bizottság által az 1698/2005/EK rendelet alapján jóváhagyott támogatás beépíthető az e rendelet alapján nyújtott támogatásba, többek között a technikai segítségnyújtás és az utólagos értékelések céljaira. A szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a Horvátország számára az 1085/2006/EK rendelet alapján nyújtott vidékfejlesztési támogatásról az e rendelet alapján nyújtott támogatásra való áttérésre vonatkozó feltételekről is rendelkezhetnek.

90. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet 2014. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

I. MELLÉKLET

AZ UNIÓS VIDÉKFEJLESZTÉSI TÁMOGATÁS BONTÁSA (2014–2020)

(folyó árakon, EUR-ban)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014–2020 ÖSSZESEN
Belgium	78 342 401	78 499 837	78 660 375	78 824 076	78 991 202	79 158 713	79 314 155	551 790 759
Bulgária	335 499 038	335 057 822	334 607 538	334 147 994	333 680 052	333 187 306	332 604 216	2 338 783 966
Cseh Köztársaság	314 349 445	312 969 048	311 560 782	310 124 078	308 659 490	307 149 050	305 522 103	2 170 333 996
Dánia	90 287 658	90 168 920	90 047 742	89 924 072	89 798 142	89 665 537	89 508 619	629 400 690
Németország	1 178 778 847	1 177 251 936	1 175 693 642	1 174 103 302	1 172 483 899	1 170 778 658	1 168 760 766	8 217 851 050
Észtország	103 626 144	103 651 030	103 676 345	103 702 093	103 728 583	103 751 180	103 751 183	725 886 558
Írország	313 148 955	313 059 463	312 967 965	312 874 411	312 779 690	312 669 355	312 485 314	2 189 985 153
Görögország	601 051 830	600 533 693	600 004 906	599 465 245	598 915 722	598 337 071	597 652 326	4 195 960 793
Spanyolország	1 187 488 617	1 186 425 595	1 185 344 141	1 184 244 005	1 183 112 678	1 182 137 718	1 182 076 067	8 290 828 821
Franciaország	1 404 875 907	1 408 287 165	1 411 769 545	1 415 324 592	1 418 941 328	1 422 813 729	1 427 718 983	9 909 731 249
Horvátország	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	2 325 172 500
Olaszország	1 480 213 402	1 483 373 476	1 486 595 990	1 489 882 162	1 493 236 530	1 496 609 799	1 499 799 408	10 429 710 767
Ciprus	18 895 839	18 893 552	18 891 207	18 888 801	18 886 389	18 883 108	18 875 481	132 214 377
Lettország	138 327 376	138 361 424	138 396 059	138 431 289	138 467 528	138 498 589	138 499 517	968 981 782
Litvánia	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240

▼B

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014–2020 ÖSSZESEN
Luxemburg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600
Magyarország	495 668 727	495 016 871	494 351 618	493 672 684	492 981 342	492 253 356	491 391 895	3 455 336 493
Málta	13 880 143	13 965 035	14 051 619	14 139 927	14 230 023	14 321 504	14 412 647	99 000 898
Hollandia	87 118 078	87 003 509	86 886 585	86 767 256	86 645 747	86 517 797	86 366 388	607 305 360
Ausztria	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Lengyelország	1 569 517 638	1 567 453 560	1 565 347 059	1 563 197 238	1 561 008 130	1 558 702 987	1 555 975 202	10 941 201 814
Portugália	577 031 070	577 895 019	578 775 888	579 674 001	580 591 241	581 504 133	582 317 022	4 057 788 374
Románia	1 149 848 554	1 148 336 385	1 146 793 135	1 145 218 149	1 143 614 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 015 663 402
Szlovénia	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Szlovákia	271 154 575	270 797 979	270 434 053	270 062 644	269 684 447	269 286 203	268 814 943	1 890 234 844
Finnország	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Svédország	248 858 535	249 014 757	249 173 940	249 336 135	249 502 108	249 660 989	249 768 786	1 745 315 250
Egyesült Királyság	371 473 873	370 520 030	369 548 156	368 557 938	367 544 511	366 577 113	365 935 870	2 580 157 491
EU-28 összesen	13 618 149 060	13 618 658 677	13 619 178 488	13 619 708 697	13 620 249 509	13 620 801 137	13 621 363 797	95 338 109 365
Technikai segítségnyújtás (0,25 %)	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Összesen	13 652 279 759	13 652 790 654	13 653 311 767	13 653 843 305	13 654 385 473	13 654 938 483	13 655 502 553	95 577 051 994

▼B

II. MELLÉKLET

ÖSSZEGEK ÉS TÁMOGATÁSI MÉRTÉKEK

Cikk	Tárgy	Maximális összeg euróban vagy mérték	
15. cikk (8) bekezdés	Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások	1 500	Tanácsadásonként
		200 000	Hároméves időszakonként, a tanácsadók képzésére
16. cikk (2) bekezdés	Tájékoztatási és promóciós tevékenységek	70 %	A tevékenység támogatható költségéből
16. cikk (4) bekezdés	A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszerei	3 000	Mezőgazdasági üzemenként évente
17. cikk (3) bekezdés	Beruházások tárgyi eszközökbe		Mezőgazdasági ágazat
		50 %	A kevésbé fejlett régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből és minden olyan régió esetében, ahol az egy főre jutó GDP a 2007–2013-as időszakban nem érte el az EU-25 átlagos GDP-jének a referenciaidőszakra vonatkoztatott átlaga 75 %-át, de ahol az egy főre jutó GDP meghaladja az EU-27 átlagos GDP-jének a 75 %-át
		75 %	A legkülső régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből
		75 %	A Horvátországban a 91/676/EGK tanácsi irányelvnek [1] a csatlakozás időpontjától számított legfeljebb négyéves időszakon belül, az irányelv 3. cikkének (2) bekezdése és 5. cikkének (1) bekezdése szerint történő végrehajtása céljából megvalósított támogatható beruházások összegéből
		75 %	A kisebb égei-tengeri szigeteken végrehajtott támogatható beruházások összegéből
		40 %	Az egyéb régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből A fenti mértékek további 20 százalékponttal növelhetők a következők esetében, feltéve, hogy a maximális kombinált támogatási mérték nem haladja meg a 90 %-ot: — az e rendelet meghatározása szerinti fiatal mezőgazdasági termelők vagy olyan fiatal mezőgazdasági termelők, akik a támogatás iránti kérelem benyújtását megelőző öt évben már megkezdték mezőgazdasági tevékenységüket, — kollektív beruházások és integrált projektek, ideértve azokat is, amelyek termelői szervezetek egyesüléséhez kapcsolódnak, — a 32. cikk szerinti hátrányos természeti adottságokkal és egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek;

▼B

Cikk	Tárgy	Maximális összeg euróban vagy mérték	
			— az EIP keretében támogatott műveletek, — a 28. és 29. cikk szerinti műveletekhez kapcsolódó beruházások
			Az EUMSZ I. mellékletének hatálya alá tartozó termékek feldolgozása és értékesítése
		50 %	A kevésbé fejlett régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből és minden olyan régió esetében, ahol az egy főre jutó GDP a 2007–2013-as időszakban nem érte el az EU-25 átlagos GDP-jének a referenciaidőszakra vonatkoztatott átlaga 75 %-át, de ahol az egy főre jutó GDP meghaladja az EU-27 átlagos GDP-jének a 75 %-át
		75 %	A legkülső régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből
		75 %	A kisebb égei-tengeri szigeteken végrehajtott támogatható beruházások összegéből
		40 %	Az egyéb régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből A fenti mértékek további 20 százalékponttal növelhetők az EIP keretében támogatott, vagy a termelői szervezetek egyesüléséhez kapcsolódó műveletek esetében, feltéve, hogy a maximális kombinált támogatási mérték nem haladja meg a 90 %-ot
17. cikk (4) bekezdés	Beruházások tárgyi eszközökbe	100 %	Nem termelő beruházások, valamint mezőgazdasági és erdőgazdálkodási infrastruktúra
18. cikk (5) bekezdés	A természeti katasztrófák által károsított mezőgazdasági termelési potenciál helyreállítása és megfelelő megelőző intézkedések bevezetése	80 %	Az egyéni mezőgazdasági termelők által végrehajtott megelőző műveletek támogatható beruházási költségeinek összegéből
		100 %	Az egynél több kedvezményezett által közösen végrehajtott megelőző műveletek támogatható beruházási költségeinek összegéből
		100 %	A természeti katasztrófák és katasztrófaesemények által károsított mezőgazdasági terület és termelési potenciál helyreállítása érdekében végrehajtott műveletek támogatható beruházási költségeinek összegéből
19. cikk (6) bekezdés	A mezőgazdasági üzemek és a vállalkozások fejlesztése	70 000	Fiatal mezőgazdasági termelőnként, a 19. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja alapján
		70 000	Kedvezményezettenként, a 19. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alapján
		15 000	Mezőgazdasági kisüzemenként, a 19. cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja alapján

▼B

Cikk	Tárgy	Maximális összeg euróban vagy mérték	
23. cikk (3) bekezdés	Agrár-erdészeti rendszerek létrehozása	80 %	Az agrár-erdészeti rendszerek létrehozására irányuló támogatható beruházások összegéből
26. cikk (4) bekezdés	Erdőgazdálkodási technológiákra, valamint erdei termékek feldolgozására, mobilizálására és értékesítésére irányuló beruházások	65 %	A kevésbé fejlett régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből
		75 %	A legkülső régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből
		75 %	A kisebb égei-tengeri szigeteken végrehajtott támogatható beruházások összegéből
		40 %	Az egyéb régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből
27. cikk (4) bekezdés	Termelői csoportok és szervezetek létrehozása	10 %	Az értékesített termelés százalékában az elismerést követő első öt év során. A támogatásnak folyamatosan csökkennie kell.
		100 000	Évenkénti maximális összeg valamennyi esetben
28. cikk (8) bekezdés	Agrár-környezetvédelmem és éghajlat	600 (*)	Hektáronként és évenként az évelő növények esetében
		900 (*)	Hektáronként és évenként a specializált évelő növények esetében
		450 (*)	Hektáronként és évenként az egyéb földhasználati módok esetében
		200 (*)	Számosállat-egységenként (szae) és évenként a tenyésztésből való kivonás veszélye által fenyegetett helyi fajták esetében
29. cikk (5) bekezdés	Ökológiai gazdálkodás	600 (*)	Hektáronként és évenként az évelő növények esetében
		900 (*)	Hektáronként és évenként a specializált évelő növények esetében
		450 (*)	Hektáronként és évenként az egyéb földhasználati módok esetében
30. cikk (7) bekezdés	Natura 2000 kifizetések és a vízkeretirányelvhez kapcsolódó kifizetések	500 (*)	Hektáronkénti és évenkénti maximum a legfeljebb öt évig tartó kezdeti időszakban
		200 (*)	Hektáronkénti és évenkénti maximum
		50 (**)	Hektáronkénti és évenkénti maximum a vízkeretirányelvhez kapcsolódó kifizetések esetében
31. cikk (3) bekezdés	Hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek számára teljesített kifizetések	25	Hektáronkénti és évenkénti minimum a támogatásban részesülő kedvezményezett mezőgazdasági területének átlaga alapján
		250 (*)	Hektáronkénti és évenkénti maximum
		450 (*)	Hektáronkénti és évenkénti maximum a 32. cikk (2) bekezdésében meghatározott hegyvidéki területek esetében

▼B

Cikk	Tárgy	Maximális összeg euróban vagy mérték	
33. cikk (3) bekezdés	Állatjólét	500	Számosállat-egységenként
34. cikk (3) bekezdés	Erdő-környezetvédelmi és éghajlattal kapcsolatos szolgáltatások és erdővédelem	200 (*)	Hektáronként és évenként
37. cikk (5) bekezdés	Termény-, állat- és növénybiztosítás	65 %	A fizetendő biztosítási díjból
38. cikk (5) bekezdés	Kedvezőtlen éghajlati jelenségek, állat- és növénybetegségek, kártevő-fertőzések, valamint környezeti események esetére létrehozott kölcsönös kockázatkezelési alapok	65 %	A támogatható költségekből
39. cikk (5) bekezdés	Jövedelemstabilizáló eszköz	65 %	A támogatható költségekből

([1]) A Tanács irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.)

(*) Ezek az összegek kellően indokolt esetekben növelhetők, figyelembe véve a vidékfejlesztési programokban megindokolandó egyedi körülményeket.

(**) Ez az összeg kellően indokolt esetekben csökkenthető, figyelembe véve a vidékfejlesztési programokban megindokolandó egyedi körülményeket.N.B.:

A támogatási intenzitás nem sérti az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokat.

▼B

III. MELLÉKLET

A HÁTRÁNYOS TERMÉSZETI ADOTTSÁGOKKAL RENDELKEZŐ TERÜLETEK MEGHATÁROZÁSÁRA VONATKOZÓ BIOFIZIKAI KRITÉRIUMOK

KRITÉRIUM	MEGHATÁROZÁS	KÜSZÖBÉRTÉK
ÉGHAJLAT		
Alacsony hőmérséklet (*)	A tenyészidőszak hossza (a napok száma) azon napok számában meghatározva, amelyeken a napi átlaghőmérséklet > 5 °C (LGP_{t5}) vagy	≤ 180 nap
	A termikus idő összege (foknapok) az 5 °C feletti felhalmozott napi átlaghőmérséklet alapján meghatározott tenyészidő tekintetében	≤ 1 500 foknap
Szárazság	Az éves csapadékmennyiségnek (P) a felszín és a növényzet éves potenciális párolgásához (PET) viszonyított aránya	P/PET ≤ 0,5
ÉGHAJLAT ÉS TALAJ		
Túlzott talajnedvesség	Azon napok száma, amelyeken a szántóföldi vízkapacitás értéke eléri vagy meghaladja a talaj művelhetőségéhez szükséges értéket	≥ 230 nap
TALAJ		
A talaj korlátozott vízelvezető képessége (*)	Az év jelentős részében vizenyős területek	A felszíntől számítva 80 cm mélységig nedves több mint 6 hónapon át, illetve 40 cm mélységig nedves több mint 11 hónapon át, vagy Gyenge vagy nagyon gyenge vízelvezető képességű talaj, vagy Rozsdaszínű (glejes) foltok a felszíntől számított 40 cm mélységig
Kedvezőtlen szerkezet és kövesség (*)	Viszonylag nagy mennyiségű agyag, iszap, homok, szerves anyag (tömegszázalék) és durva anyagok frakciói (térfogatszázalék)	A termőtalajréteg térfogatának legalább 15 %-a (≥ 15 %) durva anyag, beleértve a sziklakibúvásokat és a görgetegeket is, vagy
		a termőtalajréteg a talajfelszíntől számított 100 cm mélységig 50 %-ban vagy annál nagyobb arányban (összesítve) homokos vagy agyagos-homokos szerkezetű, mely a következőképpen határozható meg: iszap% + (2 × agyag%) ≤ 30 %, vagy
		Erősen agyagos szerkezetű termőtalajréteg (≥ 60 % agyag) vagy
		Legalább 40 cm vastagságú szerves talaj (szerves anyag ≥ 30 %), vagy
		A termőtalajréteg legalább 30 %-a agyag; az agyagásványok miatt és repedező, duzzadó (vertic) termőtalajréteg a talaj felszínétől számítva 100 cm-es mélységig

▼B

KRITÉRIUM	MEGHATÁROZÁS	KÜSZÖBÉRTÉK
Csekély gyökerezési mélység	Mélység (cm) a talajfelszíntől az összefüggő kemény kőzetig vagy kemény altalajig. ≤ 30 cm	≤ 30 cm
Kedvezőtlen kémiai tulajdonságok (*)	Sók, kicserélhető nátrium jelenléte és túlzott savasság	Sótartalom: ≥ 4 decisiemens méterenként (dS/m) a termőtalajrétegben vagy
		Nátriumtartalom: ≥ 6 kicserélhetőnátrium-százalék (ESP) a termőtalajréteg legalább 50 %-ban (összesítve), a felszíntől számított 100 cm-es mélységig vagy
		Talajsavasság: pH ≤ 5 (vízben) a termőtalajrétegben
TEREP		
Meredek lejtő	A tengerszint feletti magasság változása a síkrajzi távolság viszonylatában (%)	≥ 15 %

(*) A tagállamoknak kizárólag az adott terület sajátos helyzete szempontjából releváns küszöbértékekhez képest kell e kritérium teljesülését ellenőrizniük.

▼B

IV. MELLÉKLET

A 7. CIKKBEN EMLÍTETT TEMATIKUS ALPROGRAMOK SZEMPONTJÁBÓL KÜLÖNÖS JELENTŐSÉGGEL BÍRÓ INTÉZKEDÉSEK ÉS MŰVELETEK INDIKATÍV JEGYZÉKE

Fiatal mezőgazdasági termelők:

Vállalkozási tevékenység megkezdéséhez nyújtott támogatás olyan fiatal mezőgazdasági termelők számára, akik első alkalommal kezdenek gazdálkodásba mezőgazdasági üzemben

Beruházások tárgyi eszközökbe

Tudásátadás és tájékoztatási tevékenységek

Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások

Együttműködés

Nem mezőgazdasági tevékenységekre irányuló beruházások

Mezőgazdasági kisüzemek:

Vállalkozási tevékenység megkezdéséhez nyújtott, mezőgazdasági kisüzemek fejlesztését célzó támogatás

Beruházások tárgyi eszközökbe

A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszerei

Tudásátadás és tájékoztatási tevékenységek

Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások

Együttműködés

Nem mezőgazdasági tevékenységekre irányuló beruházások

Termelői csoportok létrehozása

LEADER

Hegyvidéki területek:

Hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek számára teljesített kifizetések

Agrár-környezetvédelmi és éghajlattal kapcsolatos műveletek

Együttműködés

Beruházások tárgyi eszközökbe

A mezőgazdasági üzemek és a vállalkozások fejlesztése a vidéki térségekben

A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszerei

Agrár-erdészeti rendszerek létrehozása

Alapvető szolgáltatások és a falvak megújítása a vidéki térségekben

Tudásátadás és tájékoztatási tevékenységek

Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások

Termelői csoportok létrehozása

LEADER

Rövid ellátási láncok:

Együttműködés

Termelői csoportok létrehozása

LEADER

A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszerei

▼B

Alapvető szolgáltatások és a falvak megújítása a vidéki térségekben

Beruházások tárgyi eszközökbe

Tudásátadás és tájékoztatási tevékenységek

Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások

Vidéki térségekben élő nők:

Tudásátadás és tájékoztatási tevékenységek

Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások

Beruházások tárgyi eszközökbe

A mezőgazdasági üzemek és a vállalkozások fejlesztése

Alapvető szolgáltatások és a falvak megújítása a vidéki térségekben

Együttműködés

LEADER

Az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás; biológiai sokféleség:

Tudásátadás és tájékoztatási tevékenységek

Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások

Beruházások tárgyi eszközökbe

A természeti katasztrófák és katasztrófaesemények által károsított mezőgazdasági termelési potenciál helyreállítása és megfelelő megelőző intézkedések bevezetése

Alapvető szolgáltatások és a falvak megújítása a vidéki térségekben

Az erdőterületek fejlesztésére és az erdők életképességének javítására irányuló beruházások

Agrár-környezetvédelemi és éghajlattal kapcsolatos műveletek

Ökológiai gazdálkodás

Natura 2000 kifizetések és a víz-keretirányelvhez kapcsolódó kifizetések

Hátrányos természeti adottságokkal vagy egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek számára teljesített kifizetések (biológiai sokféleség)

Erdő-környezetvédelmi és éghajlattal kapcsolatos szolgáltatások, természetmegőrzés

Együttműködés

Kockázatkezelés

▼B

V. MELLÉKLET

A VIDÉKFEJLESZTÉSHEZ KAPCSOLÓDÓ ELŐFELTÉTELEK

1. A PRIORITÁSOKHOZ KAPCSOLÓDÓ ELŐFELTÉTELEK

Uniós vidékfejlesztési prioritás / A közös rendelkezésekről szóló rendelet tematikus célkitűzése	Előfeltétel	Az előfeltétel teljesülésére vonatkozó kritériumok
3. vidékfejlesztési prioritás: az élelmiszerlánc szervezésének – beleértve a mezőgazdasági termékek feldolgozását és értékesítését –, az állatjólétnek és a kockázatkezelésnek a mezőgazdaság terén történő előmozdítása 5. tematikus célkitűzés: az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a kockázatmegelőzés és a kockázatkezelés előmozdítása	3.1. Kockázatmegelőzés és kockázatkezelés: a katasztrófakezeléssel kapcsolatos nemzeti és regionális kockázatértékelések megléte, figyelembe véve az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást	— A következő elemeket tartalmazó nemzeti vagy regionális szintű kockázatértékelést kell alkalmazni: — a nemzeti kockázatértékelés folyamatának, módszertanának, valamint a kockázatértékeléshez használt módszereknek és nem érzékeny adatoknak, valamint a beruházások rangsorolására szolgáló kockázatalapú kritériumoknak az ismertetése; — az egy- vagy többféle kockázatra vonatkozó forgatókönyvek leírása; — adott esetben az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló nemzeti stratégiák figyelembevétele.
4. vidékfejlesztési prioritás: a mezőgazdasággal és az erdőgazdálkodással összefüggő ökoszisztémák állapotának helyreállítása, megőrzése és javítása	4.1. Jó mezőgazdasági és környezeti állapot: nemzeti szinten meghatározásra kerültek az 1306/2013/EU rendelet VI. címének I. fejezetében említett, a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó előírások	— A jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozó előírások meghatározása szerepel a nemzeti jogszabályokban, és a programok részletesen is meghatározzák ezen előírásokat;
5. tematikus célkitűzés: az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a kockázatmegelőzés és a kockázatkezelés előmozdítása	4.2. A műtrágyákra és a növényvédő szerekre vonatkozó minimumkövetelmények: nemzeti szinten meghatározásra kerültek az e rendelet III. címe I. fejezetének 28. cikkében említett, a műtrágyákra és a növényvédő szerekre vonatkozó minimumkövetelmények	— a programok részletesen meghatározzák az e rendelet III. címének I. fejezetében említett, a műtrágyákra és a növényvédő szerekre vonatkozó minimumkövetelményeket;
6. tematikus célkitűzés: a környezet megőrzése és védelme és az erőforrás-hatékonyság előmozdítása	4.3. Egyéb vonatkozó nemzeti előírások: e rendelet III. címe I. fejezete 28. cikkének alkalmazásában meghatározásra kerültek a vonatkozó kötelező nemzeti előírások	— a programok részletesen meghatározzák a vonatkozó kötelező nemzeti előírásokat;
5. vidékfejlesztési prioritás: az erőforrás-hatékonyság előmozdítása, valamint a karbonszegény és az éghajlatváltozáshoz alkalmazkodni képes gazdaság irányába történő elmozdulás támogatása a mezőgazdasági, az élelmiszer-ipari és az erdészeti ágazatban 4. tematikus célkitűzés: a karbonszegény gazdaság irányába történő elmozdulás támogatása valamennyi ágazatban	5.1. Energiahatékonyság: Olyan intézkedésekre került sor, amelyek célja annak előmozdítása, hogy az építkezések, illetve az épületfelújítások során az energia végfelhasználásának hatékonyságát költséghatékony módon javítsák, illetve az energiahatékonyságot célzó költséghatékony beruházásokat tegyenek.	— Ezek az intézkedések a következők: — a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 3., 4. és 5. cikke által az épületek energiahatékonysága vonatkozásában előírt minimumkövetelmények alkalmazásának biztosítását célzó intézkedések, — az épületek energiahatékonyságát tanúsító rendszer létrehozásához szükséges intézkedések, a 2010/31/EU irányelv 11. cikkéve összhangban,

▼B

Uniós vidékfejlesztési prioritás / A közös rendelkezésekről szóló rendelet tematikus célkitűzése	Előfeltétel	Az előfeltétel teljesülésére vonatkozó kritériumok
6. tematikus célkitűzés: A környezet megőrzése és védelme és a forráshatékonyság elősegítése		— az energiahatékonyságra irányuló stratégiai tervezést biztosító intézkedések, a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 3. cikkével összhangban. — az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 13. cikkével összhangban álló intézkedések az egyéni fogyasztásmérőkkel rendelkező végfelhasználók részére történő ellátás biztosítása érdekében, a műszakilag lehetséges, pénzügyileg ésszerű és a potenciális energiamegtakarítással arányos mértékben.
	5.2. Vízügyi ágazat: Olyan vízdíj-megállapítási politika megléte, amely a) alkalmas arra, hogy a felhasználókat a vízforrások hatékony használatára ösztönözze, és b) annak biztosítása, hogy a különféle vízhasznosítási célok megoszlása megfelelően hozzájáruljon a vízszolgáltatások költségeinek megtérüléséhez a programok által támogatott beruházások céljára készített, jóváhagyott vízgyűjtő-gazdálkodási tervben meghatározott mértékben.	— Az EMVA által támogatott ágazatokat illetően az egyik tagállam biztosította, hogy a különböző vízfelhasználók hozzájárulnak a vízszolgáltatások ágazatonkénti költségmegtérüléséhez, összhangban a víz-keretirányelv 9. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdésével, figyelemmel adott esetben a költségmegtérülés társadalmi, környezeti és gazdasági hatásaira, valamint az érintett régió vagy régiók földrajzi és éghajlati feltételeire is;
	5.3. Megújuló energia: Intézkedésekre került sor a megújuló energiaforrások előállításának és elosztásának ösztönzése érdekében ([4]);	— A 2009/28/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése, 16. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében átlátható támogatási rendszerek, a távvezeték-rendszerhez való elsőbbségi hozzáférés vagy garantált hozzáférés és elsőbbségi terheléselosztás, valamint a műszaki átalakítások költségeinek viselésére és megosztására vonatkozó egységes szabályok vannak érvényben, — Az egyik tagállam a megújuló energiára vonatkozó nemzeti cselekvési tervet fogad el a 2009/28/EK irányelv 4. cikkének megfelelően.
6. vidékfejlesztési prioritás: a társadalmi befogadás előmozdítása, a szegénység csökkentése és a gazdasági fejlődés támogatása a vidéki térségekben 2. tematikus célkitűzés: információs és kommunikációs technológiák hozzáférésének, használatának és minőségének javítása (Szélessávú cél)	6. Új generációs hálózat (NGN) infrastruktúrája: Olyan nemzeti vagy regionális NGA tervek rendelkezésre állása, amelyek figyelembe veszik az unió nagysebességű internet elérési céljainak megvalósítására tett regionális intézkedéseket olyan területekre koncentrálva, ahol a piac nem tud nyílt infrastruktúrát biztosítani elérhető árakon és megfelelő minőségben a versenyre és állami támogatásra vonatkozó uniós szabályokkal összhangban, és biztosítani tudja a lakosság kiszolgáltatott csoportjai számára a szolgáltatások elérhetőségét.	— Rendelkezésre áll egy nemzeti vagy regionális NGN-terv, amely tartalmaz: — egy gazdasági elemzésen alapuló infrastrukturális beruházási tervet, figyelembe véve a meglevő magán és közinfrastruktúrákat és a tervezett beruházásokat,

▼B

Uniós vidékfejlesztési prioritás / A közös rendelkezésekről szóló rendelet tematikus célkitűzése	Előfeltétel	Az előfeltétel teljesülésére vonatkozó kritériumok
		— olyan fenntartható beruházási modelleket, amelyek erősítik a versenyt és hozzáférést biztosítanak a nyílt, megfizethető, jó minőségű és jövőálló infrastruktúrához és szolgáltatásokhoz, — a magánberuházásokat ösztönző intézkedéseket.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.)

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

([3]) Az Európai Parlament és Tanács 2006/32/EK irányelve (2006. április 5.) az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról, valamint a 93/76/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 114., 2006.4.27., 64. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

▼B

VI. MELLÉKLET

AZ EGY VAGY TÖBB UNIÓS VIDÉKFEJLESZTÉSI PRIORITÁS SZEMPONTJÁBÓL JELENTŐS INTÉZKEDÉSEK INDIKATÍV JEGYZÉKE

Több uniós prioritás szempontjából különös jelentőséggel bíró intézkedések

15. cikk	Tanácsadási szolgáltatások, üzemvezetési és helyettesítési szolgáltatások
17. cikk	Beruházások tárgyi eszközökbe
19. cikk	A mezőgazdasági üzemek és a vállalkozások fejlesztése
35. cikk	Együttműködés
42–44. cikk	LEADER

A tudásátadásnak és az innovációnak a mezőgazdaságban, az erdőgazdálkodásban és a vidéki térségekben történő előmozdítása szempontjából különös jelentőséggel bíró intézkedések

14. cikk	Tudásátadás és tájékoztatási tevékenységek
26. cikk	Erdőgazdálkodási technológiákra, valamint erdei termékek feldolgozására, mobilizálására és értékesítésére irányuló beruházások

A versenyképességnek a mezőgazdasági termelés valamennyi típusa esetében történő fokozása és a mezőgazdasági üzemek életképességének javítása szempontjából különös jelentőséggel bíró intézkedések

16. cikk	A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszerei

Az élelmiszerlánc szervezésének és a kockázatkezelésnek a mezőgazdaság terén történő előmozdítása szempontjából különös jelentőséggel bíró intézkedések

18. cikk	A természeti katasztrófák és katasztrófaesemények által károsított mezőgazdasági termelési potenciál helyreállítása és megfelelő megelőző intézkedések bevezetése
24. cikk	Az erdőtüzek, a természeti katasztrófák és a katasztrófaesemények által okozott erdőkárok megelőzése és helyreállítása
27. cikk	Termelői csoportok létrehozása
33. cikk	Állatjólét
36. cikk	Kockázatkezelés
37. cikk	Termény-, állat- és növénybiztosítás
38. cikk	Kedvezőtlen éghajlati jelenségek, állat- és növénybetegségek, kártevőfertőzések, valamint környezeti események esetére létrehozott kölcsönös kockázatkezelési alapok
39. cikk	Jövedelemstabilizáló eszköz

A mezőgazdaságtól és az erdőgazdálkodástól függő ökoszisztémák állapotának helyreállítása, megőrzése és javítása,

valamint

az erőforrás-hatékonyság előmozdításának, valamint a karbonszegény és az éghajlatváltozáshoz alkalmazkodni képes gazdaság irányába történő elmozdulásnak a mezőgazdasági, az élelmiszer-ipari és az erdészeti ágazatban történő támogatása szempontjából különös jelentőséggel bíró intézkedések

21. cikk (1) bekezdés a) pont	Erdőtelepítés és fásítás
21. cikk (1) bekezdés b) pont	Agrár-erdészeti rendszerek létrehozása
21. cikk (1) bekezdés d) pont	Az erdei ökoszisztémák ellenálló képességének és környezeti értékének növelését célzó beruházások

▼B

28. cikk	Agrár-környezetvédelemi és éghajlattal kapcsolatos műveletek
29. cikk	Ökológiai gazdálkodás
30. cikk	Natura 2000 kifizetések és a víz-keretirányelvhez kapcsolódó kifizetések
34. cikk	Erdő-környezetvédelmi és éghajlattal kapcsolatos szolgáltatások, természetmegőrzés

A társadalmi befogadásnak, a szegénység csökkentésének és a gazdasági fejlődésnek a vidéki térségekben történő előmozdítása szempontjából különös jelentőséggel bíró intézkedések

20. cikk	Alapvető szolgáltatások és a falvak megújítása a vidéki térségekben
42–44. cikk	LEADER